மகாவாக்கியரகசியம்.

ப. ஷண்முக முதலியார்.

நெ. 18 முத்து முதலி வீதி,
இராயப்பேட்டை,
சென்னை.

விலை அணா 4.

816

Thompson & Co., Madras.

ஓம்

தத்ஸத்.

பரப்பிரஹ்மணேநம.

மகாவாக்கிய ரகசியம்.

இது

டி. சண்முகமுதலியாரால்

பெரியார்பால் அவ்வப்போது கேட்டவாறு திரட்டி

இயற்றப்பட்டு

181.48
19A

சென்னை:

தாம்ஸன் அண்டு கம்பெனி

மினர்வா அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1910.

R65
N10

ஓம்

தத்ஸத்.

பரப்பிரம்மணே நம:

மகா வைராக்கிய ரகசியம்.

இந்நூல்

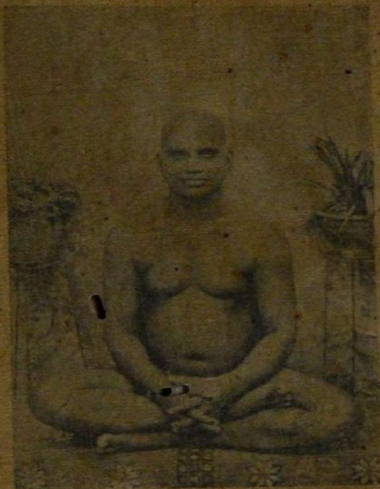

ஸ்ரீமத்-கரபாத்திர சிவப்பிரகாச சுவாமிகளது
திருவடிகளுக்கு அர்ச்சனையாகச்
சமர்ப்பிக்கப்பட்டது.

8—11—10

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS
31 DEC 1910
MADRAS.

ஓம்

பரப்பிரஹ்மணே நம:.

முகவுரை.

முக்தி அடைதற்குரிய கரண வியாபாரமுடைய உயிர்களெல்லாம் விரும்புவது சர்வதுக்க நிவிர்த்தியும், பரமாநந்தப் பிராப்தியுமாம். அதுவே மோக்ஷ சொரூபமாம்; இதைப் பெறுவதே மனிதப் பிறப்பின் முக்கிய பயனும். இதனை யடையாது வாணாளை விணாளாக்கல் கூடாதென்பதைத் தெற்றென அறிவுறுத்துவான்வேண்டித் தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவநாயனார் (திருக்குறளின் நிலையாமை அதிகாரத்தில்)

"புக்கி லமைந்தின்று கொல்லோ வுடம்பினுட்
டுச்சி லிருந்த வுயிர்க்கு."

என்று வற்புறுத்தியிருக்கின்றார்.

சரீரம் வாத பித்த சிலேத்தும முடையதாய் நிகழுமென்பதையும், உடலுக்கும் உயிருக்கும் சம்பந்தம் எட்டுணையேனு மில்லை யென்பதையும், உயிருக்கு உடல்கள் கர்மவசத்தால் வருகின்றனவென்பதையும், மனித சரீரத்தைப் பெறுவது முத்திப்பேற்றினையே யடைதற் பொருட்டென்பதையும், இக்குறளால் சூசகமா யுணர்த்தியிருக்கின்றனர். இதுவேயுமன்றி அவர், (மெய்யுணர்தலென்னும் அதிகாரத்தில்)

"கற்றீண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைப்படுவர்
மற்றீண்டு வாரா நெறி."

என்பதனால், இம்மக்கட் பிறப்பின் கண்ணே உபதேச மொழிகளை அநுபவமுடைய தேசிகர்பாற் கேட்டு, அதனால் மெய்ப்பொருளை யுணர்ந்தவர் மீண்டும் பிறப்பின்கண் வாராத நெறியை யெய்துவரென்றும் சூசிப்பித்தனர். அப்பெரியார் (தவமென்னுமதிகாரத்தில்)

"தவஞ்செய்வார் தங்கருமஞ் செய்வார்மற் றல்லா
ரவஞ்செய்வா ராசையுட் பட்டு."

என்பதனால், தங்கருமஞ்செய்வார் துறந்து தவம் செய்வாரென்றும், அவரை யொழிந்த பொருளின்பத்தைச் செய்வார் அவற்

தின்கண் ஆசையாகிய வலையுட்பட்டுத் தமக்குத் துன்பத்தைச்செய்வார் என்றும், சூசகம் செய்திருக்கின்றார். இங்ஙனஞ் செய்யுஞ் சூசகத்தினல் ஜிஞ்ஞாசுக்களால் மேற் கொள்ளத்தக்கது மனோலய சாதகமா மென்பது பெறப்படுதலால், இம்மனோலய சாதகமானது எவ்வாற்றான் சாதிக்கப்படுமோ அவ்வாற்றான் சாதித்தல் இன்றியமையாததாம்.

சற்குருவின் கிருபா வீட்சணியத்தால் ஓர் மொழி யுண்மைப் பொருளை யுணர்ந்து, அந்நெறியே சித்த விருத்தியை நிறுத்திப்பழக, அப்பழக்கத்தின் பரிபாகதசையால் அவித்தியா சகித அந்தக்கரண விருத்தி, சொரூபத்தில் ஏகாக்கிரதன்மையை யடைந்து, பிரஹ்மாகாரவிருத்தியுடையதாம்; அதனல் அஞ்ஞான நிவிர்த்தியும் ஆநந்தப்பிராப்தியு முண்டாமென்பது சுருதி சம்மதமும், ஆன்றோர்களது அநுபவமுமாம்.

யதார்த்த சுரோத்திர பிரஹ்மநிஷ்டர்பால் ஓர் மொழி யுண்மைப் பொருளைச் சுருதி யுக்திக்குப் பொருந்த விசாரித்தறிந்து அந்நெறியே சித்த விருத்தியை நிறுத்திப்பழக, அப்பழக்கத்தின் வலியால், பிரஹ்மசொரூபமானவரைக் காண்டல் இக்கலிகாலத்தில் அருமையினுமருமையாம். அத்தகைய யதார்த்த சுரோத்திர பிரஹ்மநிஷ்ட (மாரிபோன் மாறுவேண்டாது மீட்சியில் பதத்தைக் கருணைபால் அளிக்கும்) குருவைத்தேடும் தீவரதர ஆற்றலுடைய ஜிஞ்ஞாசுக்களுக்கு அச்சிரமம் தவிர்ப்பான் வேண்டி ஓர் மொழியின் ரகசியமானது பெரியார்பா லுணர்ந்த வண்ணம்,

"மகா வாக்கியார்த்த நிருபணம்"

"பிரணவானு சந்தானக் கிரமம்"

என்னும் உள் மருடத்தோடு மகாவாக்கிய ரகசியம் எனப் புத்தக வடிவமாக்கப்பட்டது. இப்புத்தகத்தின்கண் மேஷி இரகசியத்தை முறையாகத் தெற்றென விளக்கியும், இதற்குச் சான்றாகத் திருவிடைமருதூர், பிக்ஷு சாஸ்திரிகளென்னும்

ஸ்ரீமத்-உலகநாத சுவாமிகள்

சிவரகசிய மென்னும் மகா இதிகாசத்தினின்றும் செந்தமிழ்ப் பாக்களாக மொழிபெயர்த் தருளியுள்ள

ரிபுகிதையின்

சிலபாகம் சங்கிரகப்படுத்தி முறையாக வகுத்தமைத்துமிருப்பதோடு ஜீவேசுவர நிலைகளையும், அந்த ஜீவேசுவரர்களின் அதிஷ்டான வடிவ கூடஸ்தப் பிரஹ்ம நிலைகளையும், ஜீவனுக்கு அஞ்ஞான காலத்தில் போக முதல் அநீதிரூக நிகழும் குணநிலைகளையும், ஞான

காலத்தில் விவேக முதல் உபேக்ஷையீருக நிகழும் குணநிலைகளை யும், பரோக்ஷ அபரோக்ஷ நிலைகளையும், சர்வதுக்க நிவிர்த்தி நிலையை யும், தத்துவம்பத லக்ஷியார்த்தமான பிரஹ்ம கூடஸ்த ஐக்கியாநந் தாநுபவ நிலையினையும் நன்கு வகுத்தமைத்துள்ள படம் ஒன்று சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது.

இந்நூற்கண் கூறப்பட்டவற்றை முறையே ஜிஞ்ஞாசுக்கள் திரிகரண சுத்தியாய்ச் சிரத்தா பக்தியோடு, ஓதியுணர்ந்தொழுகு வராயின், சர்வதுக்கநிவிர்த்தி, பரமாநந்தப்பிராப்தி வடிவமோக்ஷத் தைக் கரதலாமலகம் (உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி) போல் பெறுவா ரென்பதற்கைய மின்றும்.

இதற்கு,

"இனிப்பிறவா முடிவிலே மெய்ஞ்ஞான மெளிதிலுண்டாம்"
"பாக்கியவான் களுக்கிந்தப் பார்வை தோன்றும்"

என்னும் ஆன்றோர் வாக்கியங்கள் சான்றும். அநந்த ஜன்மங்களிற் செய்துள்ள நிஷ்காம புண்ணிய பரிபாக விசேடமுடைய சித்த விருத்தியுடையார்க்கே இவ்விரகசியம் தெற்றெனவிளங்கும். ஆத லின், மோக்ஷவிருப்பமுடையார் இந்நூலின்கண் கூறப்படும் விஷயத் தில் சித்தவிருத்தியை நிறுத்திப் பழகுவாராயின், அவர்க்கு ஆநந் தாநுபவம் தடையின்றி யுண்டாமென்பது குருநாதன் அனுக்கிர கத்தின்படி திண்ணமாம்.

இஃதச்சிடுங்காலத் துடனிருந் துதவிபுரிந்து பெருங்கருணை செய்த மகாத்துமாக்களின் திருவடி எஞ்ஞான்றும் மறக்கத்தக்க தன்றும்.

இதனைச் செவ்வையாகக் கருத்திற்கியைந்தவண்ண மச்சிட்டுத் தந்த தாம்சன் கம்பெனியாரது நன்றியும் மறக்கத்தக்கதன்றும்.

இதன்கண் பிழை யிருப்பின், உலகம் பொறுக்க.

18, முத்துமுதலி வீதி,
இராயப்பேட்டை,
சென்னை,
8—11—10.

ப. ஷண்முகம்.

ஓம்

தத்ஸத்.

பரப்பிரஹ்மணேநம:

மகாவாக்கிய ரகசியம்.

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS
REGISTERED
31 DEC 1910
MADRAS.

பாயிரம்.

சொரூப வணக்கம்.

எங்குநிறை பங்கமிலி திங்கணிகர் நங்குருவாந்
துங்கவொளி தானே துணை.

உபாசனாமூர்த்தி வணக்கம்.

சிருட்டிமுத லாகவே யோதுமைந் தொழில்களைச்
செவ்வனே விளக்கு மாவின்
கருட்டிறம தாகிய வருநடம் புரியுமெம்
மையனைத் தெய்வ வடிவை
யிருட்டுறு மனத்தினர் காணாத காட்சியை
யெல்லையில் பவம கற்றத்
தெருட்டுற வெனக்கருள்செய் தில்லைவாழ் நாதனைத்
தேவனைச் சிந்தை செய்வாம்.

குருவணக்கம்.

உள்ளதீ தென்னயா னுணருதற் கேதுவாம்
யோகவா னந்த முனிவன்
றள்ளலி லென்னையே யானடைந் தின்புறத்
தந்தவோர் வாக்கி யார்த்த
முள்ளமே கொள்வகை யெண்ணெணக் கலைகளா
லுவந்தெனக் குரைத்த ஞான
வள்ளலே யுன்னையே வழி வேல நாமனே
வழுத்துமா றறிகி லேனே.

வேறு.

பிரமமாம் பொருளை யன்றியோ ரணுவும்
பேசுதற் கேதுசொல் லெனவே
கிரமமா யென்போற் கிழ்மையா ருலகோர்
கேடிலா முத்திபெற் றுய்வான்
பரமநற் குருவர்ப் பகர்ந்ததின் பயனைப்
பண்பிலேற் குதித்தவோர் ஸ்புரிப்பைப்
பரமதா யிலகப் பகர்ந்தனை யெந்தாய்
பதிசிவப் பிரகாசபரமே.

நூற்பெயர், நூலியற்றுதற் காரணம், அவையடக்கம், நூற்பயன்.

மருளார்த்தத் தால்வந்த மயக்ககலப் பெரியார்பால்
வழுவி லாதின்
கருளார்த்த மரியமைய வமைதியொடு கேட்டவற்றை
யவாவி னாலே
பொருளார்த்த மகாவாக்ய ரஹஸ்யமெனு மிந்நூலாப்
புன்மை யேன்யான்
தெருளார்த்தர் நகைசெயுமா செப்பினேன் மயக்குண்டோர்
தெளிக மாதோ.

மகாவாக்கியார்த்த நிரூபணம்.

சம்சார சகித ஜீவன் மோகன் முதல் அநீதி ஈறுயுள்ள துர்க்குணங்களின் வியத்தனைப், நின்று, விசாரத்துவாரா "சொப் பிரகாச" வடிவ ஆத்துமாவின் சொரூபத்தை யறியாது அஞ்ஞானி யாயுழல்வன்.

இவ்வாறு அஞ்ஞான வயத்தனைப் பின்றுழலும் ஜீவன் பூர்வ ஜன்மங்களில், செய்துள்ள சாமான்னிய நிஷ்காம கன்ம வசத்தால், ஓராமொருவேளை, ஆத்துமாவின், இருப்பைக்கூறும் "சிதாத்தும" பிரசங்கம் சிரவணிக்க நேர்ந்து விட்டது, முற்கூறிய அஞ்ஞானம்ச ஆவரணத்தி லார்ப்புண்டு கிடப்பதால், அப்பிரசங்கத்தில், பிரதி பாதிக்கும் "ஆன்மா" உண்டோ வில்லையோ என்னும் ஆசங்கையுடையவனாய்,

'ஆன்மா' இல்லை (நாஸ்தி)
இருந்தால் தோன்றுதா (நபாதி ?).

என்று தீர்மானிப்பன்.

இவ்வாறு தீர்மானித்த 'தேகோக' தன்மையை மேற்கொண்டு, "யானே கர்த்தா, யானே போக்தா" உள்ளது பிரபஞ்சம் என்னும் விக்ஷேப வடிவத்தனாய் (சித்த சாஞ்சல்லியனாய்) உழல்வன்.

இவ்வாறாகிய சஞ்சலத்தில் மொத்துண்ட ஜீவன் க்ஷீ சஞ்சலத்தை யொழிக்க மேலும் மேலும், "சிதாத்தும" பிரசங்கம் சிரவணிப்பன்.

ஈண்டு

இவன் அநந்த ஜன்மங்களிற் செய்துள்ள நிஷ்காம கன்ம பரிபாக விசேஷத்திற் கேற்பச் சற்குரு வாய்க்கப்பெற்றுச் சித்த சுத்தியின் பொருட்டு, அம்மூர்த்தியின்பால் சாஸ்திரவிசார வாயிலாகப்பெற்று, அஜபா மந்திரம் மூர்த்தித் தியானம், முதலியவற்றில், சித்தவிருத்தியை நிரந்தரம் பிரவாகரூபமாய்ச் செலுத்தி பிறக்கு மிப்பெறற்பாலன் சித்த சுத்தி, வாய்க்கப்பெற்று, மோகனுதியர் வசத்தால் வந்த மலமும் (பாபமும்) விக்ஷேபமும், (சித்தசாஞ்சல்லியமும்) சிறிது நீங்கப் பெறுவன்.

இவனது பரிபாகதசையை யுணர்ந்த பரமாசிரியர் அவனுக்கு ஆன்மாவின் இருப்பைக் கூறும்.

"சத்தியம்"

"ஞானம்"

"அநந்தம்"

"பிரஹ்மம்"

என்றற் றொடக்கத்தனவாகிய வாக்கியங்களின் உண்மைப் பொருளை யுணர்த்துவர். இதன்கண் பூரண விசுவாசத்துடன், சித்த விருத்தியை நிரந்தரம் நிறுத்திப் பழகப் பழக விவேகம் முதல் உபேக்ஷை ஈறாக உள்ள சகல சற்குணங்களும் அன்னோன்பால் பொருந்தி நிகழும், இவ்வப்பியாசத்தின் முதிர்ச்சியில் உள்ளத்தில் ஓர்வித குளிர்ச்சியுண்டாகி அகமுக நாட்டத்திலேயே அந்தக்கரண விருத்தி நிலைபெற்றிருக்கும்.

இவ்வவசரம் பரோக்ஷ ஞானசித்தியாம்.

இதனால்

அஞ்ஞானத்தி னம்சமான (ஆன்மா இல்லை யென்னும்) ஆவரணம் (நாஸ்தி) நீங்கும்.

இப்பெற்றியான் ஆன்மாவின் விளக்கம் அபரோக்ஷமாக உணர ஆவலுடையவனாய் நிரந்தர சாதகத்தைச் செய்வதால் பாகியாந்திரப் பிரவிர்த்திக ளற்று அவ்வுள்ளக் குளிர்ச்சியிலேயே நிலைபெற்றிருக்கும் இத்தீவர தசையில் அகண்ட விருத்தியுதயமாம். (இஃதே உண்மையில் பரமாசிரியராம்). இத்தகைய விருத்தி விளக்கத்தில்,

"தத்துவ மசி"

மகாவாக்கிய உபதேசவுண்மையின் அதிட அபரோக்ஷஞான சித்தியாம். இம்மகா வாக்கிய உண்மையில் உறுதியான உணர்ச்சியின் பழக்கத்தால், "யானே (அறிவே) ஆனந்தம்" என்னும் ஸ்திரத் தன்மையுண்டாம். இதனால்,

"பிரஞ்ஞானம் பிரஹ்மம்"

என்னும் மகா வாக்கியத்தின் அதிட அபரோக்ஷஞான சித்தியாம்.

இவ்வானந்தத்தி னின்றும் பிரிதலடையாது சமாதியில் நிரந்தரம் பழகப் பழக அவ்வானந்தமேலீ டுண்டாம். இதுவே நனவிற் சுழுப்தி சித்தியாம். இத்தசையில், முன் ஆவரணத்திலுள்ள (இருந்தால் தோன்றாதா?) என்னும் கலக்கமும் (நபாதியும்) ஏகோகத்தன்மை மேற்கொண்டு யானே கர்த்தா போக்தா, உள்ளது பிரபஞ்சமென்னும் விக்ஷேப வடிவ அஞ்ஞானமும் நிவர்த்தியாகும். இப்பெற்றியான் யானே (அறிவே)

ஆனந்த சொரூபன்; ஆனந்த சொரூபத்திற்கும் எனக்கும் வியோகம் சிறிதுமில்லை என்னும் அனுபவத்தின் ஸ்திரத் தன்மை யுண்டாம். இதனால்,

"அகம் பிரஹ்மாஸ்மி"

என்னும் மகா வாக்கியத்தின் அதிட அபரோக்ஷஞான சித்தியாம்,

இத்தகைய நனவிற் சுழுப்தி ஆனந்தானுபவத்தின் ஸ்திரத் தன்மையே, ஜீவதுரியமாம் (கூடஸ்தனைப்) விளங்கும். இவ்வனுபவத்தினின்றும் இன்றியமையாததாகிய பிரார்த்துவ வேறுபாட்டால் பகிர்முகப்பட்டுப் பாகிய பதார்த்தங்களைப்பற்றுவதற்கு முன் அகத்தின்கண் விளங்கும் ஜீவதுரியானுபவமாகவே சண்டும் சிறிதுநேரம் நிகழும், இவ்வவசரம்,

"அயமான்மா பிரஹ்மம்"

என்னும் மகா வாக்கியத்தின் அதிட அபரோக்ஷஞான சித்தியாம்.

அதன் பின் பாகிய பதார்த்தங்கள் சாமானியமாகக் காணப்பட்டு ஆனந்தானுபவ மேலிட்டிருக்கும்.

ஆண்டு அச்சாமானிய விளக்கத்தினையும் ஆநந்த மயமாகவே பார்த்துப் பழகுவன். இத்தகைய அவசரத்தில் விவேகாதி சற்குணங்கள் அன்னோன்பால் பூரணமாய் விளங்கும். இதனால்,

"தத்துவமசி"

மகா வாக்கியத்தின் திட அபரோக்ஷ ஞான சித்தியாம்.

இவ்வனுபவமுடையார்க்கு, இடையிடையே அனிச்சாப் பிராத்துவபோகங்கள் உண்டாகு மவசரங்களிலெல்லாம் ஆண்டாண்டு ஆநந்தானுபவத்தினின்றும், பிரிதலடையாத் பழக்கத்தினை மேற்கொண்டிருக்கவரும். இதனால்,

"பிரஜ்ஞானம் பிரஹ்மம்"

என்னும் மகாவாக்கியத்தின் திட அபரோக்ஷஞான சித்தியாம்.

இந்நிலை வாய்த்த புருஷனுக்கு ஜீவ, பர, சிவ நிலைகளில், ஒவ்வொன்றிலும் விளங்கும், சாக்கிர சொப்பன சுழுப்தியாகிய அவஸ்தாத்திரயங்கள் நன்கு விளங்குவதுடன், முப்பாழ்க்கப்பாலாய் நின்ற நிலையும் விளங்கும். இதனால்,

"அகம் பிரஹ்மாஸ்மி"

மகா வாக்கியத்தின் திட அபரோக்ஷ ஞான சித்தியாம். இதனால்,

பாகியாந்தரபதார்த்தங்களின் திருசியத்தன்மை, மித்தியாத்தன்மை, துக்கத்தன்மை, ஆகியவிவற்றின் விளக்கம் நன்குண்டாகி நான் அவற்றிற்கு வேறு, அவற்றின் தர்மம் எனக்கு இல்லை என்னும் அனுபவத்தால், என்னையன்றி, காலத்திரயத்தும் அவை ஒரு முதலாக நிகழவில்லை யென்னும் திடத்தன்மை யுண்டாம். இதனால்,

"அயம் ஆன்மா பிரஹ்மம்"

என்னும் மகா வாக்கியத்தின் அபரோக்ஷ ஞான சித்தியாம்.

இவ்வவசரத்தில் ஆத்ம சாக்ஷாத்காரத்திற்கு முன்ன ருண்டாயிருந்த ஆவரண விக்ஷேபங்களோடுங் கூடிய வஞ்ஞானத்தின் அத்தியந்த நிவிர்த்தியுண்டாம்.

ஈண்டு

"அவித்தியா" சகித ஜீவனைப்பற்றியும், "மாயா" சகித ஈசுவரனைப் பற்றியும், வந்த இவ்விரண்டு உபாதிகளும் கழன்று, முன்னர் ஜீவ சாக்ஷியாகிய "கூடஸ்த" தரிசனமும் பின்னர் அதனினும் வேறாகாத "பிரஹ்ம" தரிசனமும் சித்தியாம்.

இவ்வாறு சித்திபெற்ற ஞானி அபரோக்ஷ ஞானத்தின் பலனாகிய துக்கநிவிர்த்தி பிராப்தத்தின் பிறகு,

"தடையற்ற ஆனந்த சொரூபியாய்" விளங்குவன்.

பிரணவாநுசந்தானக் கிரமம்.

மானிடயாக்கையினையெடுத்த ஆன்மகோடிகள் யாவரும், துக்க நிவிர்த்தியையும் ஆனந்தாநுபவத்தையுமே, அபேக்ஷிக்கின்றனர்களென்பது பிரத்தியக்ஷமாய் யாவர்க்கும் தெரிந்த விஷயமேயாயினும், துக்கத்தின் மூலகாரணத்தையும் அதை நிவிர்த்திப்பதின் மூலகாரணத்தையும் தக்கார்பால், விசாரித்தறிந்து, துக்கத்தின் மூலத்தை வேருடன் களைந்து, ஆண்டு ஜனிக்கும் பரமானந்த ஆவிர்ப்பாவத்திற் றலைப்பட்டு, நித்திய திருப்தர்களாயிருத்தல் வேண்டுமென்பதே வேதங்களின், அத்தியந்த உட்கருத்தாமாதலால், ஈண்டு, நம்மனோர் யாவரும் இத்தகைய துக்க நிவிர்த்தியையும், பரமானந்த ஆவிர்ப்பாவத்தையும், அடைதற்கு, இன்றியமையாதனவாய் அநுஷ்டிக்கத்தக்க மார்க்கம் நான்குள: அவை, கர்மம், பக்தி, யோகம், ஞானம் என்பனவாம். இவற்றுள், கர்மம், பக்தி, யோகம் என்னும் மூன்றும் ஜீவர்கள்பாலுள்ள மல விக்ஷேபதோஷங்களை நீக்கி, ஆவரணத்தின் நீக்கமின்றி அந்தக்கரணவிருத்தி சாந்தத் தன்மையைப் பெற்றிருக்கும் ஸ்திதியினைச் செய்யும்.

இத்தகைய சாத்வீக விருத்தியின் நிலைமையுடைய சீடனுக்குச் சற்குரு நாதன் தரிசனமாவான். அன்னோன் அவர்பால் "ஆன்மானான்ம" விசாரஞ்செய்து "அனான்மா"வின் நீக்கமும் "ஆன்மாவின்" அடைவும் பெறுதற்குரிய ஓர் மொழி உண்மையின் இரகசியார்த்தங்களை விசாரித்தறிந்து அவ்வண்ணம் சித்தவிருத்தியை நிறுத்திப் பழகும் பரிபாகதசையில் அகண்டாகார விருத்தி யுதயமாக மேற்கூறிய ஆவரணம் நீங்கும். அதனால் துக்க நிவிர்த்தி பரமானந்தப்பிராப்தி வடிவ மோக்ஷத்தை யடைவன், அவ்வாறடைதலே புருஷார்த்தமாம். இத்தகைய "ஓர் மொழியின் விசாரமாவது:

"ஓர்மொழி" யென்பது, பிரணவமாம். இப் "பிரணவம்"

அகாரம்

உகாரம்

மகாரம்

நாதம்

என்னும் நான்கு பாதங்களை யுடையதாய் நிகழும் இவற்றுள், அகார, உகார, மகார, மென்னும் மூன்றும் கற்பிதமாம்,

நாதம் அதிஷ்டானமாம். பிரதமத்தில் கற்பிதத்தின் சொரூபத்தை விசாரித்தறிந்தா லொழிய, அதிஷ்டானத்தின் சொரூபம் விளங்கா தாதலின் ஜிஞ்ஞாசுகளனைவராலும், கற்பித வடிவாகிய, அகாரம், உகாரம், மகாரம் என்பவற்றின் சொரூபம் இன்றியமையாது விசாரிக்கத்தக்கதாம். அது வருமாறு :—

அகாரம் ஜாக்கிராவஸ்தை

வியஷ்டி அபிமானி - விசுவன். சமஷ்டி அபிமானி விராட்டு

உகாரம் - சொப்பனாவஸ்தை

வியஷ்டி அபிமானி-தைசதன். சமஷ்டி அபிமானி இரணிய

மகாரம்-சுழுப்தி அவஸ்தை [கர்ப்பன்

வியஷ்டி அபிமானி-பிராஞ்ஞன். சமஷ்டி அபிமானி அந்தர்யாமி

இவற்றை எவ்வாறு விசாரித் தறிதலெனின்:—அந்தக்கரண விருத்தியை ஜாக்கிர சொப்பன சுழுப்தியாகார பரிணாமமாய் விடாது, அவ்வவ் வவஸ்தை அபிமானிகளுக்கு விலக்ஷணமாய் நிலைக்குமாறு நிறுத்திக்கொள்ளுதல் யாதோ அஃதேயாம். எவ்வா றிருக்கின், அவஸ்த்தாத்திரய பரிணாமமடையாது அவைகளின் அபிமானிகளுக்கு விலக்ஷணமாய் விருத்தி நிலைபெற்றிருக்குமெனின், சற்குருநாதன்பால் "அன்மாஞன்ம" விசாரஞ்செய்து, அனான்மாவின் நீக்கமும், ஆன்மாவின் அடைவும், பெறுதற்குச் சித்த விருத்தியின் நிரோதனமே யின்றியமையாத சாதனமாமாதலின், அதன் பொருட்டுச் சற்குருமூர்த்தி வாயிலாக

"தத்துவமசியாதி"

மகாவாக்கியங்களின் பொருளை யுணர்ந்த பின்னர்,

"அகம்பிரஹ்மாஸ்மி"

என்னும் மகாவாக்கிய சூட்சும உளவின்படி அந்தக்கரண விருத்தியை எச்சமயமும் தைலதாரைபோல் நிறுத்துந் தன்மையினால், விருத்தி பிரபஞ்சாகார பரிணாமமடையாது, புருவமத்திய ஸ்தானத்திலேயே, நிலைபெற்றிருக்கும் அதனால், உலகப் பிரதீதி சாமான்னியமாய்க் காணப்படும். இத்தகைய அவசரமே, அகாரத்தின் சொரூபத்தை யறிதலும் ஜாக்கிராவஸ்தை அதனபிமானிகளுக்கு விலக்ஷணமாதலுமாம். இவ்வாறு உலகப்பிரதீதி சாமான்னியமாய்க் காணப்படும் பரிபாகத்தில் உலக விஷயம் மௌனமெனத்தோன்றி ஏகாந்த ஸ்தலமடைந்து, யோகநூலிற் கூறிய வண்ணம், சரீரத்தைச் செவ்வனே நிறுத்தி, மேற்கூறிய

“ அகம்பிரஹ்மாஸ்மி ”

மகாவாக்கியத்தின் சூட்சும உளவில் நிலைபெற்றுள்ள விருத்தியாண்டு ஜனிக்கின்றதோ ஆண்டே [illegible]கஞ்செய்து பழகவரும். அவ்வாறு பழகும் அவசரத்தில் விருத்தி நிலைபெற்றிருக்கும் ஸ்தானம் கண்டமாதலின் அச்சமயம் ஆண்டு இடையிடையே ஜனிக்கா நின்ற வாசனையின் வசமாகாது, பழகும் தன்மையாதோ அஃதே உகாரத்தின் சொரூபத்தை யறிதலும், சொப்பனாவஸ்தை அதனபிமானிகளுக்கு விலக்ஷணமாதலுமாம். இவ்வாறு பழகும் பரிபாகதசையில், மேற்கூறிய

“ அகம்பிரஹ்மாஸ்மி ”

வாக்கியத்தின் சூட்சும உளவில் நிலைபெற்றுள்ள விருத்தியும், அவ்விருத்தி எழுமிடத்தை நாடுதலுமாகிய, இவ்விருபுடைப் பெயர்ச்சியும் நீங்கி, கேவலம் சூனியப் பிரதீதியே மேலிட்டு நிற்கும். இத்தகைய சூனியத்தையே விடாது உற்று நோக்கிப் பழகும் அவசரத்தில், விருத்தி நிலைபெற்றிருக்கும் ஸ்தானம் இருதயமாதலின், அச்சமயம் ஆண்டு உண்டாவதற்கு அதி சன்னத்தமாய் நிகழ்வதாகிய, சுழுப்தியின் வயமாகாத தீவிரதர வாற்றலுண்டாம். அவ்வாற்றலுடன் பழகு மவசரமே மகாரத்தின் சொரூபத்தை அறிதலும் சுழுப்தி அதனபிமானிகளுக்கு விலக்ஷணமாதலுமாம். இவ்வாறாகிய தீவிரதர ஆற்றலுடன் பழகும் பழக்க மிகுதியால், சப்த பரிசாதிகளிறந்து உள்ளத்தி லொருவித சீதளத் தன்மையுண்டாம், அதிலேயே நிலைபெற்றிருக்குமாறு வரும். அவ்வாறு நிலைபெற்றிருக்கும் பரிபாகதசையில் அகண்டாகார விருத்திஞானம் விளங்கும். இஃதே, நாத சொரூபமென்றும் மேற்கூறிய அகார உகார மகாரங்களின் அதிஷ்டானமென்றும் சற்குருமூர்த்தியென்றும், மோனமொழிப் பொருளென்றும், மகாவாக்கியார்த்தமென்றும், ஒருமொழிப்பொருளென்றும், அருளென்றும், தாய், என்றும் பெரியாரால் கூறப்படும்:

ஈண்டு

இத்தகைய விருத்தி விளக்கத்தில் இடையறாது சாதகஞ்செய்யு மிகுதியால் “ கனவிற் சுழுப்தியானந்தம் ஜனிக்கும். இதுவே,

“ தத்துவமசி”

மகா வாக்கியத்தின் உண்மைப் பொருளாம். இத்தகைய நனவிற் சுழுப்தியானந்தத்தினை யடைந்துள்ள புருடர்கள் இன்றியமையாததாகிய, பிராரத்துவ வேறுபாட்டால், பகிர்முகப்பட்டு, பதா[illegible] தங்களைப் பற்றும்போது அப்பதார்த்தங்களை, அகத்[illegible] கண்

விளங்கிய "ஆனந்த" வடிவாகவே பார்ப்பர். இவ்வாறு பார்க்கும் அவசரமே, பிரஞ்ஞானம் பிரஹ்மம் என்னும் மகாவாக்கியத்தின் உண்மைப்பொருளாம். அவ்வாறு பார்த்துப் பழகும் பழக்கமேலிட்டால் "ஆனந்தானுபவமே விசேடமாகவும் பிரபஞ்சப்பிரகுதி சாமான்னியமாகவும் காணப்படும். அதனால் அகவிளக்கத்தின் விசேடத் தன்மையே மிகப்பெற்றிருக்கும்.

இஃதே

"அகம்பிரஹ்மாஸ்மி" என்னும் மகாவாக்கியத்தின் உண்மைப் பொருளாம். அவ்வாறு பழகும் பழக்கமேலிட்டால், சாமான்யம் விசேஷமென்னும் பாகுபாடுகளிறந்து, அகமுகசமாதியில் நனவிற் சுழுப்தியானந்தம் சித்திபாகு மவ்வவசரத்தில் எம்மயமாகிய ஸ்திதி உண்டாயிற்றோ, ஈண்டும் கேவலம் ஆனந்தானுபவமே மிஞ்சி அம்மயமாகவே யிருக்கும். அஃதே "அயமாத்மா பிரஹ்மம்" என்னும் மகாவாக்கியத்தின் உண்மைப்பொருளாம். இதனால் சித்திப்பது அத்தியந்த துக்க நிவிர்த்தியும், பரமானந்த ஆவிர்ப்பாவமுமாம்.

இதுகாறுங் கூறியவாற்றால் ஒரு மொழியின் உண்மைப்பொருள் தெற்றென விளங்கினும், வேதானுசாரத்திற்கு மாறின்றிய, யதார்த்த அனுபவியாயுள்ள சற்குருநாதன்பால் மேற்கூறிய ஒரு மொழியின், நான்கு பாதங்களின் சொரூபத்தை சாதகபுருடர்களுணர்ந்து, அவ்வண்ணமாய்ச் சித்த விருத்தியை நிறுத்திப் பழகுவராயின், மேற்கூறிய புருடார்த்தமானது உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி போல் சித்தியாம்.

சற்குருநாதன் வாழ்க.

உ

சிவமயம்.

ஓம்-தத்-சத்.

பரப்ரஹ்மணேநம:

முதலாவது

பரசிவ வணக்கம்.

ஆனைமுக னறுமுக னருளார்தேவி
    யநந்தகண் மளவற்ற முனிவர்தேவ
ரேனையுள நல்லன்ப ரியாவராலு
    மெய்ப்புணும் பெறவேண்டி யிதயத்தின்க
ணூனமற வுபாசிக்கப்பட் டன்னோர்க்கின்
    குவந்தப்புய னருள்கருணை மூர்த்தியாகி
வானமென வகண்டசிதா காயமான்
    வத்துவதாம் பரசிவனை வணங்கல்செய்வாம்.

மகாவாக்கியம் நான்கின் நிருபணம்.

1. சருவவித வுலகத்துஞ் சார்வதற்குச்
    சாலவுமே யரிதாகிக் குய்யமாகிச்
சுருதிமுடி யனந்தத்திலுநற் சாரமாகிச்
    சுத்தமதாம் பரப்பிரம சொரூபந்தன்னை
யிருளறவே நேராக வறிவிக்கின்ற
    வியல்புள்ள நான்குமகா வாக்கியத்தின்
பொருளினையிங் கெல்லோர்க்கு மிதமேயாகப்
    பூண்டசிவன் புகன்றபடி புகலுவாமே.

2. பெருமைமிகு மிருக்குமறை முடியிலுள்ள
    பிரஞ்ஞானம் பிரமமெனும் வாக்கியமொன்று
மிருண்மருவா வெசுர்வேத முடியிலுள்ள
    விலகுமகம் பிரமாஸ்மி வாக்கியமொன்று
மருண்மருவாச் சாமமறை முடியிலுள்ள
    மகத்தான தத்வமசி வாக்கியமொன்று
மரியவதர் வணவேத முடியிலுள்ள
    வயமான்மா பிரமமெனும் வாக்கியமொன்றும்.

3. இந்தவித நான்குமறை முடியின்கண்ணே
    யிருக்கின்ற நான்குமகா வாக்கியத்துள்
முந்தியதாம் பிரஞ்ஞானம் பிரமமென்றே
    மொழிந்தமகா வாக்கியத்து [illegible] பொருளைச்சொல்வா

மைந்தவிதிற் பிரஞ்ஞானம் பிரமமென்று
மருவுபத மிரண்டாகு மற்றிவற்றின்
முந்[illegible]தாம் பிரஞ்ஞான பதத்தினுக்கு
முக்கியமா மர்த்தத்தை மொழியக்கேளாய்

4. ஞானமதே பிரஞ்ஞான மென்னலாகும்
ஞானத்தாற் சகலமுமே தெரிவதாகும்
ஞானமதிற் றெரிகின்ற சகத்தனைத்தும்
ஞானத்திற் கற்பிதமாய்த் தெரிவதாலே
ஞானமல தன்னியமா யொன்றுமில்லை
ஞானமுத லெப்பொருளு ஞானமாத்ரம்
ஞானமதே நமதுநிச வடிவமாகும்
ஞானமதே பரப்பிரம வடிவுமாமே.

5. சருவசக ததிட்டான சொரூபமான
சத்தியஞா னைந்த வத்துதானே
பிரமமெனும் பதத்தினுடை யர்த்தமாகும்
பிரமமதிற் கற்பிதமாய்த் தோன்றுகின்ற
ஒருபொருளும் பிரமத்திற் கயலேயாகா
துணர்வுற்ற பொருளெல்லாம் பிரமமாத்ரம்
பிரமமதே நமதுநிச சொரூபமாகும்
பிரமமதே பிரஞ்ஞான சொரூபமாமே.

6. பிரஞ்ஞானப் பொருடானே பிரமமாகும்
பிரமமெனும் பொருடானே பிரஞ்ஞானங்கா
ணஞ்ஞானி முதலியதா முபாதியாலே
யகண்டபரம் பொருடானே யிரண்டுபோலாம்
பிரஞ்ஞானம் பிரமமெனும் வாக்கியார்த்தம்
பிறங்கியதா முபாதியெலா நீங்கும்போது
விஞ்ஞான கனமான வத்துவொன்றே
வேறற்ற வகண்டார்த்த மாகிநிற்கும்.

7. பிரிவுற்ற வுபாதியு றுஞ் சீவன்றானே
பிரஞ்ஞான பதத்தினுடை வாச்சியார்த்தம்
விரிவுற்ற வுபாதியுறு மீசன்றானே
விளம்பியிடும் பிரமபத வாச்சியார்த்த
மொருமித்த நிருபாதி வத்துதானே
யுபயவித பதத்திற்கு மிலட்சியார்த்தந்
தெரிவித்த வுபயபத லட்சியைக்யந்
[illegible]கிதழுமக[illegible]க்கினுடை யகண்டார்த்தங்காண்.

8. அறைந்தபடி மகாவாக்கி யகண்டார்த்தத்தை
யறிந்துமன தம்மயமா யிதரமெல்லா
மறந்துதன தாவரண மனைத்துநீங்கி
மயக்கமற நிற்பதுவே யகண்டாகாரஞ்
செறிந்தமனோ விருத்தியெனச் செப்பலாகுஞ்
செப்புமகண் டாகார விருத்திதானே
யறிந்தவரா லறிதலாஞ் சீவன்முக்தி
யாகுமென வகுத்தீதே யறையலாமால்.

9. சத்திபரிற் றிகுணமாய்ச் சாங்கமாகிச்
சலனமிலாச் சாசுவத சுபாவமாகி
நித்தியநிர்க் குணமாகி நிர்விகற்ப
நிரவயவ நிரஞ்சனமாய் நிறைந்துநின்ற
வத்துவித பரப்பிரம மானேனென்
றறிவுற்றம் மயமான விருத்திதானே
சுத்தவகண் டாகார விருத்தியென்று
சூட்சமுணர் ஞானிகளாற் சொல்லலாகும்.

10. சந்ததநான் பரப்பிரம சொரூபமன்றிச்
சற்றேனுஞ் சம்சாரி யானேனன்றென்
றிந்தவித மறிவுற்றுச் சலத்திற்சேர்ந்த
வேகரச மாகின்ற லவணமேபோ
லந்தமிலா வகண்டபரப் பிரமத்தின்க
ணைக்கியமே யடைந்தமனோ விருத்திதானே
மைந்தவகண் டாகார விருத்தியென்று
மாசற்ற ஞானிகளான் மதிக்கலாகும்.

11. சொன்னவகண் டாகார விருத்திதானே
சுகமேவி யிருக்கின்ற சீவன்முக்தி
பின்னையகண் டாகார விருத்திநீங்கிப்
பிராரத்தம் யாவையுமே நீங்குங்காலை
யன்னியமா முபாதிகளோ ரணுவுமின்றி
யகண்டேக ரசமான வத்துவாக
மன்னியிருக் கின்றநிலை விதேகமுக்தி
மற்றுமக்கண் டேகரச நிலைமைகேளாய்.

12. ஓதியிடும் பிரஞ்ஞான பதமுந்தள்ளி
யுரைசெய்த பிரமமெனும் பதமுந்தள்ளிப்
பேதமிலாப் பரப்பிரம நானேயென்று
பிரியமுடன் பழகிய பாவனையுந்தள்ளி

யேதையுமே நினையாமல் வெறிதிருந்தின்
இவ்விதமா யிருப்பதெனு நினைவுந்தள்ளி
யிதெனவே யுணரவொணா விருப்புத்தானே
யென்று மகண்டேகரச நிலைமையாமே.

13. மனதுடைய விகற்பங்க ளனைத்துமின்றி
மாயைமுத லுபாதிகளோ ரணுவுமின்றி
யனியமிலா வகண்டேக ரசசொரூப
மாகியிருக் கின்றநிலை விதேக முத்தி
சொனநிலைதான் சுபாவமதாய்க் கிட்டுமட்டுஞ்
சுழல்கின்ற விவகார மனைத்துந்தள்ளி
யனக்வகண் டாகார விருத்திதன்னை
யலப்பறவே யநவரதமப் யாசிப்பாய்.

14. புகலுமகண் டாகார விருத்திதன்னைப்
புரையறவே பழகியிடு மியல்பைக்கேளா
யகிலமுமே யகண்டபரப் பிரமமென்று
மதுதானே நானென்று நானவேதென்று
மிகழ்வறவே யெப்போது மிடைவிடாம
லேகபர பாவனையே யிதயத்தின்கண்
விகலமறச் செய்வதுவே யகண்டகார
விருத்திதனைப் பழகியிடு மியல்பாமைந்தா.

15. தேகமுத னானென்ன றுவிதவிர்த்தி
திகழ்சாட்சி நானென்னல் சாட்சிவிர்த்தி
யேகபர நானென்ன லகண்டவிர்த்தி
யிம்மூன்று விருத்திகளி லிரண்டைத்தள்ளி
யாகுமகண் டாகார விருத்திதன்னை
யநவரத மாதரவா யப்யாசித்துச்
சோகமுறுஞ் சித்தவிகற் பங்கடீர்த்துச்
சொன்ன வகண்டேகரச சொரூபமாவாய்.

16. இன்னவிதம் பிரஞ்ஞானம் பிரமமென்னு
மிலகுமகா வாக்கினுடை யருத்தஞ்சொன்னோ
முன்னியதா யிங்குரைசெய் நீதியெல்லா
மூன்றுமகா வாக்கினுமே தெரிந்துகொள்வாய்
பின்னையகம் பிரமாஸ்மி யென்பதாகப்
பேசுமகா வாக்கினுடைப் பொருளைக்கேளா
யன்னவகம் பிரமாஸ்மி வாக்கியத்தி
லகம்பிரம மஸ்மியெனப் பதமூன்றாமே.

17. தொந்துமகம் பதத்துக்குச் சிவனர்த்தம்
மொழிபிரம பதத்துக்கவ் விசனர்த்த
மந்தமிலாச் சிவபரவயிக் யந்தானே
யஸ்மியெனும் பதத்தினுடை யருத்தமாகு
மிந்தவித மிந்தமஹா வாக்யத்தி
னேகரச மாகியுள வகண்டார்த்தத்தைப்
புந்தியினு லாய்ந்திதனை யநுபவித்துப்
புகன்றவகண் டேகரச சொரூபமாவாய்.

18. பேதமுறு முபாதியினாற் கிஞ்சிஞ்ஞத்வம்
பிறங்கிய சர்வஞ்ஞத்வ மாதியாவு
மோதிய சீவேசருடைத் தன்மம்போலா
முபாதியெலாம் விசாரித்துத் தள்ளுங்காலை
யாதியிலாச் சீவபரவைக்ய மிஞ்சு
மதுதானே யகண்டார்த்த மாமவற்றை
யோதுமிகட் பிரமாஸ்மி வாக்கியத்தா
லுணர்ந்தந்த வகண்டார்த்த வடிவேயாவாய்.

19. அனகவகம் பிரமாஸ்மி வாக்கியார்த்த
மாசிரிய னருளியவா றறிந்தபோதும்
பின்னையுமதை யுத்தியுடன் மனனஞ்செய்து
பிராந்திதரின் சங்கையெலாம் பெயர்க்கவேண்டுஞ்
சொனவிதயாய்ச் சங்கையெலாம் பெயர்ந்தபின்னர்ச்
சுழல்கின்ற விபரீத மனத்துந்தீர
வனிசம கம்பிரமாஸ்மி யென்பதாக
வாதரவோ டப்யாசஞ் செய்யவேண்டும்.

20. சத்தியசிற் சுககனமாம் பிரமநானே
சாஸ்வத சாந்தபரப் பிரமநானே
நித்திய நிர்க்குணமான பிரமநானே
நிரவயவ நிரஞ்சனமாம் பிரமநானே
யத்துவித மானபரப் பிரமநானே
யகண்டமதாம் பரப்பிரம நானேயென்று
சத்துருவாம் விபரீதந் தீருமட்டுஞ்
சிந்ததமுஞ் சலியாமற் பழகவேண்டும்.

21. அகிலபரி பூரணமாம் பிரமநானே
யான்மாவுக் கபின்னபரப் பிரமநானே
சகலமுமாய்த் தெரிகின்ற பிரமநானே
சட்பாவ விகாரமிலாப் பிரமநானே

துகளணுவு மருவர்த பிரமநானே
துவிதமிலாச் சுத்தபரப் பிரமநானென்
றகமுருவு விபரீதந் திருமட்டு
மகலாத மாதரவாய்ப் பழகவேண்டும்.

22. இத்தவிதம் விசாரித்த விவேகியெல்லா
மேகபர பாவனையே யிடைவிடாமற்
சந்ததமுஞ் செய்ததனால் விபரீதத்தைச்
சற்றேனு மிஞ்சாது நாசஞ்செய்தே
யுந்தவகம் பிரமாஸ்மி வாக்கியார்த்த
மானவகண் டார்த்தத்தி னநுபவத்தைப்
புந்திதனிற் பிரதிபந்த மொன்றுமின்றிப்
பூரணமா யெப்போதும் பொருந்தவேண்டும்.

23. பலவிதமாம் வாதனையுந் தூரத்தள்ளி
பகர்ந்தபடி யகண்டார்த்த மநுபவிப்பா
யிலகுமகம் பிரமாஸ்மி வாக்கியார்த்த
மிவ்விதமா யிசைப்புற்றே மினியுனக்குத்
திலகமதாந் தத்வமசி வாக்கியார்த்தந்
திடமாகச் சித்தமிசைத் தெரியச்சொல்வாந்
தலைமையதாய்த் தயங்கிய விவ்வாக்கியத்திற்
தத்வமசி யெனமூன்று பதங்களாமே.

24. மாயையெனு முபாதியுறு மீசன்றானே
மருவியதற் பதமுறைசெய் வாச்சியார்த்த
மாயதனைத் தனித்தையுறுஞ் சீவன்றானே
யுறைகின்ற துவம்பதமோர் வாச்சியார்த்த
மேயமதா முபாதியெலா மிழந்தபின்னை
ரேகவிலக் கணமான வத்துத்தானே
தூயபத மிரண்டுக்கு மிலட்சியார்த்தந்
தொடர்புற்ற வைக்கியமே யசிபதார்த்தம்.

25. சொல்லிய விவ்வைக்கியமா மகண்டார்த்தத்தைச்
சுத்தமதாந் தத்வமசி வாக்கியத்தாற்
கல்லெனவே திடமாகவறிந் தெப்போதுங்
கலங்காம லகண்டைக ரசமேயாவா
யெல்லையிலா வகண்டவடி வாகுமட்டு
மிதரமுணர் விருத்தியெலாந் தூரத்தள்ளிப்
புல்லுமகண் டாகார விருத்திதன்னைப்
புரையறவே பழகியதாற் பூரணனாவாய்.

26. தத்பத லட்சியமான பிரமரூபந்
துவம்பத லட்சியமான நீயேயாவா
யற்பமுமே யிதிலை யமைவதில்லை
யகண்டசிவன் றன்னாணை யறைந்ததுண்மை
சொற்பயிலா வகண்டபரி பூர்ணமான
சுத்தமதாம் பரப்பிரம நீயேயென்று
செப்பியிடுங் குருபரனே குருவாகின்றோன்
செப்பியவா றறிந்தவனே சீடனானோன்.

27. சத்தியசிற் சுககனமாம் பிரமநீயே
சகலபரி பூரணமாம் பிரமநீயே
நித்தியநிட் களமான பிரமநீயே
நிரந்தரமாய் நிறைந்தபரப் பிரமநீயே
யத்துவித மானபரப் பிரமநீயென்
றையமற வுபதேசஞ் செய்கின்றோனே
யுத்தமனாங் குருவாவன் மற்றோரெல்லா
மொருகாலு முயர்வுற்ற குரவராகார்.

28. அலைவற்ற வறிவான பிரமநீயே
யகண்டேக ரசமான பிரமநீயே
நிலைபெற்ற நிச்சலமாம் பிரமநீயே
நிராவரண மானபரப் பிரமநீயே
சலமற்ற சாந்தபரப் பிரமநீயே
சதாநந்த கனமான பிரமநீயென்
றலைவற்ற வுபதேசஞ் செய்கின்றோனே
யுத்தமனாங் குருவாவன் மற்றோராகார்.

29 உச்சமதாங் குருவருளு மகண்டார்த்தத்தை
யுவகையுட னுள்ளபடி கேட்டபின்னர்
நிச்சலமாம் புத்தியினா னிச்சயித்து
நிருமலமா யகம்பிரம மானேனென்றே
துச்சமிலா வநுபூதி யடைந்தவன்றான்
றுகளற்ற சற்சீடன் மற்றோரெல்லா
மெச்செயலைச் செய்யினுமே சீடராகா
ரேகபர மறிந்தவனே சீடனாவன்.

30. சருவமகா மந்திரமு முபதேசிப்போர்
சாமான்ய குரவரெனச் சாற்றலாகு
மிருமையிலாப் பரப்பிரமநீயே யென்றிங்
கிணையற்ற வுபதேசஞ் செய்கின்றோனே

பெருமைமிகுஞ் சற்குருவென் றுரைக்கலாகும்
பின்வெருவாய்ப் பேசுவதாற் பெறும்பேறென்ன
வரியபர நீயென்போ ருசாவுறேனே
னகம்பிரம மெனவறிவோன் மாணாக்கனென்.

31. ஆதலினாற் பரப்பிரமநீயே யென்றிங்
கருள்பவனே யாசிரிய னெனவேவோர்ந்து
சாதகமாஞ் சற்குருவி னுபதேசத்தைச்
சத்தியமா நம்பியதைச் சாதிப்போனே
பேதமிலாவ கண்டபரப் பிரம்ஞானம்
பெற்றதனாற் பவபந்த மனைத்துந்தீர்ந்து
போதகன மானபரி வடிவேயாவன்
புகன்றதிலோ ரணுவேனு மையமில்லை.

32. அகிலமன்ற முடிவுக்கு மதண்டமான
வத்துவித பரப்பிரம சொருபந்தானே
தகைமைமிகுந் தாற்பரியப் பொருளாமென்றுந்
தற்பிரம நீயென்று முபதேசித்த
மகிமைமிகுஞ் சற்குருவின் வாக்கியத்தான்
மகத்தான பரம்பொருளைக் கேட்டுள்ளத்தில்
விகலமற வறிவதுவே சிரவணந்தான்
வேறொன்றுஞ் சிரவணமே யன்றென்றோர்ந்தார்.

33. அருள்வடிவா மாசிரிய [illegible]ருளிச்செய்த
வகிலமிகா வாக்கினுடை யகண்டார்த்தத்தை
மருளறவே கேட்டுணர்தல் சிரவணந்தான்
மற்றவைதலாஞ் சிரவணமே யாகாதென்றுஞ்
சிரவணமே செயலுற்ற பொருளைமீண்டுஞ்
சிரத்தையுடன் யுத்தியினாற் சிந்தைசெய்தல்
பிரமையெலாந் தீர்க்கின்ற மனனமாகும்
பேசியவிம் மனனத்தின் யுத்திசொல்வாம்.

34. திரிசியமாய்ச் சிதைகின்ற வுடலானல்ல
தியங்கியிடும் பௌதிகமாம் பொறியானல்ல
பிரிவுபெறு நாநாவா முயிரானல்ல
பிறந்துநசிக் கின்றமன முதலானல்ல
விருள[illegible]வா மஞ்ஞான வுருநானல்ல
விவையாவு மொருமித்த திரளானல்ல
நிருமலமா யாவையுமே நிகழ்த்தாநின்ற
நீக்கமிலாச் சின்மாத்ர சொரூபமேநான்.

35. தூலவுடல் சூக்கும தேகத்திலில்லை,
தூலவுடல் சூக்கவுட லிவ்விரண்டு
மாலயமாங் காரண தேகத்திலில்லை
யவைமூன்றுந் துரியத்தி லிலவேயில்லை
கோலமுறுந் தேகமெல்லா மிலாததாலுங்
கூறுபடாச் சின்மாத்ர சொரூபமொன்றே
காலமொரு மூன்றினுமே யிருப்பதாலுங்
களங்கமிலாச் சின்மாத்ர சொரூபமேதான்.

36. கனவினிடை நனவில்லை யிவ்விரண்டுங்
காரணமாஞ் சுழுத்திதனி லில்லையந்த
நனவுகனாச் சுழுத்திகளுந் துரியத்தில்லை
நாலுவித வவத்தைகளுஞ் சுத்தத்தில்லை
சொன்னவிதமா யவித்தையெலா மிலாததாலுஞ்
சுத்தமதாஞ் சின்மாத்ர சொரூபமொன்றே
யகவரத மழியாம லிருப்பதாலு
மத்துவித சின்மாத்ர சொரூபமேதான்.

37. தேகமுதல் சடமான வினைபந்தத்துந்
திரிசியமாய்க் கடமெனவே நசிப்பதாலு
மேகபர சின்மாத்ர வடிவாயான்மா
வெப்போதுந் திருக்குருவா யிருப்பதாலும்
பாகமுறுந் தேகாதி மித்தையாகும்
பகுப்பற்ற வான்மாவே யுண்மையாகு
மாகையினாற் றேகாதித் திரளனல்ல
வநுபூத வறிவான வான்மாவேதான்.

38. சத்திய ஞானானந்த சுபாவமான
சகலவதிட் டானபரப் பிரமத்தின்கட்
சித்திரவ நிருதசட துக்கமான
செகத்தெல்லாங் கற்பிதமாய்த் தோற்றலாலே
யித்துவித செகத்தெல்லா மாயுங்காலே
யிலகுமதிட் டானபரப் பிரமமேயாஞ்
சுத்திகையிற் கற்பிதமாய்த் தோற்றும்வெள்ளி
சோதிக்கி லதிட்டான சுத்திதானே.

39. இருமையெனத் தோற்றிய விச்சகத்தனைத்து
மிருக்கின்ற திலக்குகின்ற தின்பமென்ன
மருவியவிவ் வநுபூதி யாயுங்காலே
மன்னுமதிட் டானத்தின் சுபாவமேயாஞ்

சருவவதிட்டானபரப் பிரமத்துக்கே
[illegible] ஞானாநந்தத் தன்மையன்றி
யொருபொழுது மில்லாத வெறும்பொய்யான
வுலகத்துக் கோதியவித் தன்மையுண்டோ.

40. காலமொரு மூன்றினுமே யிருக்கையாலுங்
கற்பிதமாம் யாவையுமே விளக்கலாலுஞ்
சாலவுமே யாவையினு மினிமையாலுஞ்
சத்திய ஞானாநந்த சொரூபநானே
யாலயமா மென்னிடையிற் கனவேபோல
வகிலமுமே கற்பிதமாய்த் தோற்றலாலே
கோலமுறத் தோற்றுவிடுந் தோற்றமெல்லாங்
குறைவற்ற வதிட்டான வடிவாநானே.

41. என்னிடையிற் கற்பிதமாய்க் கனவின்கண்ணே
யிலங்கியதாம் யாவையுமே யாயுங்காலை
மன்னு மதிட்டானமதா நானேயன்றி
மற்றெவையு மெனக்கயலா யிலதேபோற்
பின்னமிலா வென்னிடையி னனவின்கண்ணே
பிறங்கியதாம் யாவையுமே யாயுங்காலை
யன்னவதிட் டானமதா நானேயன்றி
யற்பமுமே யெனக்கயலா யிலவேயில்லை.

42. ஓதியவா றுண்மையினை யோருங்காலை
யுபாதியிலா வெனதுசிச் சொரூபத்துக்கும்
பேதமிலாப் பரப்பிரம சொரூபத்துக்கும்
பேசமிலக் கணமொன்றா யிருப்பதாலே
யாதியிலா வகண்டபர வடிவேநானென்
றநவரத மாய்வதுவே மனனயுத்தி
மாதீவனே யின்விதமா மயக்கந்தீர
மனனத்தின் சாதகமாம் யுத்திசொன்னோம்.

43. சந்தனமென் றோதியிடும் விருட்சமீதே
சங்கையறக் காணென்னு மாத்தன்சொல்லைச்
சுந்திரமாக் கேட்கினுமே யதனைநன்றாச்
சோதித்தே சங்கையெலாந் தீர்ப்பதேபோ
லந்தமிலா பரப்பிரமநீயே யென்றிங்
காசிரிய னருளினுமே யதனைநன்றாப்
புந்தியுறும் யுத்தியினால் விசாரஞ்செய்தே
பொருந்தியதன் சங்கையெலாம் போக்கவேண்டும்.

44. சிரவணமு மனனமுமே செய்தபின்ன[illegible]
செறிவுற்ற விபரீத மனைத்துந்தீர
விரவுபக லெப்போது மிடைவிடாம
லினிமையொடு நிதித்தியாசஞ் செய்யவேண்டும்
பரவியிடும் விசாதீய விருத்தியின்றிப்
பரம்பரையான் சசாதீய விருத்திதானே
யிருண்மையிலா நிதித்தியாச மாகுமித்தா
லெய்தியதன் விபரீதம் யாவுந்தீரும்.

45. செகம்பரனீதெனவே வேறுவேறாய்ச்
செல்கின்ற விசாதீய விருத்தியின்றி
யகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல்லாமென்
றிகவற்ற மிடையறவே தொடராநின்ற
தகும்பிரம பாவனையாம் விருத்திதானே
தடையற்ற சசாதீய விருத்தியாகு
மிகுப்பிரம முற்றிதனை யப்பியாசிக்கின்
மேவ்விபரீதமெலா மண்டவாய்த்தீரும்.

46. பொருந்திநிதஞ் செய்கின்ற சிரவணத்தாற்
புகலுமசம் பாவனைதான் முன்புநீங்கி
வருந்திநிதஞ் செய்கின்ற மனனந்தன்னால்
விளாவாம் சம்சய பாவனையுநீங்கி
விரிந்துநிதஞ் செய்கின்ற நிதித்தியாசத்தால்
விபரீத பாவனையு நீங்கும்போது
நிரந்தரமாம் பரப்பிரம சாட்சாக்கார
நிச்சலமாந் தன்மன்றி னிகழுமன்றே.

47. சத்துருவாம் பிரதிபந்த மொன்றுமின்றிச்
சலனமிலாப் பரப்பிரம சுகத்தைமேவி
யித்துவித நினைவணுவு மிலாதுநீங்கி
யிருளான வாவரண மனைத்துநீங்கிச்
சித்துருவாம் பரப்பிரம சொரூபத்தின்கண்
க்ஷீரசல நியாயம்போற் சேர்ந்துநிற்கும்
புத்தியுடை விருத்தியினிற் பிரதிவிம்பிக்கும்
பூரணமாச் தன்மயமே சாட்சாத்காரம்.

48. பேசியவிப் புத்தியுடை விருத்திதானே
பிறங்கு மகண்டாகார விருத்தியாகு
[illegible]சறவிவ் விருத்தியினிற் பிரதிபிம்பிக்கு
மறிவுருவே யகண்டபர சாட்சாத்கார

[illegible] வகண்டபர சாட்சாத்கார
நிட்டையினைப் பெற்றவரே முத்தராவ
ரீசனுடை யுபயதிருப் பதந்தன்றனை
யியம்பியதி லெள்ளளவு மையமில்லை.

49. இன்னவித மூன்றுமகா வாக்கியத்தி
னேகரசமாகு மகண்டார்த்தஞ் சொன்னோம்
பின்னையுனக் கயமான்மா பிரமமென்னும்
பேசுமகா வாக்கினுடைப் பொருளைச்சொல்வா
மன்னியமி லந்தமகா வாக்கியத்தி
லயமான்மா பிரமமெனப் பதமூன்றிருக்கும்
பன்னுபத மூன்றுக்கு மிடையேயாகப்
பகர்கின்ற வருத்தத்தைப் பரிந்துகேளாய்.

50. சித்திரமா மூபாதியுறுஞ் சீவன்றானே
செப்புமயம் பதத்துக்கு வாச்சியார்த்தம்
வித்தரமா மூபாதியுறு மீசன்றானே
விளம்பியிடு மான்மபத வாச்சியார்த்தஞ்
சுத்தமதாஞ் சீவபர சொரூபந்தானே
சொல்லியவிவ் வுபயபத லட்சியார்த்த
மத்திரமா முபயபத லட்சியத்தி
னைக்கியமே பிரமமெனும் பதத்தினர்த்தம்.

51. அறைந்தவண மிந்தமகா வாக்கியத்தா
லைக்கியமா மகண்டார்த்த மறிந்துகொண்டு
செறிந்தபர சீவருடை யுபாதியெல்லாஞ்
செவ்வியதாம் விசாரத்தா னேதிசெய்திங்
கறிந்தபடி யகண்டபர வடிவேநானென்
றநவரத மாதரவா யப்பியாசித்து
மறந்தினி துருவான வகண்டார்த்தத்தை
மறவாம லெப்போது மநுபவிப்பாய்.

52. மற்றுமொரு விதமாயிவ் வாக்கியத்தின்
மதிக்கின்ற பொருளினையு முரைப்பக்கேளாய்
சற்றுமிருண் மருவாத சுவப்பிரகாச
சைதன்ய வடிவான பிரத்யக்கான்மா
வுற்றவய மான்மாவென் றுரைக்கப்பட்ட
வுபயவித பதத்துக்கு மருத்தமாகும்
முற்றுமிலா வில்வுலகின் மூலத்தை
மொழிவுற்ற பிரமபதத் தருத்தமாமே.

53. பாவனமாம் பதங்களுடை லட்சியத்தில்
பகுப்பற்ற வைக்கியமே வாக்கியார்த்தஞ்
சிவபர பேதத்துக் கேதுவாகச்
செறிகின்ற வபரோட்ச பரோட்சத்துவாதி
யாவையுமே வுபாதியினாற் செறிந்ததென்றே
யிதனையெலாம் விசாரித்து நேதிசெய்திங்
கோவலற மிஞ்சுவதா மகண்டார்த்தத்தை
யுணர்த்தபடி யெப்போது மநுபவிப்பாய்.

54. இன்னவித மிருக்குமுதல் வேதாந்தத்தி
லிலங்கிய விந்நான்கு மகாவாக்கியத்தின்
பின்னமிலா வைக்கியமா மகண்டார்த்தத்தைப்
பேதமெனும் பிராந்தியெலாந் தீரும்வண்ண
மன்னசிவ னருளியவா றடைவாய்ச்சொன்னே
மறைந்தபடி யழுத்தமுற வப்பியசித்தே
நின்னுருவாய் நிலைபெற்ற வகண்டார்த்தத்தை
நிருமலமாய் நீயென்று மநுபவிப்பாய்.

55. சுயமதுவாந் தத்வமசி யென்னும்வாக்யம்
சொல்லுமுப தேசமகா வாக்யமாகு
மியலுமகம் பிரமாஸ்மி யென்னும்வாக்யம்
மிலகுமநு பூதிமகா வாக்யமாகு
மயன்மருவாப் பிரஞ்ஞானம் பிரமவாக்யம்
மனனத்தி னப்பியாச வாக்யமாகு
மயமான்மா பிரமமென வறையும்வாக்கிய
மதற்கெல்லாஞ் சம்மதமாம் வாக்யமீமே.

56. ஆதலினாற் றத்வமசி வாக்கியத்தா
லருளியவா றகண்டார்த்த மறிந்துகொண்டு
பேதமறப் பிரஞ்ஞானம் பிரமமென்று
பேசுமகா வாக்கதனை மனனஞ்செய்து
வாதகமி வயமான்மா பிரமமென்னும்
வாக்கதனாற் சரியெனவே சம்மதித்திங்
கோதுமகம் பிரமாஸ்மி வாக்கியத்தா
லுணர்த்தவகண் டார்த்தத்தை யநுபவிப்பாய்.

57. அணிசமகம் பிரமாஸ்மி வாக்கியத்தா
லகண்டபரி பாவனையே யப்பியசித்து
நனிமருவும் பாவனையா நாமரூப
நாட்டமெலா மொன்றாக நாசஞ்செய்து

துனிமருவுந் துவித்தின் றொடர்பேயின்றித்
தூகளற்ற வகண்டார்த்த நயவித்தல்
வனிப்பிலா வகண்டார்த்த வடிவேயாவா
யவ்வண்ண மாகுவதே யகண்டமோட்சம்.

58. கடமடமா முபாதிகளை நேதிசெய்யின்
கடவானு மடவானு மொன்றேபோல
யுடமைமுக லுபாதிகளை நேதிசெய்யின்
மாசற்ற வான்மாவும் பரமுமொன்றே
யிடமருவும் வேதாந்த விசாரத்தாலே
யிருமைதரு முபாதியெலா நேதிபண்ணித்
திடமருவு மான்மபர வைக்கியத்தைத்
தடையறவே முழுமட்சுவெலா முணரவேண்டும்.

59. எதுமுதல் [illegible]த்தைமுத லான்மேசபர்க்கி
யிலங்கி[illegible] மாயைமுதற் பிர்மோபாதி
பேதமெல்லா மான்மாவுக் கபின்னமான
பிரமத்திற் கற்பிதமாய்த் தோற்றலாலே
பிரிதவைபு மதிட்டானந் தன்க்குவேறு
வெள்ளளவு மிலையெனவே நேதிபண்ணி
யாதிமுடி வொன்றுமிலா வகண்டமான
வான்மபர வைக்கியமே [illegible]றிய வேண்டும்.

60. புதமுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
பொய்யான பேதமெலா நாசஞ்செய்யுந்
திக்குமுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
[illegible]டசிந்தா ரோகமெலா நாசஞ்செய்யும்
மகிழுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
மனதிலுள வியாதியெலா நாசஞ்செய்யும்
பகருமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
பலவாதி வியாதிகளை நாசஞ்செய்யும்.

61. திகழுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தா
னினைவுற்ற சோகமெலா நாசஞ்செய்யு
மகலுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தா
னகத்திலுள காமமெலா நாசஞ்செய்யுந்
திகழுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
றிரளுற்ற கோபமெலா நாசஞ்செய்யும்
மிகவுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
மேவியசங் கற்பமெல்லா நாசஞ்செய்யும்.

62. பகருமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
பலவிதமாஞ் சிந்தைகளை நாசஞ்செய்யு
மகனுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தா
னகமென்னுந் துயரையெலா நாசஞ்செய்யு
மிகழ்விலகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தா
னிதுவென்னுந் துயரையெலா நாசஞ்செய்யுந்
திகழுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
திரிசியமாம் யாவையுமே நாசஞ்செய்யும்.

63. அமலவகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தா
னஞ்ஞான மனத்தையுமே நாசஞ்செய்யு
மமலவகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தா
னவிவேக மனத்தையுமே நாசஞ்செய்யு
மமலவகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தா
னபிமான மனத்தையுமே நாசஞ்செய்யு
மமலவகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தா
னரந்தைமிகும் பவத்தையெலா நாசஞ்செய்யும்.

64. திகழுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
றேகத்தின் றோடமெலா நாசஞ்செய்யு
மிகழ்விலகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தா
னிந்திரிய தோடமெலா நாசஞ்செய்யும்
மகிழுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
மனமுதலின் றோடமெலா நாசஞ்செய்யும்
பகருமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
பலகோடி தோடமுமே நாசஞ்செய்யும்.

65. எற்றுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தா
னெந்திர தந்திரமெல்லா நாசஞ்செய்யுந்
தேற்றுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
றிட்டமிட் டங்களெலா நாசஞ்செய்யு
மாற்றுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தா
னசத்தான மய்க்கமெலா நாசஞ்செய்யுந்
தோற்றுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
றோன்றிய வெத்துவிதமுமே நாசஞ்செய்யும்.

66. போற்றுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
பூதங்க ளனைத்தையுமே நாசஞ்செய்யுந்
தோற்றுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
றொடர்புவன மியாவையுமே நாசஞ்செய்யு

மாற்றுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தா
    னுண்டுவனர் வினைத்தையுமே நாசஞ்செய்யுஞ்
சாற்றுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
    சகசீவ பரமெனவைபு நாசஞ்செய்யும்.

67. சாற்றுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
    சந்தமாக் கியானத்தைச் சாரப்பண்ணுஞ்
சாற்றுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
    சவிகற்ப சமாதியினைச் சாரப்பண்ணுஞ்
சாற்றுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
    சலவிகற் பமுமற்ற சமாதிநல்குஞ்
சாற்றுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
    ச[illegible]னமிலா வபரோட்ச ஞானநல்கும்.

68. திகழிலகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தா
    னிகழ்[illegible] பத்தியெனும் பூமிநல்கு
திகழிலகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தா
    னிசைசுதவசஞ் சத்தியெனும் பூமிநல்கும்
பகருமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
    பதார்த்தா பாவனையெனும் பூமிநல்கும்
திகழிலகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
    றுரியதையென் றேதிபரும் பூமிநல்கும்.

69. அனிசமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தா
    னமலான்ம ஞானத்தை விளக்குவிக்கு
மனிசமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தா
    னமலான்ம லோகத்தில் செ[illegible]தைநல்கு
மனிசமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தா
    னதிசயமா மான்மசுகத் தன்மைநல்கு
மனிசமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தா
    னகண்டமதா மோட்சசுக மளிக்குமன்றே.

70. அரியதகம் பிரமாஸ்மி மந்திரத்துக்
    கதிசயமா மந்திரமே யொன்றுமில்லை
பரவுமெழு கோடிமகா மந்திரந்தான்
    பலகோடி சன்மங்க டருவதன்றி
மருவியிடுஞ் சன்மங்கண் மாற்றுமென்றும்
    மற்றதனை லவைத்துக்கு மேலாகின்ற
அரிதிலகம் பிரமாஸ்மி மந்திரத்தைத்
    தொடர்ந்தகில மந்திரமுந் தொழக்கவேண்டுமே.

71. [..]வனிதமா மந்திரமுந் தாரகந்தன்னிப்
 பயிலுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரத்தை
நிலைப்புறவே யாதரவா யிடைவிடாம
 [..]ருமெய் முமுட்சுவெல்லாம் பழகல்வேண்டுஞ்
சவனமிலா பழக்கத்தான் ஞானமோட்சஞ்
 சகலமுமே சடுதியினிற் சித்தியாகுந்
தலைமையுறும் பரமசிவன் சரணந்தொட்டுத்
 தத்துவமாய் நவில்கின்றேன் சங்கையில்லை.

72 அங்கமுத லணுவமிலா தகண்டாகார
 பாகியுள வத்துவித பரசிவத்தைச்
சங்கமறச் சந்ததமுஞ் சிவோகமென்னுஞ்
 சலியாத பாவனையாற் பூசைசெய்து
துங்கபர சிவகருணை நிடமாய்[..]ற்று
 தொடருமனே விகற்பமொ[..]ழிந்து
பங்கமிலாப் பரமசிவ போ[..]ந்து
 பரமசிவ பத்தனாய் ஞானேசுரா.

73. பரமசிவன் கருணையினா லெனக்குரைத்த
 பரம்பொருளை நிலக்கருணா[..]ற்று
னரியதினு மரிதான விவ்வார்த்தத்தை
 யத்யந்த மூடரிடை விவேகியாதே
ரொருபொழுது முரைக்கவொணா தன்னேரின்பா
 லோதிய வி[..]ப்பொருள் மிகவும்புனிதமெனும்
புரைமருவு மம்மூட[..] புணர்ச்சியாலே
 புனி[..]மிலாப் பொருளெனவே வியர்த்தமாகும்.

74. விமலபர[..]வெளியுள்ளதீர்
 விடயாசை யிருந்தவெறு மூடரோட
மமதையுட னொருக்காலும் பேசவொண்ணா
 மற்றவரை மனத்தாலு மதிக்கவொண்ணு
வமலபர வுணர்வுமாய் முத்திசேர
 வகிலவிட யாசைவிட லன்றேமேவு
நிமலமிலா மூடருடன் சகவாசத்தா
 னீத்தவிட யாசையுமே மீளுமன்றே.

75. நற்பிரம விவேகவழி யுள்ளதீரா
 நாதிமுதற் சகத்திசை நண்ணும்போதும்
பற்பலவாய்த் தோற்றியவச் சகத்தையெல்லாம்
 பரப்பிரம சொரூபசக மெனவேயோர்ந்து

கற்பிதமாம் விடயசுக மனுபவிக்கக்
கனவிலுமே நினையாது தைரியத்தோ
டற்பமிலா வகண்டபர சுகமே சேர
வகண்டபர ஞா[illegible]

76. நினைவையெலா நீக்கிமனோ வாக்குக்கெட்டா
நிசவடிவாய் நிற்பதுவே நிறைந்தமுத்தி
நினைவனுவும் வேறாக நிகழுமாகி
னினைவதுவே மகத்தான பந்தமாகும்
நினைவறவே நிற்கின்ற நிட்டைதானே
நிசமான வத்துவித நிலைமையாகும்
நினைவறவே நிற்கின்ற நிட்டைதானே
நிரதிசய வானந்த நிலைமையாமால்.

77. அற்பமுமே யறி[illegible]க[illegible]லிமாமூட
ரத்துவித[illegible]யார் வெறும்பொய்யான
கற்பிதமாந் துவ[illegible]க யுண்மையென்று
கதறுவரவ்[illegible] மூடருடனே யென்று
மற்பமுமே பேச[illegible]வொணா தன்னோருக்கோ
ரணுவேனு[illegible] மளிக்கவொணா தவரைக்கண்டாற்
சொற்பமுமே [illegible]ணங்கவொணா தவரெப்போதுஞ்
[illegible]த்தம[illegible] மூடரென வுணரவேண்டும்.

78. கற்பிதம[illegible] துவிதமிதே யுண்மையென்று
கதறியிடுங் கயவர்களைக் கண்டபோது
மற்பமிலா வத்துவித மறிந்த[illegible]
ரக்கயவ ரொருக்காலு ப[illegible]லையென்றும்
பிற்பலவாய்ப் பார்க்கின்ற துவிதமெலாம்
பரமசிதா காயபரப் பி[illegible]மமென்று
தற்பிரம[illegible] தாமென்று முறு[illegible]கொண்டே
தம[illegible]நிலை தவராம லிரு[illegible]கவேண்டும்.

79. எதமுறுந் தேகமுதல் யானேயென்று
மிவ்வு[illegible]க மெனக்கயலா யுள்ளதென்றும்
பேதமுறு நி[illegible]மே பொருந்துமூடன்
பெருமை[illegible] பிராம[illegible] யிருந்தபோதுஞ்
சாதியினன் மெத்த[illegible]மே தாழ்மையுற்ற
சண்டாளன் ஞானிதனி லையமில்லை
யாதலினா லவ்விதமா நிச்சயத்தை
யயர்ந்து மொருகாலத்து மடைந்திடாதே.

மகாவாக்கியம் நான்கின் நிருபணம்
முற்றிற்று.

நிர்க்குண பரசிவபூஜை நிரூபணம்.

80. பரிவுடனே யுபநிடத பாடத்தாலும்
பரமசிவ பத்தர்க்கே தானத்தாலும்
புறையறவே திவ்வியமா மிலிங்கத்தின்கண்
பூரணமாம் பரமசிவ பூசையாலும்
பரவுசிவ தலங்களிலே வாசத்தாலும்
ப[illegible]விதமா மற்றுமுறு நியமத்தாலும்
பிரமமதாம் பரமசிவ னருளு[illegible]ண்டாகிப்
பின்னமிலா வகண்டா[illegible] போதமுண்டாம்.

81. புரணமதாம் பரசிவனுக் காவா[illegible]தல்
பொருந்திவிடும் வகைபெ[illegible]ங்கிலாதாரப்
பரசிவனுக் காசனமிங் களிப்பதெங்ஙன்
பரிசுத்தன் றனக்குரிய பாத்தியாதி
தருவதெங்ங னென்றுமன நினைக்கவொண்ணாத்
[illegible]பரனுக் கபிடேகஞ் செய்வதெங்ஙன்
பரவுதிகப் பரனாகி விபுவாய்நின்ற
பரனுக்குத் துகிலொன்றைச் சாத்தலெங்ஙன்

82. ஓதியவா னுச் சிரமமொன்று மில்லா
வுருவோனுக் குபவீதஞ்சாத்த லெங்ஙன்
பேதமிலா நிராகார [illegible]ருபனுக்குப்
பிறங்கிய வாபர[illegible]ங்க ளணிவதெங்ங
னேதுமொரு பற்றுமி[illegible] வசங்கனுக்கிங்
கினிதான கந்தத்[illegible]தப் பூசலெங்ஙன்
வாதனையே தொன்று[illegible]லா வடிவேனுக்கு
வரமலரா லர்ச்சிக்கும் வகைதானெ[illegible]கன்

83. நாசிகையே முதலின்றிச் சுத்தமாக்[illegible]
நன்[illegible]கிக்குத்[illegible]ப
நேசமுடன் காண்ப[illegible]தனெங்க
னீசமான வாநந்த திருத்தனுக்குப்
போசனமா நைவேத்யஞ் செய்வதெங்ஙன்
புவனமெலா மாநந்தஞ் செய்வோனுக்கு
மாசறவே தாம்பூல மளிப்பதெங்ஙன்
மற்றுமுள வுபசாரஞ் செய்வதெங்ஙன்

84. கனன்முதலை விளக்கியிடுஞ் சிற்சோதிக்குக்
கற்பூர வாரத்தி செய்வதெங்ஙன்
பனுவுமொரு பரிச்சேத மில்லாதோனைப்
பக்கமற வலமாக வருவதெங்ங
னனவரத மத்துவித மானென்றன்னை
யட்டாங்க பூருவமாய் வணங்கலெங்ஙன்
மனவாக்கு முதலியவைக் கெட்டாதான
மாதேவன் றனைவாக்கால் வழுத்தலெங்ஙன்.

85. புத்திரவுள் வெளியெங்கும் பூன்றனைகப்
பொருந்திபுள ப[illegible]னுக்கு விசர்க்கமெங்ங
னித்திரமாய் வாகியப[illegible]மூபசாரத்தா
வீசற்குப் [illegible]பூசனையிங் கொவ்வாதேனுஞ்
சத்திய ஞானனந்[illegible]ம்புவுக்குச்
சலனமிலாப் [illegible]வனையாம் பூசைதன்னை
வித்தரமாம் வேதாந்த நூலிற்சொன்ன
விதமாக விளம்பியிட விரும்பிக்கேளாய்.

86. மாயைமுதற் கற்பிதமாம் பொருளேயில்லை
மாய்வற்ற பரசிவனு நானேசேட
மாயுள்ளென் றெண்ணுவதே யாவாகித்த[illegible]
லசைவறவே தன்னிடையே தானுய்[illegible]ன்ற
தூயவனும் பரசிவனே நானென்றெண்ண
றுகள்ற்ற வாசனமா மனத்தின்சங்க
மேயமதாந் தீவினைநல் வினைகளொன்று
மெனக்கிலை யென்றெண்ணுவதே பாத்தியங்காண்.

87. வெருக[illegible]ல மாகியுள வளித்த[illegible]தயென்னும்
வி[illegible]வான சலாஞ்சலியை விடுதலாமே
தகுமான்[illegible] லிங்கத்துக் கருக்கியங்காண்
தை[illegible]பற்ற பரமசிவா நந்தமென்னு
நிகழ்வான [illegible]யின் லேசாலேச
நிகிலரு[illegible]ண்ணலாமே
வகையான வா[illegible]ருமைந்தா
வரமருவு மபிடேக விதியுங்கேளாய்.

88. பூரணமாஞ் சுகவாரியான வென்றற்
புவனமெலா நனைப்புற்ற தென்றுநானே
காரியமா முதகத்தா னனைக்கவொண்ணுக்
[illegible]ளங்கமிலாப் பிரமமெனுந் தியான[illegible]தானே

சாரமதா மபிடேக மற்றென்றுனுஞ்
சற்றேனும் புனையவொணாப் பூன்றநானென்
றுருவதே பரமான்ம லிங்கத்துக்கிங்
குளித்தான வத்திரமென் றுணர்திமைந்தா.

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS
31 DEC 1910
MADRAS

89. நிர்குணமா முலகமெனுஞ் சூத்திரத்தைத்
திரட்டிரவாய்த் தரிக்குபதிட் டானமான
பரசிவனே நானென்னுந் தியானந்தானே
பரமான்ம லிங்கத்துக் குபவீதங்கா
ணருவம[தா] யகிலவிசே டமுமேயற்ற
வான்மாவே யகமென்னல் பணிகளாகும்
விரிபலவாம் வாதனைசேர் சகந்திரிக்கும்
விபுநானென் றெண்ணுவதே கந்தமாகும்.

90. முக்குணமாம் விருத்திகளை விடுதலேனே
மூலவிலிங் கத்துக்கட் சதைகளாகு
[ம]க்குரு நானீசனெனும் பேதமூன்றை
[இ]கழ்ந்திடலே வில்லுவபத் திரங்களாகுந்
துர்க்குண[மா]ம் வாசனையைத் தவிர்தலேனே
தூபம[தா]ஞ் சுயஞ்சோதி யாயிலங்கு
நிர்க்குணமா[ம்] பரசிவனே நானென்றெண்ணு
நிர[ந்த]ரமாம் பாவனையே தீபமாகும்.

91. பலகோடி பிரமாண்ட நானேயென்னல்
பரசிவ லிங்கத்தி[னை]வேத்யங்கா
ணலையாத பிரமசுக மனுப[வி]க்கு
மகண்டமதாம் விரு[த்தி]யதே வியஞ்சனங்காண்
சலியாத ஞானமெனு மு[க]த்தாலே
சஞ்சலமே லாஞ்ஞான மென்னப்பட்ட
தொலையாத வுச்சிட்ட [illegible]தன்னைத்
துடைத்திடலே யத்தங்க டுலக்க[illegible]தும்

92. வெகுவிதமா யிராகமுறும் விடயங்களை
விடுத்திடலே தாம்பூல மளிப்பதாகும்
கெழ்வுபெறு வஞ்ஞான விருளைப்போக்கு
திருமலமாம் பிரமான்ம ஞானந்தானே
திகழ்வுறு நீராஞ்சனமாம் விவிதமாகத்
தெரிவதெலாம் பிரமமெனுந் திட்டிதானே
சுககனமாம் பிரமசிவ லிங்கத்துக்குச்
சுத்தமுறு மலர்மாலை யாகுந்தூயோய்.

93. பூரணவா னந்தான்மா வகமென்றெண்ணல்
புகழ்புட்பாஞ் சலியாரு மகந்தகோடி
தூரியமாம் பிரமாண்ட மென்னிடத்தே
கற்பிதமாய்ச் சுழலுமெனுந் தியானந்தானே
நேரதுவர்ப் வலம்வரலா மென்றுமென்னை
நிகிலருமே வந்திப்பா ராமெனப்போந்து
மாறாயுமே வந்திக்கே னென்னுந்தியான
மான்மமகா லிங்கத்தின் வணக்கலாமே.

94. அகண்டமதா மென்னிடையி லுமருப
மணுவுமில்லை யென்றுசெயுஞ் சிந்தைதானே
புகன்றபர பூசனையி லுரியதாகப்
புகல்கின்ற விசாராம கீர்த்தனங்காண்
சகந்தனிலே கர்த்தவ்ய மானதொன்றுஞ்
சற்றுமெனக் கில்லையெனச் செய்யுந்தியானந்
தருந்தமனே பாவனையாற் செய்யும்பூசை
தனின்மற்ற முள்ளவுப சாரமாமே.

95. சகலமனே மயக்கங்கள் விட்சேபங்கள்
சற்றுமிலா வசைவற்ற சமாதிதானே
விகலமிலாப் பரமசிவ லிங்கத்துக்கு
விசர்ச்சனமா மிவ்வண்ணம் வேதாந்[illegible]
புகலமல பூசனையை யொருக்காலேனும்
புரிந்திடுவோன் வா[illegible]னைகளெவையுந்தள்ளி
யகிலமதா மஞ்ஞான மர்[illegible]தையாவு
மகற்றிமகா மோட்சசுக மடைவனன்றே.

96. அகண்டசுக வான்மாவை யுரைக்கவேண்டு
மகண்டசுக வான்மாவை யுணர்த்தவேண்டு
மகண்டசுக வான்மாவை [illegible]க்கவேண்டு
மகண்டசுக வான்மாவைத் துதிக்கவேண்டு
மகண்டசுக வான்மாவி[illegible]வேண்டு
மகண்டசுக வான்மாவிற் [illegible]சிக்கவேண்டு
மகண்டசுக வான்மாவிற் கலக்கவேண்டு
மகண்டசுக வான்மாவா யிருக்கவேண்டும்.

97. அகண்டசுக வான்மாவே யாவருக்கு
மநவரதம் பிரியமதா மிருப்பதால்வ
வகண்டசுக வான்மாவை நிரஞ்சப்பாச
வர்ச்சனையா லர்ச்சிக்க வேண்டுமென்று

மகண்டசுக வான்மாவை யெவ்விதத்து
மகமெனவே யபரோட்ச மாயறிந்தவ்
வகண்டசுக வான்மாவா யிருப்பதான
வமலசுக மோட்சத்தை யடையவேண்டும்.

அகிலமுமே யகண்டபர சிவமேயென்று
மச்சிவமே யகமென்றும் பழகாநின்ற
மகிமைமிகுந் தியானமெனும் பூசையாலே
மனதலைவற் றறிவுருவாய் முத்திமேவும்
வெகுவிதமா மறையாலுங் கருமத்தாலும்
விசித்திரமாய்ப் பழகியிடும் யோகத்தாலும்
வகைவகையாய் மற்றுமுள வுபாயத்தாலும்
வரமான முத்திதனை மனதுமேவா.

99. அகண்டவறி வானபர சிவமேநானென்
றநவரத மிடைபறவே செய்யுந்தியானம்
கன்ற வுபாசனையாகு மதனாலுண்மைப்
பொருந்திய நற்புத்தியினாற் பரசிவத்தை
நிகழ்ந்திடவே யறிந்திடலா மற்றொன்றாலு
மிருபலமா யறியவொண்ணா தாதலாலே
சேர்ந்தகுரு வசனத்தாற் பரசிவத்தைப்
பத்தியுட னென்றுமுபா சிக்கவேண்டும்.

100. அகம்பிரம நிச்சயமே தேவபூசை
யகம்பிரம நிச்சயமே தெய்வத்தியான
மகம்பிரம நிச்சயமே செபதபங்க
ளகம்பிரம நிச்சயமே யறங்களியாவு
மகம்பிரம நிச்சயமே யகண்டத்தியான
மகம்பிரம நிச்சயமே யகண்டயோக
மகம்பிரம நிச்சயமே யகண்டஞான
மகம்பிரம நிச்சயமே யகண்டமோட்சம்.

101. எல்லையிலா வேதமெலாஞ் சித்தசுத்திக்
கேதுவதா முபாசனையை முன்பங்கங்கே
சொல்லியதாற் சித்தத்தின் சுத்தியுற்றோர்
சுகமாக மோட்சமதைச் சார்வதற்கே
யல்லலிலா வானந்த கனமேயான
வகண்டபரி பூரணமாம் பரசிவத்திற்
கல்லெனவே யசையாமற் கலந்திருக்குங்
களங்கமிலா நிட்டையினைக் காட்டிற்றன்றே.

102. ஆதலினா லறிவதெலாஞ் சிவமேயென்று
மச்சிவமே நானென்றும் பழகப்பட்ட
சாதகமா முபாசனையாற் சித்தசுத்தி
சார்ந்ததனாற் றன்மயமா நிட்டைகூடிப்
பேதமிலா மோட்சநிலை பெறலாமிங்கே
பேசியது சத்தியமே யென்பதாகப்
போதமுற ரிபுமுனிவ னிதாகனுக்குப்
பூரணமா நிட்டையினைப் புகன்றான்மன்னே.

103. பரமசிவன் கருணையினைப் பற்றினோரே
பரவிய விந்நூற்பொருளை யறிவரன்றி
யரியசிவன் கருணையுறா மூர்க்கரென்று
மறிதூன விதன்பொருளை யறியமாட்டார்
சருவமுமே யிழந்துபர சிவனைத்தானே
சந்ததமுஞ் சிரத்தையுடன் றியானித்தன்னோன்
கருணையினைப் பெற்றவரே யகண்டஞானங்
கலப்பரெனச் சுருதிமுடி விதித்ததன்றோ

104. ஓதியவிப் பூசனையைச் செய்வதற்கிங்
குரித்தான வுணர்வில்லோர் மூர்த்தியாதி
மீதுபர சிவன்றனைநல் லன்பினோடே
மேவியிடு வாகியமா முபசாரத்தால்
நீதியதாப் பூசனைசெய் திடினுமீச
னிகரில்லாக் கருணையினா லன்னோருக்கும்
போதமுடன் மோட்சத்தை மெள்ளமெள்ளப்
பொருந்தியிடச் செய்திடுவன் புரையற்றோனே.

நிர்க்குண பரசிவபூஜை நிரூபணம்
முற்றிற்று.

சகுண பரசிவபூஜை நிரூபணம்.

1[illegible]. உலகினிடை பந்தனரே யாதியாக
வுற்பத்தி பொருந்தியிடுஞ் சிவரெல்லா
மிலகுமறை விதித்தபடி முன்புகன்ம
மிகழாது செயவேண்டுஞ் செய்யுங்காலத்
திலகமதா மறைமுடியில் விதிக்கப்பட்ட
திவ்வியமாம் விபூதியினை நியமமோடு
சலனமறச் சந்ததமுந் தரிக்கவேண்டுஞ்
சற்றுமிதி லனாதரவே செய்யவொண்ணா.

106. பூதியின லங்கமெலா நன்றாய்ப்பூசிப்
பொருவிறிரி புண்டரமு மணிந்துகொண்டு
[illegible]தவனே நியமமுட னுருத்திராக்க
[illegible]களுஞ் சிரமுதலிற் றரித்துகொண்டு
கோதியிடு முருத்திர பஞ்சாட்சராதி
யுத்தமமா மந்திரமுஞ் செபித்துக்கொண்டு
[illegible]தியுட [illegible]னிகழுமகா லிங்கத்தின்க
ணித்திய யர்ச்சனையுஞ் செய்யவேண்டும்.

107. அத்தனுடைப் பூசனைபோ லன்பர்பூசை
யநுதினமு மாதரவா யியற்றவேண்டு
முத்தமமா யோதியவோர் சிவதலத்தி
லிடவுள்ள பரியந்தம் வசிக்கவேண்டுஞ்
சுத்தமதாஞ் சிவாகம சித்தாந்தத்தைச்
சோர்வறவே சந்ததமுஞ் செய்யவேண்டு
மெத்தவுமே யுத்தமமாஞ் சாம்பமூர்த்தி
மேனியுடைப் பாவனையும் பண்ணவேண்டும்.

108. வேதவதி காரமுளோர் விதித்தவண்ணம்
விகலமற யாவையுமே செய்யவேண்டு
மீதிலதி காரமிலாச் சூத்திராதி
யாவருமே சிசுருடை யாதிகன்ம
நீதியோடு நழுவாது செய்துகொண்டே
நிருமலமாம் விபூதியுடைத் தாரணந்தி
சாதனமோ டேதுமொரு சிவதலத்திற்
சந்ததமுஞ் சலியாது வசிக்கவேண்டும்.

109. பூதியினு லணிந்ததிரி புண்டரத்தி
பொருந்தினரே வேதாந்த விசாரந்தன்னி
லேதமிலா வதிகார மிசைந்தோராவ
ரிதரரெலா மதிகாரி யாகமாட்டார்
வேதமுடி யிவ்விதமே விதிப்பதாலே
வேதவிதிக் கயலான விதியொன்றுண்டோ
வாதலினு லறைந்தவதி காரம்பெற்றே
யகண்டபர விசாரணையைச் செய்யவேண்டும்.

110. தகமைமிகும் விபூதியுடைத் தாரணத்துந்
தவிராம லுருத்ராக்க தாரணத்து
மகிமைமிகுஞ் சிவநாம கீர்த்தனத்து
மகேசனுடைத் தியானத்துஞ் சிவதலத்தி
லிகழ்வறவே வாசத்து முலகிலுள்ளோ
ரியாவர்க்கு மதிகார மிருப்பதாலே
சகமதனின் முமுட்சுவெலா முறையாயிங்கு
சாற்றியவிச் செய்கையினைச் செய்யவேண்டும்.

111. அன்றியுமே விதியுடனே நியமமாக
வமலமதாம் விபூதியினு லங்கமெல்லா
நன்றுறவே யணிந்துதிரி புண்டரத்தை
நலமாகச் சந்ததமுந் தரிப்போருக்கே
துன்றியநற் பரமசிவ கருணையுண்டாந்
தோன்றியவக் கருணையினாற் சித்தந்தூய்தா
யென்றுமொரு விக்கினமு மின்றிநன்று
மிருமையிலா வகம்பிரம ஞானந்தோன்றும்.

112. அமலமதாம் பூதியுட னுருத்திராக்க
வாரமுதற் சிவசின்னமணிதலானு
நிமலமகா லிங்கத்தி னியமமோடு
நிறைவேற்று நித்தசிவார்ச் சனையினாலும்
விமலமதாய் வேறறவே பழகப்பட்ட
வியாபகமாம் பரமசிவத் தியானத்தாலுஞ்
சம்மதுவாம் பரமசிவ கருணையுண்டாய்ச்
சருவமுமே பிரமமெனத் தெரிவதாமே.

113. அருந்தவனே விபூதியுடைத் தாரணாதி
யங்கமெலா மில்லாமற் சமதமாதி
விரிந்ததிட சன்யாசி யானபோதும்
விசாரணையி லதிகாரியாகா னன்றேன்

பொருந்தியவன் விசாரணையே செய்தபோதும்
    பூரணமாம் பரமசிவ னருளிலாதா
னிரந்தரமாம் பரப்பிரம ஞானஞ்சாரா
    னிகழ்ந்தியத் நிச்சயமே யையமில்லை.

114. மாதவனே யோதியவிச் செய்கையெல்லா
    மகத்தர்க ணானாக்க மென்னலாகு
மோதியவிவ் வங்கமுடன் சிவனாதி
    யுத்தவரோ பரமசிவ னருளினாலே
யாதிமுடி வொன்றுமில்லா வகண்ட ஞான
    மடைந்ததனா லஞ்ஞான மூலத்துநீங்கிப்
பேதிசெயு மனாதிபல பந்தந்தீர்ந்து
    பின்னமிலாப் பரப்பிரம சொரூபமாவர்.

115. திகழுமா நாயகனுந் திடபோதத்தைத்
    தெரிவிக்கும் பரசிவனை யாராதித்தப்
பக்வனருட் கருணையினாற் பாவமியாவும்
    புற்றறவே தீர்ந்துமனச் சுத்திபெற்றோ
ரகிலசக தான்மாவா யருபமாகி
    யகண்ட சிதாகாயமதாய் நிறைந்துநின்ற
சுககனமாம் பரசிவமே நாமென்றெண்ணிச்
    சோகமெலாந் தீர்ந்துபர சிவமேயாவர்.

116. நிருமலமாய் நிகழுமகா லிங்கத்தின்க
    ணிறைவேற்று நித்தசிவார்ச் சனையேயாதி
பரமசிவ பக்திசெயு மன்பருக்கே
    பகுப்பற்ற பரப்பிரம ஞானந்தோன்றுந்
திரமுறவே பரப்பிரம ஞானம்பெற்ற
    தீரர்களே பவபாச முத்தராவ
ரரியவனே யனுவுமிதி லையமில்லை
    யகண்டபர சிவனானை யறைந்ததன்மை.

117. பத்தியுடன் விபூதியுடைத் தாரணந்தான்
    பாசுபத விரதமெனப் பகரலாகு
சத்தியமாய் விபூதியுடைத் தாரணத்தாற்
    சடிதியினி லகண்டபர ஞானமுண்டா
முத்தமவிப் பாசுபதவிரதந் தன்னை
    யொருவருட மறநட்டித்துன் பாதம்பெற்றே
னத்தனின தருளாலின் றி கண்டஞான
    மடைந்தவனா யான்மாவி லமர்ந்துநின்றேன்.

118. அற்பமுமோர் பேதமிலா தகண்டமான
வத்துவிதப் பரசிவமே வேதாந்தத்த
ணிர்ப்பயமாய் நிகழ்த்திய நற்பொருளாய்நின்று
நிகழுமனை சுத்தியிலா மூடரெல்லாம்
பற்பலவா நூற்களினாற் பேதபுத்தி
பற்றியதா லகண்டேக பரசிவத்தைத்
தற்பரமாஞ் சுருதிமுடி முதலா நூலின்
றாற்பரியப் பொருளாக வறியாரென்றும்.

119. நித்தசிவார்ச்சனை முதலாம் பத்திசெய்து
நிகழுமனை சுத்தியினைப் பெற்றதீம
ரத்துவிதப் பரசிவமே மறையிறுதி
யனைத்துக்குந் தாற்பரியப்பொருளா மென்றுஞ்
சத்தியமா மச்சிவமே நாமேயென்றுஞ்
சலனமிலா வகண்டசிவ ஞானம்பெற்று
மித்தையதாம் பவபந்த மனைத்துநீங்கி
மெய்யுணர்வா னந்தபர சிவமேயாவர்.

120. சருவமுமே பிரமமெனப் போதித்தாலுஞ்
சங்கதமுஞ் சுருதிமுடிப் படிப்புற்றாலும்
பரமசிவன் கருணையிலா வெறுமூடர்க்குப்
பலகால வாதனையான் மீண்டுமீண்டு
மிருமையென விதயத்திற் றெரிவதன்றி
யாவையுமே பிரமமெனத் தெரிவதில்லை
யிதியவனே யாதலினான் முமூட்சுவெல்லா
மகண்டபர சிவகருணை யடையவேண்டும்.

சகுணபர சிவபூஜை நிரூபணம்
முற்றிற்று.

சிவகருணை அடைந்துளோர்க்கு அகத்தின்கண்
தோன்றும்

விசார நிரூபணம்.

121. பயனெணையும் விரும்பாமற் பலசென்மத்திற்
பழுதிலே யநுட்டித்தவ் வறங்களாலே
மயலணுவு மருவாமன் மனதின்சுத்தி
மன்னியதாற் சாதனமோர் நான்கும்பெற்றோ
ரியல்புடனே யியற்றியிடுஞ் சிரவணாதி
யேதுவினாற் பரப்பிரம ஞானம்பெற்றிங்
கயலணுவு மணுகாத வகண்டமான
வத்துவிதப் பரப்பிரம மாவரன்றே.

122. அனந்தவித சென்மத்தி லநுட்டிப்புற்ற
வறங்களெலாம் பரிபாக மானவர்க்கே
கனந்தருமிப் பரப்பிரமஞானஞ் சற்றுங்
கலங்காத மனதினிடை வெளியாகத்தோன்றுந்
தினந்தினமுந் தவிராம லிச்சென்மத்திற்
றிடமாகப் பரப்பிரம வப்யாசத்தை
மனந்தனினற் செய்வோர்க்கு மனதின்சுத்தி
மருவியபின் பரஞான மனதிற்றோன்றும்.

123. பன்னியவா பரமசிவன் கருணைசாராப்
பாதகர்க டேகாதி நாமென்றெண்ணி
மன்னிய வர்ணாச்சிரம வபிமானத்தாற்
மயங்கிவெகு கன்மங்கள் செய்துசோர்ந்து
துன்னியிடும் விடபாசை கூர்ந்தலைந்து
துக்கிகளா யனவரதந் திரிவரென்றே
யன்னாரிபு கருணையுட னிதாகனுக்கங்
ககண்ட பரமார்த்தத்தை யருள்செய்தானால்.

124. தேகோக மென்றுணரு நினைவுதானே
தெரிவுற்ற வட்கரண மென்னலாகுந்
தேகோக மென்றுணரு நினைவுதானே
தியக்கமுறு சம்சார மென்னலாகுந்

தேகோக மென்றுணரு நினைவுதானே
திரளுற்ற பீதியெலாஞ் செய்வதாகுந்
தேகோக மெனுமந்த நினை வெப்போதுந்
தினையளவு மில்லையெலாம் பிரமரூபம்.

125. தேகோக மென்றுணரு நினைவுதானே
தெரிவுற்ற சகலச[illegible] மென்னலாகுந்
தேகோக மென்றுணரு நினைவுதானே
திடமுற்ற பந்தமெனச் செப்பலாகுந்
தேகோக மென்றுணரு நினைவுதானே
திரளுற்ற துன்பமெனச் செப்பலாகுந்
தேகோக மெனுமந்த நினை வெப்போதுந்
தினையளவு மில்லையெலாம் பிரமரூபம்.

126. தேகமக மென்றறியு மறிவுதானே
தெரிவற்ற வஞ்ஞான மென்னலாகுந்
தேகமக மென்றறியு மறிவுதானே
திடவிதயக் கிரந்தியெனச் செப்பலாகுந்
தேகமக மென்றறியு மறிவுதானே
திகழ்பாவா பாவமெனச் செப்பலாகுந்
தேகமக மெனுமந்தவறி வெப்போதுந்
தினையளவு மில்லையெலாம் பிரமந்தானே

127. ஆகமக மென்றறியு மறிவுதானே
யலைவுற்ற மனமெனவே யறையலாகு
மாகமக மென்றறியு மறிவுதானே
யமர்மலின வாதனைக ளென்னலாகு
மாகமக மென்றறியு மறிவுதானே
யநந்தவித நரகமென வறையலாகு
மாகமக மெனுமந்த வறிவெப்போது
மணுவுமில்லை யுள்ளதெலாம் பிரமந்தானே.

128. ஆகமக மென்றறியும் புந்திதானே
யலைகின்ற சீவனென வறையலாகு
மாகமக மென்றறியும் புந்திதானே
யளவுபடும் பரிச்சின்ன மென்னலாகு
மாகமக மென்றறியும் புந்திதானே
யநந்தவித சோகமென வறையலாகு

மாகமக மெனுமந்தப் புந்தியென்று
மனுவமிலை யுள்ளதெலாம் பிரமந்தானே.

129. ஆகமக மென்றறியும் புந்திதானே
யளவற்ற சங்கமென வறைபலாகு
மாகமக மென்றறியும் புந்திதானே
யமர்சனன சராமரண மென்னலாகு
மாகமக மென்றறியும் புந்திதானே
யகிலமகா பூவமென வறையலாகு
மாகமக மெனுமந்தப் புந்தியென்று
மனுவமிலை யுள்ளதெலாம் பிரமந்தானே.

130. ஆகமக மென்றறியும் புந்திதானே
யளவற்ற வமங்களமா வறைபலாகு
மாகமக மென்றறியும் புந்திதானே
யளவற்ற வாசையென வறையலாகு
மாகமக மென்றறியும் புந்திதானே
யநந்தவித தோடமென வறையலாகு
மாகமக மெனுமந்தப் புந்தியென்று
மனுவமிலை யுள்ளதெலாம் பிரமந்தானே

131. ஆகமக மென்றறியு நினைவுதானே
யகிலமகா மலமென்வே யறைபலாகு
மாகமக மென்றறியு நினைவுதானே
யளவற்ற சந்தேக மென்னலாகு
மாகமக மென்றறியு நினைவுதானே
யனர்த்தமெலா மடைந்திட வோர்மூலமாகு
மாகமக மெனுமந்த நினைவெப்போது
மனுவமிலை யுள்ளதெலாம் பிரமந்தானே.

132. நினைவதுவே மகத்தான துன்பமாகும்
நினைவதுவே மகத்தான தோடமாகும்
நினைவதுவே யநந்தவித சென்மமாகும்
நினைவதுவே யநந்தவித பீதியாகும்
நினைவதுவே நிகிலமகா பாவமாகும்
நினைவதுவே நீக்கவொணாத் தாபமாகும்
நினைவதுவே யிதயமகா கிரந்தியாகும்
நினைவதுவே யித்துவிதம் யாவுமாமே.

133. நினைவெதுவோ வதுதானே சிவனாகும்
நினைவெதுவோ வதுதானே யீசனாகும்

11727

நினைவெதுவோ வதுதானே சகமுமாகும்
நினைவெதுவோ வதுதானே மனதுமாகும்
நினைவெதுவோ வதுதானே காமமாகும்
நினைவெதுவோ வதுதானே கருமமாகும்
நினைவெதுவோ வதுதானே துக்கமாகும்
நினைவெதுவோ வதுதானே யனைத்துமாமே.

134. நினைவின்றி நிற்பதுவே யகண்டமாகும்
நினைவின்றி நிற்பதுவே நிட்டையாகும்
நினைவின்றி நிற்பதுவே ஞானமாகும்
நினைவின்றி நிற்பதுவே மோட்சமாகும்
நினைவின்றி நிற்பதுவே சகசமாகும்
நினைவின்றி நிற்பதுவே பிரமமாகும்
நினைவின்றி நிற்பதுவே சிவமுமாகும்
நினைவணுவு மில்லையெல்லாம் பிரமந்தானே.

135. சங்கற்ப நினைவுகளுக் கணுவும்பேதஞ்
சார்வதில்லை நினைவதுவே சங்கற்பங்காண்
சங்கற்ப மெதுவதுவே மகத்தாமோகஞ்
சங்கற்ப மெதுவதுவே யாதிவியாதி
சங்கற்ப மெதுவதுவே காமங்கோபஞ்
சங்கற்ப மெதுவதுவே யத்தியாசஞ்
சங்கற்ப மெதுவதுவே தாபமியாவுஞ்
சங்கற்ப மெதுவதுவே சகலதுன்பம்.

136. சங்கற்ப மெதுவதுவே மகத்தாந்தோடஞ்
சங்கற்ப மெதுவதுவே மலங்களியாவுஞ்
சங்கற்ப மெதுவதுவே காலந்தேசஞ்
சங்கற்ப மெதுவதுவே நாநாரூபஞ்
சங்கற்ப மெதுவதுவே சகமயக்கஞ்
சங்கற்ப மெதுவதுவே சீவரூபஞ்
சங்கற்ப மெதுவதுவே யீசரூபஞ்
சங்கற்ப மெதுவதுவே சகலரூபஞ்.

137. சங்கற்ப மாத்திரமே மூலாஞ்ஞானஞ்
சங்கற்ப மாத்திரமே விவிதபேதஞ்
சங்கற்ப மாத்திரமே சகலஞானஞ்
சங்கற்ப மாத்திரமே சகலதொந்தஞ்
சங்கற்ப மாத்திரமே சகலகன்மஞ்
சங்கற்ப மாத்திரமே நரகஞ்சொர்க்கஞ்

சங்கற்ப மாத்திரமே பூதமியாவுஞ்
சங்கற்ப மாத்திரமே புவனமியாவும்.

138. சங்கற்ப மாத்திரமே தேகமாதி
சங்கற்ப மாத்திரமே சிரவணாதி
சங்கற்ப மாத்திரமே யான்மசிந்தை
சங்கற்ப மாத்திரமே மற்றுமியாவுஞ்
சங்கற்ப மாத்திரமெங் கெங்கேதோற்றுஞ்
சகமிவ் பாங்களுமங் கங்கேதோற்றுஞ்
சங்கற்ப மாத்திரமே சற்றுமில்லைச்
சத்தியமாச் சகலமுமே பிரமமாகும்.

139. மனதுக்குஞ் சங்கற்பந் தனக்கும்பேதம்
மற்றணுவு மில்லைமனதே சகங்களியாவும்
மனததுவே மகத்தான பகையாமற்றும்
மனத்துவே மகத்தான பலமுமாகும்
மனததுவே சன்மசா ரணமாகும்
மனததுவே மகத்தான துக்கமாகும்
மனததுவே மகத்தான மலமுமாகும்
மனததுவே காலமுத லெவையுமாமே.

140. மனமதுவே சங்கற்ப விகற்பமாகும்
மனமதுவே புத்தியுமாஞ் சித்தமாகும்
மனமதுவே யகங்காரமாகு மற்றும்
மனமதுவே பொருவந்தக் கரணமாகும்
மனமதுவே சீவனுமாம் பந்தமாகும்
மனமதுவே கத்துருபோத் துருவுமாகும்
மனமதுவே மண்ணுதக மனலுமாகும்
மனமதுவே மருத்துமுகல் விண்ணுமாமே.

141. மனமதுவே சத்தமொடு பரிசமாகும்
மனமதுவே ரூபமுட னிரதமாகும்
மனமதுவே கந்தமெனத் தோற்றலாகும்
மனமதுவே யன்னமய கோசமாகும்.
மனமதுவே பிராணமய கோசமாகும்
மனமதுவே மனோமயமாங் கோசமாகும்
மனமதுவே விஞ்ஞான கோசமாகும்
மனமதுவே யாநந்த கோசமாமே.

142. மனமதுவே தூலமெனுந் தேகமாகும்
மனமதுவே சூக்கமெனுந் தேகமாகும்.

மனமதுவே காரணமாந் தேகமாகும்
மனமதுவே சாக்கிரமுங் கனவுமாகும்
மனமதுவே தொந்தமிலாச் சுழுத்தியாகும்
மனமதுவே விசுவனெனத் தோற்றலாகும்
மனமதுவே தைசதனாய்த் தோற்றலாகும்
மனமதுவே பிராஞ்ஞனெனத் தோற்றலாமே.

143. மனமதுவே சமட்டியெனு மியாவுமாகும்
மனமதுவே வியட்டியெனு மியாவுமாகும்
மனமதுவே வெகுவிதமாந் தேவராகும்
மனமதுவே விதிமுதலைம் மூர்த்தியாகும்
மனமதுவே தெரிவுறும் பொருளுமாகும்
மனமதுவே தெரியாத பொருளுமாகும்
மனமதுவே சடசித்தா மெவையுமாகும்
மனமதுவே தோற்றிய வெத்தனைவிதமுங்காண்.

சிவகருணை அடைந்துளோர்க்கு அகத்தின்கண் தோன்றும்

விசார நிருபணம் முற்றிற்று.

அதிகாரிக்கு பாகியத்தில் விளங்கும்

சற்குருநாதன் உணர்த்தும்

மனோலய சாதக நிரூபணம்.

144. மனமதுதா னெப்போது மித்தை யாகும்
மனத்து மேகேந்திரசால மேயாகும்
மனமதுதான் மலடியுடை மைந்தனாகும்
மனமதுதா னொருக்காலு மிலவேயில்லை
மனமிலதாற் குருசீடர் முதலுமில்லை
மனமிலதாற் குருசீடர் முதலுமில்லை
மனமிலதாற் சகசிவன் முதலுமில்லை
மனோமயமாஞ் சருவமுமே பிரமரூபம்.

145. மனமுமில்லை மனோமயமாஞ் சகசிவாதி
மற்றுமொரு பொருளுமில்லை யென்று மெல்லா
மனகசதா நந்தசிதா காயமான
வகண்டமதாம் பரப்பிரம சொரூபமேயா
மெனுமிதிலோ ரையமில்லைச் சத்தியந்தா
னெங்குமுள பரமசிவ னறியச்சொன்னே
னனியுமகா ரகசியமா மிவ்வர்த்தத்தை
நன்றாகக் கேட்டுணர்வோன் பிரமமாவன்.

146. மனோசயமே திடமாக முன்னுமட்டும்
மற்றுள்ள வியாபார மனைத்தும்விட்டு
விநோதமதா யாவுஞ்சித் ததுநானென்றே
விருப்பமுடன் விடாதுமிகச் சிந்தை செய்தாற்
மனோசயமாய மகத்தான வழிவுதிக்கு
மற்றதனாற் சகமுதலா மிருளிறக்கு
மனோதயமே யாகிவிடி லிருளெங்கேனு
மிருப்பதனை யாரேனுங் கண்டதுண்டோ.

147. சுத்தமுறும் வேதாந்த விசாரத்தாலுஞ்
சுகநல்கும் பரமசிவ பக்தியாலும்
வித்தமுத லேடணையை விடுதலாலும்
விமலமதாம் பரமசிவத் தியானத்தாலும்

முத்திதரும் பரப்பிரம ஞானமுண்டாய்
மொழிந்தமன முபசாந்தி மேவுமன்றி
சத்தியிருங் குதர்க்கமுத லெவைகளாலுஞ்
சாந்திதனை யேவாது மனமெப்போதும்.

148. நிகழுமகம் பிரமாஸ்மி யென்றுரைத்த
நிச்சயமே மேலான தானமைந்தா
பகருமிதன் சொரூபத்தை விசாலமாகப்
பரமசிவ னருளியவா பகரக்கேளா
யகமனிசம் பரப்பிரம சொரூபமானே
னகஞ் சச்சிதானந்த சொரூபமானே
னகமனிசம் பரமசிவ சொரூபனென்று
மகம்பிரம நிச்சயமே மகத்தாந்தானம்.

149. அகமனிச முடல்பொறிகூ ளுயிர்களுள்ள
மகங்கார மாதியிலாச் சொரூபமானே
னகமனிச மறிவுற்ற நாமரூப
மணுவுமிலா வத்துவித சொரூபமானே
னகமணுவும் பந்தமிலா நித்தமுத்த
மாகுமகண் டேகரச சொரூபமானே
னகமமல பரப்பிரம சொரூபனென்று
மகம்பிரம நிச்சயமே மகத்தாந்தானம்.

150. அகமனிசந் தேகமுத லஞ்ஞானந்த
மனைத்துக்கும் விலட்சணமாஞ் சொரூபமானே
னகமனிச மனவாக்குக் கெட்டாதான
வத்துவிதா கண்டபர சொரூபமானே
னகமகில் வாதாரமாகி நின்று
மதன்சங்க மணுவுமிலாச் சொரூபமானே
னகமமல பரப்பிரம சொரூபனென்று
மகம்பிரம நிச்சயமே மகத்தாந்தானம்.

151. அகமனிச மறிவுற்ற திரிசியங்க
ளனைத்துக்கு மதீதபர சொரூபமானே
னகமனிச மறைமுடியா லறியத்தக்க
வான்மாவுக் கபின்னபர சொரூபமானே
னகமனிய மணுவுமிலா தகமேயாக
வமர்கின்ற வகண்ட பரசொரூபமானே
னகமமல பரப்பிரம சொரூபனென்று
மகம்பிரம நிச்சயமே மகத்தாந்தானம்.

152\. அகமகில ரிதயத்து மிருந்தவற்றை
யசைக்கினுமே யசஞ்சலமாஞ் சொரூபமானே
னகமகில பூதமொடு பௌதிகங்க
ளமர்சீவ ராதியிலாச் சொரூபமானே
னகமகில காலமொடு தேசம்வத்து
வனந்தமிலா வத்துவித சொரூபமானே
னகமமல பரப்பிரம சொரூபமென்று
மகம்பிரம நிச்சயமே மகத்தாந்தானம்.

153\. அகம்பிரம் நிச்சயமே தானமற்று
மகம்பிரம நிச்சயமே மந்திரங்கா
னகம்பிரம நிச்சயமே தருப்பணம்ப
நகம்பிரம நிச்சயமே யோமமைந்தா
வகம்பிரம நிச்சயமே மற்றுமுள்ள
வறங்களெலா மாதலினன் முமுட்சுவானே
ரகம்பிரம நிச்சயமே யிடைவிடாம
லநவரத மாதரவாய்ப் பழகல்வேண்டும்.

154\. வெகுவிதமாய் விளம்பியென்ன வேதாந்தத்தில்
விதித்தமகா வாக்குகளின் பொருளையோர்ந்திங்
ககமலிச மகண்டபரப் பிரமமென்று
மகண்டபரப் பிரமமே யகமென்றும்
விகலமற வெகுகாலம் பிரியமோடு
வேறறவே நிதித்யாசஞ் செய்வோருக்கே
மிகவரிதாம் பரமசிவ கருணையுண்டாய்
மெய்யுணர்வா நந்தபர ஞானந்தோன்றும்.

155\. விகலமுறு வேதாந்த வாக்கியத்தால்
விளம்பியதே யுண்மையென விசுவாசித்துச்
சகலமுணர் பரமசிவ னுரைத்தவண்ணஞ்
சாற்றியவென் வாக்கியமும் விசுவாசித்து
மிகவுரமாய்ப் பழகியிடு நின்னூகத்தான்
மேவியநின் சந்தேக மனைத்துநீக்கி
யிகழ்வுதரும் விபரீத மனைத்துந்தீர
விசைத்தவண மெப்போது நிதித்யாசிப்பாய்.

156\. ஆகலினு லகிலுள முமுட்சுவெல்லா
மத்யந்த வாதரவோ டாசான்முன்பாய்
வேதமுடி விதித்தமகா வாக்கியத்தின்
வேறற்ற வகண்டார்த்த நிர்ணயத்தை

நீதியுடன் கேட்டதனை மனனஞ்செய்து
நிரந்தரமாய் மற்றதனை நிதித்யாசித்தே
சாதரமாஞ் சிவனருளா லகண்டஞானஞ்
சார்ந்ததனான் மோட்சசுகஞ் சாரவேண்டும்.

157. மிகமிகவுஞ் சத்தத்தை விரும்பிச்சொல்லன்
மிகவாக்கின் றுக்கத்துக் கேதுவாகும
புகல்பலவாஞ் சத்தத்தைப் பரிந்துகேட்டால்
பொருந்துமனோ மயக்கத்துக் கேதுவாகும்
வெகுவிதமா மர்த்தத்தை விசாரஞ்செய்தல்
விவி[illegible]மனோ துக்கத்துக் கேதுவாகும்
தத்மகனே யாதலினா லனைத்துந்தள்ளித்
தற்பிரமந் தானென்னவே நிதித்யாசிப்பாய்.

158. புரையறவே யுணர்பொருளை யுணர்ந்தபின்னர்
பூரணமா மப்பொருளின் சாட்சாத்கார
மருவியிட நிதித்பாசஞ் செய்வதல்லான்
மற்றிறையு நூல்வழியே செல்லவொண்ணா
தெரிபொருளை நூல்வழியா லறிந்தபின்னர்
தெரிவித்த நூன்மொழியே மீண்டுஞ்சொல்ல
உரைதருத்ன் வாக்குக்குத் துக்கமென்றே
யுபநிடத வசனமெலா முரைத்தவன்றோ.

159. கல்லாத கல்வியெல்லாங் கற்றபோதுங்
கலக்கமிலாப் பரப்பிரம ஞானமொன்றை
யில்லாது பவபீதி விடுக்கவொண்ணா
தாதலினா லாதரவாய் நீயெப்போது
மெல்லாமும் பிரமமென்று மதுநானென்று
மேகமதாம் பரப்பிரம ஞானம்பெற்றே
பொல்லாத பவபீதி யனைத்தும்போக்கிப்
பூரணமா யுள்ளபரம் பொருளேயாவாய்.

160. ஆதலினாற் றுணியத்தை யடைந்தபின்ன
ரங்குற்ற பலாபலத்தை யெறிதலேபோ
லேதமற வுணர்பொருளை யுணர்ந்தபின்ன
ரிங்குற்ற நூலையெலா மெறிதல்வேண்டும்
வாதகமா நூலையெலா மெறிந்தபின்னர்
வருந்தியுமே யநவரத மிடைவிடாமற்
போதமுறச் சாதகமா நிதித்யாசத்தைப்
புரியுடனே பூரணமாய்ப் பழகல்வேண்டும்.

161. உத்தமமாம் புத்தியுறும் புருடர்முன்பின்
குற்றுணரத் தகுபொருளை யோர்ந்துணர்ந்து
சத்தியமா மப்பொருளின் சாட்சாத்காரஞ்
சாரநிதித் யாசத்தைச் செய்யவேண்டும்
மெத்தவுமே நிதித்யாச விரோதமாக
மேவியநூல் விசாரணையாற் காலந்தள்ள
லித்தனையும் புத்தியுளோர்க் குரியதன்றென்
றிவ்விதமாய்ச் சுருதிமுடி வியம்புதன்றே.

162. புத்திரனே யாதலினா லுபதேசத்திற்
புகழ்கின்ற நான்மொழிக ளனைத்துந்தள்ளிச்
சத்தியசிற் சுககனமாம் பரமேயாகச்
சலியாம லிருப்பதுவே யுறவுநன்று
மத்திரமே யநவரத மிருப்பதற்கின்
கசைவுற்ற தன்மனது வசமுறாதே
னித்தியமாம் பரப்பிரம நானேயென்று
நிரந்தரமாய் நிதித்யாசஞ் செய்யவேண்டும்.

163. சகலமுமே யகண்டபரப் பிரமமென்றுஞ்
சந்ததமு மப்பிரம நீயேயென்றும்
விகலமற வேதமுடி விளம்பலானும்
விளம்பியவா சற்குருவு மருள்வதாலு
நிகரிலநு பூதிமிகுஞ் சங்கதி
நிச்சயமே யிவ்விதமே நிற்பதாலு
மகிலமுமே யகண்டபாப் பிரமென்று
மப்பிரம மகமென்று நிதித்யாசிப்பாய்.

164. ஞானகன மானபரப் பிரமமல்லால்
ஞானமுத லெப்பொருளு மென்றுமில்லை
யானசக சிவபர மனைத்துமென்று
மகண்டேக ரசமான பிரமமென்றே
யீனமற வெமதிச னெமக்குரைத்த
விப்பொருளி லிறையளவு மையமில்லை
யானதனா லகிலமுமே பிரமமென்று
மப்பிரம மகமென்று நிதித்யாசிப்பாய்.

165. சித்தசெய மாத்திரமே சீவன்முக்தி
சித்தசெய மாத்திரமே விதேகமுக்தி
நித்தியமாய் நிதித்யாசஞ் செய்வோருக்கே
நிகழ்த்தியவச் சித்தசெய நேரேபேறுஞ்

சித்தசெய மல்லாம லநந்தோபாயஞ்
செய்யினுமே முத்தியிலை யாதலாலே
புத்திரவச் சிந்தசெயம் பொருந்தவேண்டிப்
பூரணமா யெப்போது நிதித்யாசிப்பாய்.

166. குறைவறவே செய்கின்ற நிதித்யாசத்தாற்
கோரமூ டங்களெனும் விருத்திநீங்கி
மறைவறவே சத்துவமாம் விருத்தியொன்றுன்
மாசற்ற வகண்டபர போதம்பெற்று
நிறைவுறவே யாநந்த மநுபவித்து
நித்தியஞா நாநந்த வடிவேயாகி
யறிவுறுமோ ராச்சிரம வின்னமின்றி
யதிவன்ன வாச்சிரமி யானேனையா.

167. அகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல்லாமென்
றகண்டபர ஞானத்தி னப்யாசத்தைத்
தரும்பிரம ஞானத்தாற் றிடமாமட்டுந்
தவிராது சந்ததமும் பழகுவோர்க்கே
யகம்பிரம மெனுஞான மகண்டமான
வவ்வீசன் றிருவருளாற் சகசமாகுந்
தரும்பிரம ஞானத்தாற் சகசமானாற்
றளர்வுதரும் ப[illegible]பீதி தானேநீங்கும்.

168. அகம்பிரம ஞானந்தா னிருவிகற்ப
மாகுமனு வகிலமுமே பிரமமாகுந்
தகும்பிரம் நானென்று நானேயந்தத்
தற்பரமாம் பிரமமென்று மப்பியாசத்தாற்
செகம்பரமுஞ் சீவர்களுஞ் சிறிதுந்தோன்றாச்
சின்மயமா யிருக்கின்ற வகண்டாகார
வகம்பிரம ஞானத்தை யடைந்தேயதீதா
லனுதிபவ பாசத்தை யறுப்பாய்மைந்தா.

169. அகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல்லாமென்
றகண்டபர பாவனையே செய்வோர்க்கல்லாற்
சகம்பரமே முதலியதாய்க் காண்போர்க்கென்றுஞ்
சஞ்சலமா நினைவெவ்வயுந் தொலையாதென்றே
நிகம்பரனும் பரமசிவ னெமக்குரைத்
திடமான வகண்டபர நிர்ணயத்தைத்
தரும்பிரமாப் யாசிக்குந் நிதமேயாகத்
தத்துவமாய் நிதர்சனக் குரைத்தேனே.

170. அகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல்லாமென்
றகண்டபர ஞானத்தி னப்யாசத்தைத்
தரும்பிரம ஞானத்தாற் றிடமாமட்டுந்
தவிராது சந்ததமும் பழகுவோர்க்கே
யகம்பிரம மெனுஞான மகண்டமான
வவ்வீசன் றிருவருளாற் சகசமாகுந்
தரும்பிரம ஞானத்தாற் சகசமானற்
றளர்வுதரும் பவபீதி தானேநீங்கும்.

171. ஆதலினா லனைத்துக்கு மதீதமான
வகண்டபரப் பிரமமக மென்றெப்போதுஞ்
சாதகமாம் பாவனையே செய்தத்தாலே
சஞ்சலமாம் விகற்பமெல்லாந் தவிர்ந்தெப்போதும்
பேதமிலாப் பரப்பிரம ஞானியாகிப்
பின்னமிலாப் பரப்பிரம வடிவேயாவா
ரீதையலா லெளிதாக முத்திசார
வேறொன்று முபாயமில்லை யிதுவேயுண்மை.

172. உலகமெலா மெதனிடையி லுதித்தொடுங்கு
மொளியாலு மெந்தவன லுடுக்கண்மின்னற்
பலவொளியு மெதனாலே விளக்கலாகும்
பகரும்மவை யெதனைநிதம் விளக்கமாட்டா
விலகுஞ்சூரா சுரரெவரு மெதனையத்தா
லெக்காலுந் தஞ்செயலே யியற்றுகிற்ப
ரலையுமறி பொருநிலையெலா மகற்றியந்த
வறிவுருவாஞ் சிவத்தையுபா சிக்கவேண்டும்.

173. பேதமுறுஞ் சகசீவ பரங்களெல்லாம்
பிரமமென்று மப்பிரம நானேயென்று
மோதியவிச் சிந்தனையைப் பிரமாப்யாசி
யொழியாம லெப்போதும் பழகவேண்டுஞ்
சாதகமாஞ் சிந்தனையின் பெலத்தினாலே
சலமனதின் விகற்பமெல்லாந் தவிர்ந்தபின்ன
ரீதையுமே பழகாமற் பரமேயாகி
யென்னினைவு நினையாம லிருக்கவேண்டும்.

174. பத்தியுட னகண்டபர சிவத்தின்றியானம்
பழகியதா னிரதிசய திருத்திமேவி
யித்தனையுஞ் சங்கற்ப விகற்பமின்றி
யெப்போது மேகபர சிவமேயாகி

மெத்தவுமே சாந்தமதா மனதுதானே
மெய்யான முத்தியிலே மேவுமன்றி
மத்தமதாய்ச் சங்கற்ப விகற்பமுற்ற
மனதந்த முத்தியிலே மருவாதென்றும்.

175. அகண்டபர மோட்சத்தை யடைவதற்கிங்
கதிதிடமா மகம்பிரம நிச்சயந்தான்
செகந்தனிலே முக்கியகா ரணமாமைந்தா
செப்பியது சத்தியமே சங்கையில்லை
புகன்றருளுஞ் சற்குருவின் வசனத்தாலும்
பூரணமாய்ப் பழகியதன் பழக்கத்தாலு
மகந்தனிலே யகம்பிரம நிச்சயந்தா
னதிதிடமா மற்றதனான் மோட்சம்பெறும்.

176. இருக்கின்ற திலங்குகின்ற தின்பமென்று
மியம்பியிடு நாமமொடு ரூபமென்று
தருக்கமிடு மிவ்வமுச பஞ்சகத்திற்
ரயங்கியுமுன் மூன்றமுசம் பரத்தின்ரூபஞ்
சுருக்கமுறு மிரண்டமுசஞ் சகத்தின்ரூபஞ்
சொற்பொருளா மிவ்வமுச மிரண்டுந்தள்ளி
நெருக்கமுறுஞ் சத்தியசிற் சுகமாய்நின்று
நின்றபர நானெனவே நிச்சயிப்பாய்.

177. நாசமிலா திருப்பதனா னேசத்து
நாடியுலா மறிவதனா னேசித்து
நேசமதாய் நிற்பதனா னேயின்ப
நிகழ்த்தியவா சத்தியசிற் சுகமாநானே
பேசியவிவ் விலக்கணமாம் பிரமமென்றே
பேதமிலா வகண்டபர நிச்சயத்தை
யாசறவே யதிதிடமா யடைந்தவற்று
லகண்டபர மாநந்த மநுபவிப்பாய்.

178. ஆதலினா லகம்பிரம நிச்சயந்தா
னதிதிடமாய் மோட்சநிலை யடையுமட்டு
மேதமிலா வென்னுடைய வாக்கியத்தா
லெப்போது மெவ்வளவு மிடைவிடாமற்
பேதமிலா வகம்பிரம நிச்சயத்தைப்
பிரியமுடன் றிடமாக வப்யாசித்து
வீதனுறும் விகற்பமெலா மிகந்தெப்போதும்
வேறுபடா மோட்சநிலை மேவுவாயே.

179. அகம்பிரம நிச்சயமே சுபாவமான
வகண்டபர ரூபத்தி னிலக்கவைக்கு
மகம்பிரம நிச்சயமே யன்னியமற்ற
வபயபத விட்டையினிற் சேர்த்துவைக்கு
மகம்பிரம நிச்சயமே சீவன்முத்தி
யாருமகண் டாநந்த நிலைமைநல்கு
மகம்பிரம நிச்சயமே யகண்டமான
வசரீர மோட்சநிலை யளிக்குமன்றே.

180. அகம்பிரம நிச்சயமே யகத்திலுள்ள
வஞ்ஞான சந்தேக மனைத்தும்போக்கு
மகம்பிரம நிச்சயமே யகத்திலுள்ள
வநேகவித விபரீத தோடநீங்கு
மகம்பிரம நிச்சயமே யான்மாவின்க
ணசஞ்சலமா யமர்கின்ற சமாதிநல்கு
மகம்பிரம நிச்சயமே பதிபந்தங்க
ளணுவுமிலா வபரோட்ச ஞானநல்கும்.

181. அகம்பிரம நிச்சயமே தொடர்பாய்ச்செய்யி
னதுதானே யகண்டபரத் தியானமாகு
மகம்பிரம நிச்சயமே தொடர்பாய்ச்செய்யி
னதுதானே யகண்டபர சமாதியாகு
மகம்பிரம நிச்சயமே தொடர்பாய்ச்செய்யி
னதுதானே யகண்டபர ஞானமாகு
மகம்பிரம நிச்சயமே தொடர்பாய்ச்செய்யி
னதுதானே யகண்டபரப் பிரமமாமே.

182. அகம்பிரம நிச்சயமே தொடர்பாய்ச்செய்யி
னதுதானே யநாதிபவ பந்தந்தீர்க்கு
மகம்பிரம நிச்சயமே தொடர்பாய்ச்செய்யி
னதுதானே யகண்டபர மோட்சநல்கு
மகம்பிரம நிச்சயமே தொடர்பாய்ச்செய்யி
னதுதானே யநந்தவித துன்பந்தீர்க்கு
மகம்பிரம நிச்சயமே தொடர்பாய்ச்செய்யி
னதுதானே நிரதிசயா நந்தநல்கும்.

183. ஆதலினா லநவரத மிடைவிடாம
லதிதிடமா யகம்பிரம நிச்சயத்தைச்
சாதகமாய்ப் பழகியதான் மனதிலுள்ள
சங்கற்பவிகற்பங்க ளனைத்துந்தீர்ந்து

பேதமிலா வகண்டபரப் பிரமஞானம்
பெற்றதனு லகண்டசுக மநுபவிப்பா
யோதியவா ரகண்டசுக மநுபவித்தோர்க்
கொருக்காலும் பவத்துன்ப மீண்டுமில்லை.

184. அத்துவித வடிவான வெனக்குவேரு
யணுவுமிலை யகண்டபர நானேயென்று
மித்திறமா நிச்சயமே செய்தெப்போது
மிணையற்ற பிரமசுக மிசைவாயிங்கே
புத்திரனே திடமான நிச்சயந்தான்
பூரணமா ஞானத்துக் கிலக்கணங்கா
ணத்திறமா நிச்சயமே யகண்டமுத்தி
யடைந்தபய ருக்குவதற் கேதுவாமால்.

185. அநவரத மகம்பிரம நிச்சயத்தை
யடைந்தவனே யகண்ட பர ஞானியானே
னநவரத மகம்பிரம நிச்சயத்தை
யடைந்தவனே யிவ்வுலகில் புருடனானே
னநவரத மகம்பிரம நிச்சயத்தை
யடைந்தவனே யான்மசுக மநுபவிப்போ
னநவரத மகம்பிரம நிச்சயத்தை
யடைந்தவனே யரங்கையிலாச் சிவன் முத்தன்.

186. அநவரத மகம்பிரம நிச்சயத்தை
யடைந்தவனே யகிலற்கு மேலாய்நின்றே
னநவரத மகம்பிரம நிச்சயத்தை
யடைந்தவனே பவதுக்க மனைத்துந்தீர்ந்தோ
னநவரத மகம்பிரம நிச்சயத்தை
யடைந்தவனே நிரதிசயா நந்தஞ்சார்ந்தோ
னநவரத மகம்பிரம நிச்சயத்தை
யடைந்தவனே யகண்டபரப் பிரமமானேன்.

187. அநவரத மகம்பிரம நிச்சயத்தை
யடைந்தவனே பேதமெலா மகவிடுத்தோ
னநவரத மகம்பிரம நிச்சயத்தை
யடைந்தவனே விதியெலா மறவொழித்தோ
னநவரத மகம்பிரம நிச்சயத்தை
யடைந்தவனே யபயபதத் தமர்ந்துநின்றே
னநவரத மகம்பிரம நிச்சயத்தை
யடைந்தவனே யாநந்த வடிவாகின்றேன்.

188. பிரமமக மகம்பிரம மென்றிவ்வண்ணம்
பேதமிலா வகப்பிரம நிச்சயத்தைச்
சரிவரவே சந்ததமும் பழகாநின்றோன்
சத்தியசிற் சுககனமாம் பரமேயாவ
னரியவனே யாதலினு னீயெப்போது
மன்புடனே யகம்பிரம நிச்சயத்தைப்
பிரிவறவே பழகியதாற் பேதந்தீர்ந்து
பின்னமிலா வகண்டபரப் பிரமமாவாய்.

189. சாற்றியவிவ் வகண்டபர நிச்சயத்தின்
சந்ததமுஞ் சலியாத பழக்கத்தாலே
தோற்றியவிப் பலவிதமா நாமரூபத்
துவிதத்தின் றோற்றமெலா மறமறந்தே
யேற்றியவிவ் வகண்டபரப் பிரமத்தின்க
ணெப்போது மேகரசு மாகிநின்று
போற்றியநின் சொரூபசுக மநுபவித்துப்
பூரண[illegible]ம் [illegible]ரப்பிரம வடிவேயாவாய்.

190. அகம்பிரமம[illegible] பிரமமக மகமெல்லாமென்
றநவர[illegible] மதிதிடமாய் நிச்சயித்து
மிகும்பிரம[illegible]வணியே தொடர்பாய்ச்செய்து
மேவ்[illegible]பவித் துவிதமெலா மிகமறந்தே
யகம்பிரம ஞானமது நிருவிகற்ப
மாநவுட[illegible] சஞ்சலமாய்ச் சிலையேபோலத்
தரும்பிரம [illegible]டி[illegible]ாகித் தளர்வுதீர்ந்து
தடை[illegible]ற்[illegible] வாநந்த மநுபவிப்பாய்.

191. அகம்பிரம[illegible]ிச்சயமே யடைந்தோர்க்கல்லா
லன்[illegible]யருக் கான்மநிலை யமைவதில்லை
யகம்பிரம[illegible]ிச்சயமே யடைந்தோர்க்கல்லா
லன்[illegible]ருக் கனுதிபவந் தொலைவதில்லை
யகம்பிரம நி[illegible]யமே யடைந்தோர்க்கல்லா
லன்னி[illegible]ருக் காநந்தமெலா நசிப்பதில்லை
யகம்பிரம நிச்சயமே யடைந்தோர்க்கல்லா
லன்னியருக் ககண்டசுகங் கிடைப்பதில்லை.

192. அகம்பிரம நிச்சயமே திடமாய்ப்பெற்றோர்க்
ககண்டபர வான்மநிலை யமைவதாகு
மகம்பிரம நிச்சயமே திடமாய்ப்பெற்றோர்க்
கனுதிபவ பந்தமெலாந் தொலைவதாகு

மகம்பிரம நிச்சயமே யிடமாய்ப்பெற்றோர்க்
கநந்தவித வரத்தையெலா நசிப்ப தாகு
மகம்பிரம நிச்சயமே யிடமாய்ப்பெற்றோர்க்
ககண்டபர மாநந்தங் கிடைப்ப தாமே.

193. அகம்பிரம நிச்சயமே யகத்திலுள்ள
னேகமகா பாவமெலா மடைவாய்த்தீர்க்கு
மகம்பிரம நிச்சயமே யகத்திலுள்ள
வலகில்விகற் பங்களையு மடைவாய்ப்போக்கு
மகம்பிரம நிச்சயமே யகத்திலுள்ள
வநந்தவித வாதனையு மடைவாய்நீக்கு
மகம்பிரம நிச்சயமே யகத்திலுள்ள
வத்யாச மனைத்தையுமே யசைவாய்த்தீர்க்கும்.

194. அகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல்லாமென்
றகம்பிரம நிச்சயமே யடைந்தோர்க் கல்லாற்
செகம்பரனை னீதெனவே வே[illegible]வே[illegible]யச்
சிறுமைதரும் பேதமதி செ[illegible]தோர்க்கெல்லா
மகண்டபரப் பிரமமதா யிருப்பதா[illegible]
வத்துவித மோட்சமில்லை யணு[illegible]தன்றும்
புகன்றபடி யகம்பிரம நிச்சயத்தைப்
பொருந்தினரே பூரணமா முத்தி சார்வர்.

195. ஆதலினன் முமுட்சுவெலா மெ[illegible]தேயாக
வகண்டபர நிச்சயமே யடை[illegible]வற்று
வோதவொணா வநந்தவித பயதா[illegible]கட்
குற்பத்தித் தானமதாம் பே[illegible]த்தி
யிதனை யெவ்விதத்திலுமே நீக்கவே[illegible]டு
மியம்பிய விப்பேதமதி நீக்கந்[illegible]னே
யீதியிலா வபயபத நிட்டையாகும்
பெந்தமறப் பெறுகின்ற வீ[illegible]மே.

196. இத்தகைந் திடமான்ம நிச்சயத்[illegible]
மேட்கபர பாவனையே செய்தேயத்தாற்
சிந்தையுறு விகற்பமெலாந் தீர்ந்துஞானஞ்
செறிந்ததனாற் சின்மாத்ர மாகிநிற்பாய்
சந்ததமா நிச்சயமே சொரூபமிட்[illegible]டே
சார்வதனின் முத்தியதா மேதுவாகு
மந்த்வர நிச்சயமும் லயித்தபின்ன
ரயலறவே தான்றானாய்ச் சுகிக்கலாமே.

197. அகம்பிரம நிச்சயமே மகத்தாங்கங்கை
யகம்பிரம நிச்சயமே மகத்தாந்தீர்த்த
மகம்பிரம நிச்சயமே மகத்தாந்தான
மகம்பிரம நிச்சயமே மகத்தாந்தன்ம
மகம்பிரம நிச்சயமே மகத்தாம்பூசை
யகம்பிரம நிச்சயமே மகத்தாமந்த்ர
மகம்பிரம நிச்சயமே மகத்தாந்தியான
மகம்பிரம நிச்சயமே மகத்தாநிட்டை.

198. அகம்பிரம நிச்சயமே மகத்தாமியோக
மகம்பிரம நிச்சயமே மனத்தினாச
மகம்பிரம நிச்சயமே சிந்தத்தியாக
மகப்பிரம நிச்சயமே சகலத்தியாக
மகம்பிரம நிச்சயமே சுவாநுபூதி
யகம்பிரம நிச்சயமே சுத்தஞான
மகம்பிரம நிச்சயமே சீவன்முத்தி
யகம்பிரம நிச்சயமே விதேகமுத்தி.

199. ஆதலினா லகம்பிரம நிச்சயத்துக்
கன்னியமா முபாயமெலாந் தூரத்தள்ளிப்
பேதமனோ விகற்பமெலாந் தீருமட்டும்
பிரியமுட னநவரத மிடைவிடாமற்
சாதகமா மகம்பிரம நிச்சயத்தைச்
சலியாது முமுட்சுவெல்லாம் பழகவேண்டு
மீதையலான் மோட்சமில்லை பெறுவதற்கிங்
கெளிதான வுபாயந்தா னெவையுமில்லை.

200. நிச்சயமே திடமாகச் செய்யச்செய்ய
நின்மனது துவிதமெலா மிழந்ததாகும்
நிச்சயமே திடமாகச் செய்யச்செய்ய
நின்மனதிங் கத்துவித மடைந்ததாகும்
நிச்சயமே திடமாகச் செய்யச்செய்ய
நின்மனது சீவத்வ மிறந்ததாகும்
நிச்சயமே திடமாகச் செய்யச்செய்ய
நின்மனது நிறைந்தபரப் பிரமமாமே.

201. நிச்சயமே திடமாகச் செய்யச்செய்ய
நின்மனது நிகரற்ற தீரஞ்சாரும்
நிச்சயமே திடமாகச் செய்யச்செய்ய
நின்மனது நிரதிசய திருத்திமேவும்

நிச்சயமே திடமாகச் செய்யச்செய்ய
நின்மனது நித்தியமங் களமேயாகும்
நிச்சயமே திடமாகச் செய்யச்செய்ய
நின்மனது நிசவடிவி னிலைத்ததாமே.

202. நிச்சயமே திடமாகச் செய்யச்செய்ய
நின்மனதின் சங்கையெலா மடைவாய்நீங்கும்
நிச்சயமே திடமாகச் செய்யச்செய்ய
நின்மனது நின்னிடையே சாந்திமேவும்
நிச்சயமே திடமாகச் செய்யச்செய்ய
நின்மனது நிர்மலமாய் நிறைந்துநிற்கும்
நிச்சயமே திடமாகச் செய்யச்செய்ய
நின்மனது நிரதிசயா னந்தஞ்சாரும்.

203. நிச்சயமே திடமாகச் செய்யச்செய்ய
நின்மனது நினைவெவையு மறந்ததாகும்
நிச்சயமே திடமாகச் செய்யச்செய்ய
நின்மனது பயமெவையு மிறந்ததாகும்
நிச்சயமே திடமாகச் செய்யச்செய்ய
நின்மனதிங் கபயபதஞ் செறிந்ததாகும்
நிச்சயமே திடமாகச் செய்யச்செய்ய
நின்மனது நின்சகச சொரூபமாமே.

204. மனதுசதா நின்சகச சொரூபமானால்
மற்றதுதான் மீளாது மாய்ந்து போகும்
மனதுடைய மீளாத மாய்வுதானே
மகத்தான மோட்சநிலை யதனா[illegible]மைந்தா
மனதுதனை மீளாது மாய்க்கவேண்டி
மகத்தான பரப்பிரம நிச்சயத்தை
மனதொருமை யுடன்செய்து மனதைமாய்த்து
மகத்தான முத்திநிலை மருவிநிற்பாய்.

205. அகம்பிரம நிச்சயமே யாசானானே
ரகிலருமே யறிவிக்குந் திடசித்தாந்த
மகம்பிரம நிச்சயமே சிடரானே
ரகிலருமே யறிகின்ற பரசித்தாந்த
மகம்பிரம நிச்சயமே யகண்டபோத
மடைந்தவர்க ளெல்லோர்க்[illegible]கழ்சித்தாந்த
மகம்பிரம நிச்சயமே சித்தாந்தங்க
ளனைத்திற்கு மேலாக நிகழ்சித்தாந்தம்.

206. அகம்பிரம நிச்சயமே யனைத்துங்கண்ட
வகிலசகன் னாயகனுஞ் சிவன்சித்தாந்த
மகம்பிரம நிச்சயமே யகண்டபோத
மருளியிடு மம்பிகையின் றிடசித்தாந்த
மகம்பிரம நிச்சயமே விநாயகாதி
யானசிவன் றனயருடை நிகழ்சித்தாந்த
மகம்பிரம நிச்சயமே யகண்டஞான
மடைந்தசிவ பத்தர்களின் றிகழ்சித்தாந்தம்.

207. அகம்பிரம நிச்சயமே யரன்சித்தாந்த
மகம்பிரம நிச்சயமே யரிசித்தாந்த
மகம்பிரம நிச்சயமே யயன்சித்தாந்த
மகப்பிரம நிச்சயமே யினன்சித்தாந்த
மகம்பிரம நிச்சயமே சுரர்சித்தாந்த
மகம்பிரம நிச்சயமே முனிசித்தாந்த
மகம்பிரம நிச்சயமே யென்சித்தாந்த
மகம்பிரம நிச்சயமே பரசித்தாந்தம்.

208. அகம்பிரம நிச்சயமே வேதாந்தங்க
ளனைத்தினுமே முடிவாகப் புகல்சித்தாந்த
மகம்பிரம நிச்சயமே சாட்சாத்தாக
வலகில்மகா வாக்குகளு மறைசித்தாந்த
மகம்பிரம நிச்சயமே யாயுங்காலை
யநேகவித வாகமமும் பகர்சித்தாந்த
மகம்பிரம நிச்சயமே யாயுங்காலை
யநந்தவித நூற்களுமே புகல்சித்தாந்தம்.

209. அகம்பிரம நிச்சயமே யுபநிடங்க
ளாகுமவை யறிவித்த பரசித்தாந்த
மகம்பிரம நிச்சயமே யாயுங்காலை
யநேகவித மிருதிகளும் பகர்சித்தாந்த
மகம்பிரம நிச்சயமே யாயுங்காலை
யநந்தவிதி காசமுமே புகல்சித்தாந்த
மகம்பிரம நிச்சயமே யாயுங்காலை
யகிலபுராணங்களுமே பகர்சித்தாந்தம்.

210. அந[illegible]த மகம்பிரம நிச்சயத்தை
ய[illegible]வா ட்டிதிடமா யப்பியாசிக்கின்
மனதிலுள [illegible]விகற்பமெலா முன்புதீர்ந்து
முற்[illegible] விறகற்ற வன்னியேபோற்

றனதுநிச வதிட்டான பிரமத்தின்கண்
டான்றனே சாங்கியுறு மாதலாலே
சொனவிதமா யகம்பிரம நிச்சயத்தைச்
சுகமுறவே முமூட்சுவெலாம் பழகவேண்டும்.

211. அதிதிடமா மகம்பிரம நிச்சயத்துக்
கயலெவையு மோட்சத்துக் கேதுவல்ல
வதிதிடமா மகம்பிரம நிச்சயந்தா
னகண்டபர மோட்சத்துக் கேதுவாகு
மதிதிடமா மகம்பிரம நிச்சயத்தை
யநவரத மாதரவாய்ப் பழகுவோர்க்கே
யதிதிடமா மகம்பிரம நிச்சயத்தா
லரிதான மோட்சநிலை யெளிதாயெய்தும்.

212. பேதமுறு வகம்பிரம நிச்சயந்தான்
பின்னமிலா வகண்டபர மோட்சநல்கு
மேதுமிதி லையமிலை சத்தியந்தா
னீசனிரு பதத்தாணை சத்தியந்தா
னாதலினன் முமூட்சுவெலா மறைந்தவண்ண
மனவரத மகம்பிரம நிச்சயத்தைச்
சாதகமாய்ச் சாதித்தே யகண்டபோதஞ்
சார்ந்ததனுன் மோட்சநிலை சாரவேண்டும்.

213. சுத்தமதா யிந்நூலிற் சொல்லப்பட்ட
சூட்சுமமா மகண்டபர சிவஞானந்தான்
பத்தியுடன் பழுதறவே பழகப்பட்ட
பாவனையீ தொன்றுலின் கெளிதாயெய்துஞ்
சித்தினிடைத் தோற்றியிடுந் தோற்றமெல்லாஞ்
சின்மயமாஞ் சிவமென்று மதுநானென்று
மத்துவித பாவனையும் வருத்தமல்ல
வாதலினு லிஞ்ஞான மெளிதுதானே.

214. வருத்தமிலா திருக்கையினு வருத்தப்போல
வழுவுற்ற மகாபாவி மனதிற்றோன்றும்
விருத்தமதாம் பாவமெலாம் விந்துமெத்த
விமலமதா மனதுடையோர்க் கிவ்வப்யாசங்
கருத்தினுற மிகவெளிதா மாதலாலே
கலங்காம லெப்போது ஞானப்யாசந்
திருத்தமுறச் செய்வோர்க்குத் தேவதேவன்
றிருவருளாற் றிடஞானந் திகழுமன்றே.

215. ஆதலினா னீயென்று மிடைவிடாம
லகண்டபர பாவனையே செய்திமைந்தா
வீதிலதே லகம்பிரம மகமெல்லாமென்
றித்முதலா வியம்பிபதற் சத்தந்தன்னைப்
பேதமறப் படித்திடுமற் றதன்ஞானம்
பெற்றவனாய்ப் பவபாச மூத்தனாவா
யீதுநீதி யிதிலணுவுஞ் சங்கியாதே
யெமதீச னியம்பியதிற் சங்கையுண்டோ.

216. நிறைவுறுமிந் நிட்டையுள்ளோர் நீசரேனு
நிருமலமாம் பரமாகி முத்தராவ
ரறைவதிலோ ரணுவேனு மையமில்லை
யறுதியிதே யாதலினான் முமுட்சவெல்லாங்
குறைவறவே யிந்நிட்டை கூடுமட்டுங்
கூறுபடும் பேதமெல்லாம் பிரமமென்று
மறிவுருவா மப்பிரம மகமேயென்று
மகண்டபர பாவனையே பழகவேண்டும்.

217. எப்போது மியம்பாமன் மௌனமாகி
யெவருடனுங் கூடாம லேகாந்தத்திற்
கற்போல வசையாம லிருந்துசற்றுங்
கலங்காத மனத்துடனே யொருமையாகிச்
சற்போத சுக்கனமாம் பரனானென்றே
சந்ததமும் பாவித்துச் சாந்தனாகித்
தற்போத சூனியனாய் விகற்பந்தீர்ந்து
தற்பதமே தானாகி முத்தனாவாய்.

218. ஆதலினா லறிவுற்றுக் காண்பதெல்லா
மகண்டவறி வானபரப் பிரமமென்று
மோதியவப் பரப்பிரம நானேயென்று
மொழிவறவே செய்கின்ற பிரமத்யான
சாதனையாற் பரமசிவ னருளாற்சித்தி
சலனமிலா வகண்டான்ம ஞானம்பெற்றுப்
போதகன பரப்பிரமந் தானேயாகிப்
பொல்லாத பவத்துயரைப் போக்கவேண்டும்.

219. நிரந்தரமாய்ப் பாவனையே செய்யாவிட்டா
லமையுறற மனத்தினுடை விகற்பந்தீரா
திரிந்தலோ மனதினுடை விகற்பந்தானே
தீராத பவவினையே தோன்றுதன்றோ

பரிந்துநிதம் பாவித்து மனோவிகற்பம்
பற்றறவே தீராதோர்க் கெவ்விதத்தாற்
பொருந்தியதன் சொரூபநிலை புரையொன்றின்றிப்
பூரணமாய்ப் புந்தியினிற் பொருந்துஞ்சொல்லாய்.

220. அன்னியமோ ரணுவேனு மில்லையென்று
மகிலமுமே யகண்டபரப் பிரமமென்றும்
பின்னமிலா வப்பிரம நானேயென்றும்
பேதமிலாப் பாவனையே திடமாய்ச்செய்வாய்
சொன்னவிதஞ் செய்வாயே னீயெப்போதுஞ்
சுகித்திடுவாய் சுகித்திடுவாய் சுகித்தேநிற்பாய்
பன்னியதி லணுவேனு மையமில்லை
பரமசிவன் றன்னாணை பரமார்த்தந்தான்.

221. மனதிலுள காமமுதல் விருத்தியில்லை
மயக்கமுறுஞ் சங்கற்ப விகற்பமில்லை
சன்னமுதற் சட்பாவ விகாரமில்லை
சாக்கிரமே முதலியமூன் றவத்தையில்லை
நனவுமுதற் கப்பாலாந் துரியமில்லை
நாநாவாய் நாடியிடு நினைவேயில்லை
நினையளவுந் திரிசியமே யின்றியென்றுந்
தெரிவுருவா யுளதுபரப் பிரமமொன்றே.

222. அகம்பிரம பாவனையாற் காமங்கோப
மகிலமுமே நசிக்குமிதி லையமில்லை
யகம்பிரம பாவனையா லுலோபமோக
மகிலமுமே நசிக்குமிதி லையமில்லை
யகம்பிரம பாவனையான் மதமானங்க
ளகிலமுமே நசிக்குமிதி லையமில்லை
யகம்பிரம பாவனையா லிடம்பங்கர்வ
மகிலமுமே நசிக்குமிதி லையமில்லை.

223. அகம்பிரம பாவனையான் மனோதோடங்க
ளகிலமுமே நசிக்குமிதி லையமில்லை
யகம்பிரம பாவனையான் மகாபாபங்க
ளகிலமுமே நசிக்குமிதி லையமில்லை
யகம்பிரம பாவனையான் மனோதுக்கங்க
ளகிலமுமே நசிக்குமிதி லையமில்லை
யகம்பிரம பாவனையான் மகாபயங்க
ளகிலமுமே நசிக்குமிதி லையமில்லை,

224. அகம்பிரம பாவனையாற் றீர்த்தந்தான
மகிலமுமே நசிக்குமிதி லையமில்லை
யகம்பிரம பாவனையாற் றெய்வஞ்சேவை
யகிலமுமே நசிக்குமிதி லையமில்லை
யகம்பிரம பாவனையாற் றியானம்பூசை
யகிலமுமே நசிக்குமிதி லையமில்லை
யகம்பிரம பாவனையாற் செபதபங்க
ளகிலமுமே நசிக்குமிதி லையமில்லை.

225. அகம்பிரம பாவனையான் மந்த்ரதந்த்ர
மகிலமுமே நசிக்குமிதி லையமில்லை
யகம்பிரம பாவனையான் மருவுங்கன்ம
மகிலமுமே நசிக்குமிதி லையமில்லை
யகம்பிரம பாவனையான் மறைகணூற்க
ளகிலமுமே நசிக்குமிதி லையமில்லை
யகம்பிரம பாவனையான் மனோமயக்க
மகிலமுமே நசிக்குமிதி லையமில்லை:

226. அகம்பிரம பாவனையான் புண்ணியங்க
ளகிலமுமே நசிக்குமிதி லையமில்லை
யகம்பிரம பாவனையாற் பொருந்துலோக
மகிலமுமே நசிக்குமிதி லையமில்லை
யகம்பிரம பாவனையாற் றுவந்துவங்க
ளகிலமுமே நசிக்குமிதி லையமில்லை
யகம்பிரம பாவனையாற் றவிதத்தோற்ற
மகிலமுமே நசிக்குமிதி லையமில்லை.

227. அகம்பிரம பாவனையா விதாசத்தை
யகிலமுமே நசிக்குமிதி லையமில்லை
யகம்பிரம பாவனையா விதரபான
மகிலமுமே நசிக்குமிதி லையமில்லை
யகம்பிரம பாவனையா விதரவின்ப
மகிலமுமே நசிக்குமிதி லையமில்லை
யகம்பிரம பாவனையா விதர[illegible]
மகிலமுமே நசிக்குமிதி லை[illegible]மில்லை.

228. அகம்பிரம பாவனையான் மாயாமோ[illegible]
மகிலமுமே நசிக்குமிதி லையமில்லை
யகம்பிரம பாவனையான் மனக்கிராந்தி
யகிலமுமே நசிக்குமிதி லையமில்லை

யகம்பிரம பாவனையா லாதிவியாதி
யகிலமுமே நசிக்குமிதி லையமில்லை
யகம்பிரம பாவனையா லத்தியாச
மகிலமுமே நசிக்குமிதி லையமில்லை.

229. அகம்பிரம பாவனையாற் சாக்கிராதி
யவத்தையெலா நசிக்குமிதி லையமில்லை
யகம்பிரம பாவனையா லஞானியான
வஞ்ஞான நசிக்குமிதி லையமில்லை
யகம்பிரம பாவனையாற் பவபாசங்க
ளகிலமுமே நசிக்குமிதி லையமில்லை
யகம்பிரம பாவனையாற் பாவபாவ
மகிலமுமே நசிக்குமிதி லையமில்லை.

230. அகம்பிரம பாவனையா லகண்டஞான
மசஞ்சலமா யடைந்திடலா மையமில்லை
யகப்பிரம பாவனையா லனாதிதுக்க
மனைத்தையுமே யழித்திடலா மையமில்லை
யகம்பிரம பாவனையா லகண்டாநந்த
மநவரத மடைந்திடலா மையமில்லை
யகம்பிரம பாவனையா லகண்டமோட்ச
மடைவதனி லணுவேனு மையமில்லை.

231. ஆதலினா லநவரத மிடைவிடாம
லகம்பிரம பாவனையைச் செய்தேயத்தாற்
பேதமதி யனைத்தையுமே யிழந்தெப்போதும்
பிரிவற்ற பரப்பிரம சொரூபமாவா
யோதியதி லணுவேனு மையமில்லை
யுத்தமமாஞ் சிவஞானி யுண்மைசொன்னே
னீதகில சாத்திரமு மிசைக்குமர்த்த
மெமதீச னியம்பியது மிவ்வர்த்தந்தான்.

232. பேதமதி பொருந்தியிடுஞ் சித்தந்தானே
பிறவிமுதற் று[illegible]சையும் பந்தநல்கு
மேதமுறு பேதம[illegible]தி யிறந்தசித்த
மின்ன[illegible]ரு தீர்த்துடனே மோட்சநல்கு
மாதலினா லகம்பிரம மகமெல்லாமென்
றகம்பிரம பாவனையைச் செய்தேயத்தால்
வாதகமாம் பேதமதி யனைத்துநீக்கி
வழுவற்ற சித்தத்தா[illegible]ந்திசார்வாய்.

233. அலைமனதின் சலனத்தாற் சாட்சாத்தாக
வகண்டான்ம வநுபூதி யணுகாதாகின்
சலமனதின் விகற்பமெலாந் தீருமட்டுஞ்
சருவான்ம பாவனையே செய்வதற்கு
மூலமந்த்ர பாவனையே செய்வதற்கு
முதவாமற் பலவிதமாய்ச் சலிக்குமாகிற்
சலனமுறு வகண்டான்ம விடயமான
சத்தத்தை வசனத்தா லுரைக்கலாமே.

234. அகிலமுமே பிரமமென்று மதுநானென்று
மதிதிடமா முறுதியுடன் வாக்கினாலே
புகல்பவனும் பூரணமாம் ப்ரமேயாவான்
புகன்றபடி பகண்டரச நிச்சயத்தை
யகமதனி லநவரதம் பழகாநின்றோ
னகண்டபர மாகுவதி லையமுண்டோ
மிகவுரமா நிச்சயமே மோட்சந்தன்னை
மேவுவதின் முக்கியகா ரணமாமைந்தா.

235. மகிமைபெறு மகண்டபர நிர்ணயத்தை
மங்களபூ ருவமாகப் படிக்கவேண்டும்
விகலமிலா விதியுடனே படிப்போருக்கே
விக்கினமே யில்லாம லகண்டஞான
மகமதனி லெளிதாக வதிக்குமிங்கே
யாதலினா லகண்டபர நிர்ணயத்தைப்
புகல்பொழுது மங்களபூ ருவமேயாகப்
பூரணமாம் விதியுடனே புகலவேண்டும்.

236. பரமான வன்புடனே பரசிவத்தைப்
பாங்காக வாராதித் தருள்பெற்றோர்க்கே
யுரமான வகம்பிரம நிச்சயந்தா
னூனமற வுள்ளத்தி லுதியாநிற்குந்
திரமான வகம்பிரம நிச்சயத்தைத்
தியக்கமறச் செறிந்தவரே முத்தராவர்
வரமான பரமசிவ பதந்தன்னை
வருத்தமிலோ ரையமிலை வாய்மைதானே.

237. கற்பிதமாஞ் சீவபர வுபாதியெல்லாங்
களங்கமுறு விசாரத்தா னேதிபண்ணி
யற்பமிலா வகண்டபர பிரமந்தன்னை
யனக[illegible] பி[illegible]மாஸ்[illegible] யென்பதாக

[illegible] யறிவதுவே பிரமாகார
நிலைமைபெற வுரித்தான ஞானமாகு
மிப்பிரம ஞானத்தை யிசைந்ததிர
ரின்முறு பவபாச மெய்தாரென்றும்.

238. அகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல்லாமென்
றறிதிடமா நிச்சயமே யடைந்தவற்றூற்
றரும்பிரம சொரூபத்தி னிட்டைகூடித்
தங்குமனே விகற்பமெலாந் தவிர்ந்தோனாகிச்
சகம்பரனா னிதென்வே தோற்றநீங்கி தோற்றஞ்
சகலமுமே மறந்துமகா னந்தம்பெற்று
மிரும்பிரம ஞானத்தி னிரம்பெற்றோனே
மிகமேலாய் விளம்பியிடுஞ் சீவன்முத்தன்.

239. அகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல்லாமென்
றகம்பிரம பாவனையே யனிசஞ்செய்யிற்
சகம்பரனு னிதெனவே வேறுவேறாய்ச்
செறிகின்ற பேதமதி யனைத்துந்தீரும்
புகன்றவிதம் பேதமதி யனைத்துந்தீரிற்
பூரணமாம் பரப்பிரம் பேர்தந்தோன்றி
யகண்டபூர வடிவாக வமர்வதான்
வத்துவித மோட்சநிலை யடையலாமே.

240. அகம்பிரம நிச்சயமே சத்தின்சங்க
மகம்பிரம நிச்சயமே யகத்தின்சங்க
மகம்பிரம நிச்சயமே யான்மசங்க
மகம்பிரம நிச்சயமே யகண்டசங்க
மகம்பிரம நிச்சயமே யகண்டத்தியான
மகம்பிரம நிச்சயமே யகண்டஞான
மகம்பிரம நிச்சயமே யகண்டமோட்ச
மகம்பிரம நிச்சயமே யனைத்துமாகும்.

241. அகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல்லாமென்
றநவ[illegible]த மாதரவாய்ப் பழகப்பட்ட
தரும்பிரம பாவனையா நிதித்யாசத்தாற்
றங்கு[illegible]னே விகற்பமெலாந் தவிர்ந்தபின்ன
ரகம்பிரம வாக்கியத்தி னிலட்சியார்த்த
வநுபூதி யடைந்தந்த [illegible]மேயாகிச்
சகம்பரனா னென்றறிவு நினை[illegible]வண்ணஞ்
சந்ததமுஞ் சலியா[illegible]தனுவாய்.

242. அகண்டபரி பூரணமா மான்மாவான
வகம்பிரம மென்றுணருஞ் ஞானத்துக்குச்
சகந்தனிலே சமமான தெவையுமில்லை
சாற்றியவிஞ் ஞானத்துக் கதிகமேது
வகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல்லாமென்
றறிகின்ற வகண்டான்ம ஞானம்பெற்றோர்
தகும்பிரம மாத்திரமாய்த் தளர்வுதீர்ந்து
நான்றானைத் தனிக்கின்ற முத்திசார்வர்.

243. திரமான வகம்பிரம மென்னுஞ்ஞானத்
திரிவிதமா முலகத்து மரிதேயாகு[illegible]
முரமாக விகம்பிரம ஞானமேவி
பு[illegible]ர்வுருவாம் பரப்பிரம [illegible]பிட்டை
பிரியாத [illegible]ரஞானி தன்னைக்கண்டு
பே[illegible]வதே மிகவரிதா மொருக்காலந்தப்
பரஞானி பணிவிடையே கிட்டுமாகிற்
பர[illegible]ன மோட்சநிலை தானுங்கிட்டும்.

244. அகம்பிர[illegible] மென்றுரமாய் விசுவாசத்தோ
டறிவுற்ற வகண்டான்ம ஞானத்துக்குச்
சகந்தனிலே சனித்ததிலு மொப்பொன்றில்லை
சனித்தினிமேல் வருவதிலு மொப்பொன்றில்லை
யகம்பிரம மென்றுரமா[illegible] நிச்சயித்தோர்க்
கவ்வுரமா நிச்சயமே யநந்தகோடி
மகந்தவநற் றீர்த்தமொ[illegible] தானஞ்சேவை
மற்றெவையு மிதிலணுவு மயக்கமில்லை.

245. நிகரிலகம் பிரமாஸ்மி மந்திரத்தை
நித்தமுமே யாதரவா யிடைவிடாமல்
வெகுகால பரியந்தஞ் செபித்துக்கொண்டே
விமலபர ஞானத்தை பழகல்வேண்டு
மகிழுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
மகத்தான பாவமெல்லாஞ் நாசஞ்செய்யுந்
துகளிலகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
துவிதத்தால் வருந்துயரை நாசஞ்செய்யும்.

246. அகம்பிரம மகப்பிரம[illegible]மேயெல்லா
மகம்பிரம மகமெல்லா மென்றிவ்வண்ண
மகம்பிரம விருத்தியி[illegible] மாகுமட்டு
மநவரத மனை[illegible] பதுசந்திப்பா

[illegible]ம்பிரம விருத்திட மானபின்ன
ரகம்பிரம பாவனையுந் தாரத்தள்ளி
யகம்பிரமப் பொருளாகி யகண்டாநந்த
வநுபவமுற் றசைவறவே யமர்ந்திருப்பாய்.

247. வெகுவிதமாய் விளம்பியென்ன சுருங்கச்சொல்வேன்
வேறறவே தேசிகனீ யுபதேசித்த
தகைமைதருந் தத்வமசியாதி வாக்யத்
தாற்பரியப் பொருளையெலா நன்றாயாய்ந்திவ்
[ம]கமறவே யகம்பிரம மென்னுஞான
மடை[ந்]ததனா லகண்டபர மாநந்தத்தை
மிகமிகவும் [பு]சித்தலனாய்த் திருத்தனாகி
மெய்யு[ண]ர்வா நந்தபரம் பொருளாயி[ன]றேன்.

248. எப்போது மகண்டபரப் பிரமந்தன்னை
யெளிதாகப் பாவித்தே யிருமைதீர்வா
யெப்போது மகண்டபரப் பிரமந்தன்னை
யெளிதாகப் பாவித்தே யொருமைசார்வா
யெப்போது மகண்டபரப் பிரமந்தன்னை
யெளிதாகப் பாவித்தே துன்பந்தீர்வா
யெப்போது மகண்டபரப் பிரமந்தன்னை
யெளிதாகப் பாவித்தே யின்பஞ்சார்வாய்.

249. எப்போதும் புத்தபரப் பிரமநானே
யெப்போதும் பூரணமாம் பிரமநானே
யெப்போது நித்தபரப் பிரமநானே
யெப்போது நிற்குணமாம் பிரமநானே
யெப்போதுஞ் சுத்தபரப் பிரமநானே
யெப்போதுஞ் சுககனமாம் பிரமநானே
யெப்போது முத்தபரப் பிரமநானென்
றெளிதாகப் பாவித்தே முத்தனாவாய்.

250. ஆதலினா லறிவுற்ற மனதேயாகி
யகி[ல]முமே யறிவான பிரமமென்றும்
பேதமிலா வப்பிரம நானேயென்றும்
பிரிவறவே யெப்போதுஞ் சிந்தைசெய்து
சாதகமாஞ் சிந்தனையான் பூ[ர]ணதையென்று
சுலமன்றின் சலனமெ[லா]ந் தவிர்ந்தபின்னன்
ரோதியவச் சிந்தனையு மொ[ழி]ந்தெப்போது
முணர்வுருவம் ப[ர]மாகிச் சாந்தனாவாய்.

251. அன்னியமாய்க் காண்பதெலாம் பிரமமாத்ர
    மாதலினா லுளதுபரப் பிரமமொன்றே
யின்னவித மிருந்திடினு நினைக்கிப்போதிங்
    கியம்பியிடுங் குருசிட னுலகமாதி
பின்னமெனத் தோற்றிடுமேற் பேதமெல்லாம்
    பிரமமெனு மப்பிரம நானேயென்னும்
மன்னுதிட பாவனையான் மனதைவென்று
    மகத்தான பிரமமதாய்ச் சாந்தனாவாய்.

252. ஆதலினா லமலமதா மனதினாலே
    யநவரதம் பரப்பிரம் விசாரஞ்செய்தே
போ ககன பரப்பிரமந் தானேயெல்லாம்
    பூரணமாம் பரப்பிரம மதுநானென்று
சாதகமா[illegible] பாவனையே திடமாய்ச்செய்து
    சஞ்சலமா யுளமனதை நன்றாய்வென்று
சோதிமிகும் பரப்பிரமந் தானேயாகிச்
    சும்மாவே யிருக்கின்ற சாந்திசார்வாய்.

253. பரவடிவாய்ப் பவமின்றி யிருப்போருக்கே
    பனகமனதாற் பவபீதி தோன்றலாலே
திரிசி[illegible]மா மனதுமுத லியாவுமென்றுந்
    திருக்கான பிரமமென்று மதுநாமென்றுங்
கருதுபர பாவனையான் மனதைவென்று
    கலங்காம லிருப்போர்க்கே பரஞானத்தான்
மருளுருவாம் பவபீதி [illegible]ங்குமன்றி
    மற்றோர்க்கிப் பவபீதி நீங்காதென்றும்.

254. தேகமுத லொருக்காலு நானன்றென்றுந்
    தெரிவுருவாம் பரப்பிரம நானேயென்றும்
பாகமுற வொருபொருளு மில்லையென்றும்
    பலபொருளும் பரப்பிரமந் தானேயென்று
மேகபர பாவனையே யிடைவிடாம
    லெப்போது மினிமையுடன் செய்வ[illegible]யாகின்
மோகமெலா மொழிந்துடனே முத்தனாவாய்
    மொழிந்ததிலோ ரையமில்லை சத்தியந்தான்.

552. ஆதலினா லநவரத மப்[illegible]யாசிக்கு
    மகண்டபர பாவனையான் மனோவிகற்ப
பேதமெலா மடைவாகப் பெயர்ந்தெப்போதும்
    பிரிவற்ற சொரூப[illegible] பொருந்தவேண்டு

திய விப்பாவனையும் விசாரமற்றோர்க்
கொருகாலு முள்ளத்தி லுதிக்கமாட்டா
பாதகமா மவிசாரப் பிழையாலன்றோ
பவக்கடலில் வீழ்ந்தெவரும் பதைக்கின்றார்,

256. அநவரத மடைவாக வாய்ந்தபோது
மறுதிபவ வர்த்தனையா லகண்டபோத
மனதினிடைப் பேதமற மருவாதாகின்
மயக்கமுறும் பேதமதி மாயுமட்டு
னிசமெலாம் பிரமமதா மத்துவேதாறு
மகமந்தப் பிரமமெனு மகண்டாகாரந்
தனையறியும் பாவனையைச் செய்தேபத்தாற்
றடையான பேதமதி தவிர்க்கவேண்டு.

257. புத்திரனை யாதலினு னீயெப்போதும்
பூரணமாம் பாவனையே செய்திங்கத்தாற்
சித்தமதன் விகற்பமெலாந் தீர்ந்தபின்னர்
சின்மயமாம் பரப்பிரம வடிவேயாகி
யித்தனையு மிதரத்தை நினையாவண்ண
மெப்போது மியங்காது வெறிதிருப்பாய்
நித்தமுமே வெறிதாவிங்குள னென்று
நினைவையுமே நீக்கிநிச லனவாய்நிற்பாய்.

258. தேகமுதல் யானென்றுஞ் சகத்தனைத்துந்
திரமென்றும் வெகுகால மாகியுற்ற
பாகமுறும் வாதனைதா னகண்டமாகப்
பழகியிடும் பாவனையா னழிப்பதன்றி
யேகபர வறுதிதனை யெப்போதேனு
மிசைந்தக்கன் றெளிதாக நசியாதார்க்கு
மாகையினு லநவரத மிடைவிடாம
லகண்டபரப் பாவனையே பழகல்வேண்டும்.

259. தன்சொரூப நிலைமருவா துலைவோருக்குத்
தளர்வுதரும் பவபந்தந் தவிர்வதெங்ஙன
னென்செயினுஞ் சொரூபநிலை யிசையாதோர்க்
கினமுறு பவபந்த மிறவாதென்றுஞ்
சஞ்சலமில் பாவனையே செய்வோருக்குச்
சலமனதின் விகற்பமெலாந் தவிர்வதாலே
யஞ்சனமா மாவரண விட்சேபங்க
ளனைத்துமிலாச் சொரூபநிலை யணுகுமன்றே.

260. பிரமமக மகம்பிரம மென்றிவ்வண்ணம்
பிரியாத நிச்சயமோ டிருப்பதற்குச்
சருவவித வுலகத்துஞ் சாரப்பட்ட
சகலபொருட் டானுமோ ரீடேயன்று
பிரமமக மகம்பிரம மென்றிவ்வண்ணம்
பிரியாத பாவனையோ டிருப்பதற்கிங்
கொருசுகமு மொருக்காலு மீடேயுன்றங்
கொன்றியவர் சுகத்துக்கச் சுகமேயீடாம்.

261. ஆதலினு லநேகவித நினைவையெல்லா
மகண்டபர பாவனையா னினைவாற்றவ்வெளிச்
சாதகமாம் பாவனையு னினைவெல்லாமுஞ்
சற்றேனு முதியாது மறந்தபின்னு
ரோதியப் பாவனையு மொழிந்தெப்போது
முரைமனத்துக் கெட்டாத வுண்மையாகிப்
பேதமற விருப்பவனே பந்தந்தீர்ந்து
பின்னுமிலா வகண்டபர முத்திபெற்றேன்.

262. நிரத்தரமாய் நிதித்யாசஞ் செய்வதற்கு
நிலையற்ற தன்மனது வசமுறாதேற்
றிரிந்தலையு மனதுவச மாகுமட்டுந்
திடமாக விசாரணையே செய்யவேண்டும்
பொருந்திய நூல் விசாரணையாற் சித்தமெள்ளப்
புரையற்றுப் பூரணமாம் பரத்திலேரியு
முரந்தருநூல் விசாரணையே மொழியவேறோ
ருபாயமுமே சித்தசயந் தருவதில்லை.

263. அகண்டபர விசாரந்தா னேதாமென்னி
லகமாரிவ் வுலகாரிங் குள்ளதேது
புகன்றபர மார்த்தமெதா மென்றிவ்வண்ணம்
பூரணமாஞ் சற்குருவைக் குறித்துசாவி
யகம்பிரமஞ் சகம்பிரம மெங்குமுள்ள
தகண்டபரப் பிரமமதே யுண்மையென்று
தரும்பிரம நிணயமே வேதாந்தத்தாற்
றவிராது செய்வதுதான் விசாரமாமே.

264. சற்குருவின் சன்னிதியி லோர்ந்தவண்ணஞ்
சாதுக்கள் சகவாசஞ் செய்தங்கங்கே
நிர்க்குணமாம் பரப்பிரம சொரூபந்தானே
நிகிலமுமா மதுவேநா மதுவேயுண்மை

யக்கரமாம் பிரமமதே வேதாந்தங்க
ளனைத்துக்கும் பொருளாகு மென்றிவ்வண்ணந்
தக்கபர நிர்ணயமே திடமாய்ச்செய்த
றளர்வையெலாந் தவிர்க்கின்ற விசாரமாமே.

265. பன்னியவா றோர்ந்தபரம் பொருளைத்தானே
பரவியதன் சங்கையெலாந் தீரும்வண்ண
மன்னியர்க ளாருமிலா யேகாந்தத்தி
லச்சயாம லிருந்துமன தொருமையோடே
மன்னுபரப் பிரமமிதா நாமிதாகு
மபக்கமுறு முலகிதுவா முண்மையீதென்
றுன்னுபல யூகத்தாற் சிந்தைபண்ணி
யுரமாக வுறுதிசெயல் விசாரமாமே.

266. அறிவுற்ற விசாரந்தா னஞ்ஞானத்தை
யதஞ்செய்யு மரந்தையெலா மடைவாய்த்தீர்க்கு
மறுவற்ற ஞானத்தை மதியிற்சேர்க்கு
மபக்கமுறு கற்பனைக ளனைத்துமாய்க்கு
நிறைவுற்ற சொரூபத்தி னிலைக்கவைக்கு
நீக்கவொணாப் பவபீதி யனைத்துநீக்குஞ்
செறிவுற்ற வாபத்தைச் சம்பத்தாக்குஞ்
சித்தவிகா ரங்களெலாஞ் சிதைக்குமன்றே.

267. பங்கற்ற பரப்பிரம சொரூபமொன்றே
பரமார்த்த தசையிலுள வத்துவேனு
மங்குற்ற வநந்தவித சத்திக்கெல்லா
மாதார மாகவொரு மாயாசத்தி
தங்குற்ற ததனலச் சொரூபந்தானே
தயங்கியவிச் சித்தமென விவர்த்தமாகும்
பொங்குற்ற சித்தமதே யநந்தகோடி
புவனமுதற் பொய்வடிவாய்த் தோன்றுமன்றே.

268. இருமையிலாச் சுழுத்தியினி லேகமாக
விருக்கின்ற வான்மாவே தன்னிடத்தின்
மருவியிடுஞ் சத்தியினாற் கனவின்கண்ணே
மனமுதலாய்த் தோற்றியிடு நீதியேபோ
லொருவடிவா யுள்ளபரப் பிரமந்தானே
யொன்றியதன் சத்தியினாற் சித்தப்போலாய்ச்
சருவசக் சிவபர வடிவமாகச்
சஞ்சலமாம் விவகார தசையிற்றோன்றும்.

269\. சுத்தசித்தா காயமதா கிடப்பிரபஞ்ச
சொரூபத்திற் பிரபஞ்சமென் றுமில்லை
யித்துவிதப் பிரபஞ்சம் பரமார்த்தத்தி
லிறையளவு மில்லேதனும் விவகாரத்திற்
சித்திவிலே விவர்த்தமதாஞ் சித்தந்தானே
செறிகின்ற பிரபஞ்ச மெனவேதோன் றும்
புத்திரவச் சித்தத்தை யுகன்றுவண்ணம்
பூரணமாம் பரவஸ்து வாஞ்செய்வாய்.

270\. விதம்விதமாய் வேதத்தால் விதித்ததென்றும்
விரிவுறவே நூல்களினால் விதித்ததென்றும்
மதமதமாய் மதிக்கின்ற பொருளிதென்று
மாயைமுத லுளதென்று மில்லையென்று
மிதுமுதலா மயக்கந்த னெவையுமில்லை
யேகபரப் பிரமமெலா மதுநானென்றே
யதிதிடமா முறுதியினா லெண்ணித்துந்தனி
யசஞ்சலமா யான்மாவி லமர்ந்துநிற்பாய்.

271\. தன்னுடைய சத்தியினா லிரச்சுவென்றே
தயங்கரவு முதலியதாய்க் காண்பதேபோற்
றன்னியதன் சத்தியினாற் பிரமமொன்றே
துவிதமென விவர்த்தித்துத் தோன்றினாலு
முன்னுமதிட் டானபரப் பிரமந்தன்னை
மாசறவே விசாரித்துக் காணும்போது
பின்னமெனத் தோற்றவிவித் தோற்றமெல்லாம்
பேதமிலாப் பரப்பிரம வடிவேயாகும்.

272\. சித்தமலாற் பிரபஞ்ச மென்றுமில்லை
சித்தந்தான் பிரபஞ்ச மெனவேதோன்றுஞ்
சித்தமலாற் சமுசார மென்றுமில்லை
சித்தந்தான் சமுசார மெனவேதோன்றுஞ்
சித்தமதைச் சோதிக்கிற் சித்தேயாகுஞ்
சித்தான சித்தமதே சிவமாய்நிற்குஞ்
சித்தமிலச் சின்மயமாஞ் சிவநானென்றே
சிந்தித்துச் சிந்தித்துச் சிவமேயாவாய்.

273\. ஆதலினா லான்மாவுக் கபின்னமான
வகண்டேகரசவடிவாம் பரசிவத்தைப்
பேதமற நன்றாக விசாரஞ்செய்து
பின்னமிலாப் பரமசிவ நாமேயென்று

சாதகமாம் பாவனையைச் செய்தேயத்தாற்
சலனமிலா வகண்டான்ம நிட்டைபெற்றே
யேதமிகு பவக்கடலை முமுட்சுவெல்லா
மெமதீசன் றிருவருளாற் கடக்கவேண்டும்.

274. நான்பிரம நீபிரம நாநாவாக
நாடியிடு முலகமெலாம் பிரமரூபந்
தான்பிரமந் தமர்பிரமந் தனக்குவேறாய்த்
தங்கியிடுஞ் சனங்களெலாம் பிரமரூபங்
கோன்பிரமங் குருபிரமங் குறித்துக்கண்ட
கூறுபடும் பொருளெல்லாம் பிரமரூபங்
கான்பிரமங் கிரிபிரமங் காணுநின்ற
காரியகா ரணமெல்லாம் பிரமரூபம்.

275. பிரணவமா மந்திரமும் பிரமரூபம்
பின்னுமுள மந்திரமும் பிரமரூபம்
பரவியபஞ் சாட்சரமும் பிரமரூபம்
பத்தியுட னதன்செபமும் பிரமரூபம்
புரைமருவா ரேசகமும் பிரமரூபம்
பூரகமுங் கும்பகமும் பிரமரூபஞ்
சருவமுமா மப்பிரம நானேயென்னுஞ்
சலனமிலா வுறுதியினன் முத்தனுவாய்.

276. ஐந்துவித மூர்த்திகளும் பிரமரூப
மவருடைய செய்கையெலாம் பிரமரூப
மிந்திரிய மியாவையுமே பிரமரூப
மிலங்கியிடும் விடயமெலாம் பிரமரூபஞ்
சந்ததமுஞ் சகலமுமே பிரமரூபஞ்
சதசத்தாய்க் காண்பதெலாம் பிரமரூபந்
தொந்தமிலா வப்பிரம நானேயென்று
தொடர்பாக வெப்போது நிச்சயிப்பாய்.

277. பஞ்சவித கோசமுமே பிரமரூபம்
பரவுமபி மானிகளும் பிரமரூப
மஞ்சனமாம் வித்தையுமே பிரமரூப
மம்மலமதாம் வித்தையுமே பிரமரூப
வஞ்சகமாம் பந்தமுமே பிரமரூபம்
வரமான முத்தியுமே பிரமரூபஞ்
சஞ்சலியா வப்பிரம நானேயென்று
சலியாம லெப்போது நிச்சயிப்பாய்.

278. தரும்பிரமாப் யாசியுமே பிரமரூபந்
தடையற்ற ஞானியுமே பிரமரூபம்
மிகவரனும் வரியானும் பிரமரூபம்
மேன்மையுறு வரிட்டனுமே பிரமரூபந்
திகழ்சீவன் முத்தனுமே பிரமரூபந்
தேகமிலா முத்தனுமே பிரமரூபம்
நிகரிலதாம் பரப்பிரம நானேயென்று
நிரந்தரமாய் நீயென்று நிச்சயிப்பாய்.

279. அலைல்மனதா னிற்பதுவும் பிரமரூப
மறைவாக்கா லுரைப்பதுவும் பிரமரூபஞ்
சலவுடலாற் செய்வதுவும் பிரமரூபஞ்
சாற்றுமனோ வாக்குடனும் பிரமரூபம்
பலவிதமாந் திரிசியமும் பிரமரூபம்
பரசிவ சகங்களெலாம் பிரமரூபஞ்
சலனமிலா வப்பிரம நானேயென்று
கலங்காம லெப்போது நிச்சயிப்பாய்.

280. காமமிகுங் கருமமெலாம் பிரமரூபங்
காமித்த பலன்களெலாம் பிரமரூபம்
நேமமிகு நிட்காமம் பிரமரூபம்
நிருமலமாம் பலன்களெலாம் பிரமரூபந்
தாமதமு மிராசதமும் பிரமரூபந்
தயங்கிவிடுஞ் சத்துவமும் பிரமரூப
மேமமிலா வப்பிரம நானேயென்றிங்
கெப்போது மிடையறவே நிச்சயிப்பாய்.

281. உச்சதமா மறைப்பொருளும் பிரமரூப
முத்தமமா நூற்பொருளும் பிரமரூபம்
நிச்சயமாங் குருவருளும் பிரமரூபம்
நிருமலமா யறிவதும் பிரமரூப
மச்சமிலாச் சிந்தனையும் பிரமரூப
மகம்பிரம பாவனையும் பிரமரூபந்
துச்சமிலா வப்பிரம நானேயென்று
தொடர்பாக வெப்போது நிச்சயிப்பாய்.

282. ஐந்துவித பூதமுமே பிரமரூப
மநந்தவித பௌதிகமும் பிரமரூபந்
தொந்தமுறுஞ் சீவரெலாம் பிரமரூபம்
துவிதமுறு சகங்களெலாம் பிரமரூபம்

பந்தமிலா விசனுமே பிரமரூபம்
பார்க்கின்ற பார்வையெலாம் பிரமரூப
மந்தமிலா வானந்த கன்மையான
வப்பிரம முகமெனவே நிச்சயிப்பாய்.

283. மகத்தான மாயையென வவித்தையென்ன
மகத்தான் பந்தமென முத்தியென்ன
மகத்தான சித்தமென சீவனென்ன
மகத்தான சகங்களென வீசனென்ன
மகத்தான நாமமென ரூபமென்ன
மதிக்கின்ற மனந்தனுடைய நினைவினாற்றாம்
மகத்தான பரப்பிரம சொரூபமன்றி
மற்றனுவு மில்லையெனவே நிச்சயிப்பாய்.

284. நினைவதனு னிகழ்கின்ற சகசீவாதி
நிகிலமுமே நினைவுருவா மனமேயாகும்
மனததுதா னறிவுருவாய் நிகழாநின்ற
மகத்தான பர்ப்பிரம வடிவேயாகுங்
கனவறிவாம் பிரமமலா தயலேயில்லை
காண்பதெலாங் களங்கமிலாப் பிரமமென்று
மனியமிலா வப்பிரம நானேயென்று
மநவரத மழுத்தமுற நிச்சயிப்பாய்.

285. சங்கற்ப காரியமாஞ் சகத்தின்றோற்றஞ்
சற்றேனுஞ் சார்ந்திடுமே யுடனேயித்தைப்
பங்கற்ற பரப்பிரம மெல்லாமென்றும்
பரமனுவே நானென்றும் பாவித்துத்தீர்
மங்குற்ற மனமிதனு மகத்தாம்வியாதி
மாறாது தொடர்ந்திடுமே யுடனேயித்தை
யுங்குற்ற வகண்டபராத் தியானமென்னு
மதிசயமா மவுடதமுண் டதஞ்செய்மைந்தா.

286. தேகமுத லேனென்னு மத்யாசந்தான்
தீராது தொடர்ந்திடுமே யுடனேயித்தை
யேகபரி பூரணமாம் பரமேனென்னு
மிவ்விதமா முறுதியின் விறக்கச்செய்வா
யாகுமனுன் மாவென்னும் பிசாசந்தோன்றி
யமலான்மத் தியானமெனு மந்திரத்தால்
வேகமுடன் பிசாசமதை யனுகாதோட்டி
விமலான்ம வடிவாக விளங்கிநிற்பாய்.

287. பலவிதமாஞ் சங்கீதக மெனும்பிசாசு
பயமுறவே தோன்றினு நீ பயப்படாம
லலைவில்பர பாவனையா மந்திரத்தா
லையமெனும் பிசாசுதனை யதஞ்செய்வாயா
னிலைமருவாத் துவிதமெனும் பிசாசுமீண்டு
நிகழினுமே நீயணுவும் வெருளாவண்ணம்
விலையமிலா வத்துவிதத் தியானமாகும்
விபூதியினால் வென்றதனை விபுவாயிருப்பாய்.

288. மாயையினாற் கற்பிதமாம் பேதமேது
மனதினிடைத் தோன்றியிடி னுடனேயத்தைத்
தூயபரப் பிரமத்தின் றியானத்தாலே
துகளறவே துடைத்துநிச சொரூபமாவா
யாயதின தவித்தையினாற் றேகமாதி
நீக்கமனவே தோன்றியிடி னுடனேயந்த
நேயபர சின்மயமா மான்மத்தியான
நிட்டையினா னீக்கிநிச சொரூபமாவாய்.

289. கொடியவகங் காரமெனுஞ் சத்துருத்தான்
குறைவுகரக் கூடியிடி னுடனேயத்தைச்
சடிதியகம் பிரமமெனுந் தியானவாளாற்
சங்காரஞ் செய்துநிச சுபாவமாவாய்
கடியமனக் கிரந்திதொடர்ந் திடுமேயாகிற்
கலங்காது தைரியமா யுடனேயிந்த
நெடியபர பாவனையாஞ் சக்கரத்தா
னிமிடத்தி லறுத்துநிச நிலையிருப்பாய்.

290. சருவமெனு முருவத்தைத் தூரத்தள்ளிச்
சருவமுமே பிரமமென் நிச்சயித்துப்
பிரமமதே நானென்று நானேயந்தப்
பிரமமெனும் பாவனையான் மயலேயாக
மருவியவிப் பேதமதி யனைத்துமாய்த்து
மற்றந்தப் பாவனையுந் தூரத்தள்ளி
நிருமலமா நின்னுடைய நிசரூபத்தி
னிச்சலமாய் நீயென்று நிலைத்திருப்பாய்.

291. அகண்டப்பரப் பிரமத்துக் கயலேயில்லை
யகிலமுமவ் வகண்டபரப் பிரமமென்று
மகண்டபரப் பிரமத்துக் கயலேயில்லை
யகமுமந்த வகண்டபரப் பிரமமென்று

மகண்டபர பாவனையே திடமாய்ச்செய்திவ்
வயலனுவுந் தோன்றாம லழிந்தபின்பவ்
வகண்டபர பாவனையுஞ் செயாதுதள்ளி
யாநந்த வடிவாக வமர்ந்திருப்பாய்.

292. உன்னியவவ் வாநந்த வடிவுந்தள்ளி
யுரமாக வொருவடிவே யாகிநிற்பா
யன்னியமி லொருவடிவென் பதையுந்தள்ளி
யதன்பின்பு நிர்க்குணமே யாகிநிற்பாய்
மன்னியவந் நிர்க்குணமென் பதையுந்தள்ளி
மனவாக்குக் கெட்டாத வடிவாய்நிற்பா
யன்னதையுந் தள்ளியபின் னறிவுமாத்ர
மாயதையு மிழந்தான்ம மாத்ரமாவாய்.

293. அன்னதையுந் தள்ளியபின் பிரமமாத்ர
மாயிடுவாய் மற்றதையுந் தள்ளியிங்கு
சொன்னவெலா மிழந்துவெறி தாகநிற்பாய்
சொன்னதையுந் தள்ளிமிக வெறிதாய்நிற்பாய்
பின்னுளமே முதலியவோ ருபாதியின்றிப்
பேசவொணாச் சூனியமா நிலையிநிற்பா
யின்னவித சூனியமு மிழந்தபின்ன
ரெவ்வடிவோ வவ்வடிவே யாகிநிற்பாய்.

294. நிற்பதெனுந் தன்மையுமே யிழந்தபின்னர்
நீநீயா யிருக்கின்ற சுபாவந்தன்னைச்
சொற்பமுமே வாக்காலு மனதினாலுஞ்
சொல்லவொணா தெண்ணவொணா தாதலாலே
தற்பரமாஞ் சகசநிலை சார்ந்தபின்னர்
தான்றானே தானாகத் [illegible]திருப்பா
யற்பமுமே விகற்பமிலா வவ்விருப்பை
யறைந்திடவு நினைந்திடவு மார்தான்வல்லோர்.

295. சொல்லியவிவ் விதமாக வனைத்துந்தள்ளி
சுத்தபர வடிவாகிச் சு[illegible]மாய்நிற்பா
யல்லதெலாந் தள்ளினுமே [illegible]கண்டமான
சுகமெனவே யநவரத [illegible]நுசந்திப்பா
யெல்லையிலா வகண்டபர [illegible]னையென்றிங்
கெப்போதும் பழகியவிவ் வநுசந்தானங்
கல்லெனவே திடமான நிருவிகற்பங்
கைவசமே யாகுவதிற் காரணங்காண்.

296. சூக்கமதாம் பரப்பிரம மொன்றேயுண்மை
சொற்பொருளாய்த் தோன்றியதோ ரணுவுமில்லை
நீக்கமிலாப் பரப்பிரம மொன்றேயுண்மை
நீநானே முதலானோ ரணுவுமில்லை
யாக்கையிலாப் பரப்பிரம மொன்றேயுண்மை
யன்னியமா யணுவேனு மிலவேயில்லை
வாக்குமுதற் கெட்டாவப் பரநானென்றே
வருத்தமற வெப்போதுந் தியானஞ்செய்வாய்.

297. சகலவதிட் டானபரப் பிரமத்தின்கண்
சகமுதலாய்த் தோற்றியவிம் மித்தையுந்தான்
றுகளறவே சோதிக்கிற் றுவிதமற்ற
தூயவதிட் டானபரப் பிரமமேயா
மிகழ்வுறவே யிரச்சுவினின் மித்தையாக
விலங்கியிடுஞ் சர்ப்பத்தைச் சோதிக்குங்கா
லிலகியத னதிட்டான விரச்சுவன்றி
யன்னியமா யாரேனுங் கண்டதுண்டோ.

298. இன்னவித மதிட்டான வாரோபங்க
ளிரண்டையுமே நன்றாகச் சோதித்திங்கு
முன்னியவா ரோபமதாஞ் சகசீவாதி
மூலவதிட் டானமதாம் பிரமமென்றும்
பின்னமிலா வப்பிரம நானேயென்றும்
பேதமிலாப் பரப்பிரம ஞானந்தன்னைத்
தன்னுடைய துகளற்ற மனத்தாற் பெற்றுத்
தளர்வுதரும் பவபிணி தவிர்க்கவேண்டும்.

299. அகண்டமதா மதிட்டான சத்தையன்றி
யாரோபத் தனக்கிலாச் சத்தையில்லை
யகண்டமதா மதிட்டான பானமன்றி
யாரோபத் தனக்கபலாய்ப் பானமில்லை
யகண்டமதா மதிட்டான வின்பமன்றி
யாரோபந் தனக்கலா வின்பமில்லை
யகண்டமதா மதிட்டான சொரூபமன்றி
யாரோப மொருக்காலு மிலவேயில்லை.

300. ஆதலினு லிருப்பதென நிகழ்வதென்ன
வாமவைதான் பிரியமெனக் காண்பதெல்லாம்
பேதமிலாச் சத்தியசிற் சுகமேயானு
பிரமமெனும் பாவனையே பெலமாய்ச் செய்வா

வேதமுறுந் தேகாதி யானேயென்று
மிவ்வுலக மெனக்கயலா யுள்ளதென்றும்
பேதிசெயும் பாவனையை யொருகாலேனும்
பிரமித்து மனதினிடைப் பெற்றிடாதே.

301. கனவினிடைத் திரிசியமாய்க் காணப்பட்ட
கடபடமே முதலியவு மித்தையேயோ
னனவினிடைத் திரிசியமாய் நாடப்பட்ட
நானாவாஞ் சகசீவ பரமுமித்தை
யனையதெலா மறிகின்ற திருக்கேயான
வான்மாவுக் கபின்னமதாம் பிரமமொன்றே
யருவாத மழியாத வுண்மைவத்து
வரைந்ததிலோ ரணுவேனு மையமில்லை.

302. ஆன்மாவிற் கற்பிதமாய்க் காண்பதெல்லா
மதிட்டான வான்மாவுக் கயலேயாகா
தான்மாவே யகண்டபரப் பிரமமாகு
மகண்டபரப் பிரமமதே யான்மாவாகு
மான்மாவுக் கபின்னபரப் பிரமந்தன்னை
யகம்பிரம விருத்தியினா லறிந்தெப்போது
மான்மாவுக் கபின்னபரப் பிரமமாகி
யசஞ்சலமா யிருப்பதுவே யகண்டமோட்சம்.

303. பாவனமாம் பரஞானஞ் சகசமாநற்
பார்ப்பதெலா மத்யந்தா பாவமேயாம்
யாவையுமே யத்யந்தா பாவமேயாம்
யானீயு மத்யந்தா பாவமேயாஞ்
சீவரெலா மத்யந்தா பாவமேயாஞ்
செகபரமு மத்யந்தா பாவமேயாங்
கேவலமாம் பரப்பிரம மானதானே
கெம்பீர பூரணமா யுள்ளவாமே.

304. அகிலமுமே யத்யந்தா பாவமாகி
யகண்டபர வடிவாகித் தானேமிஞ்சி
யிகழ்வுறுமிப் பவபீதி மீண்டுந்தோன்ற
விடமில்லை யாதலினான் முமுட்சுவெல்லாஞ்
சகலமுமே பிரமமென்னு மதுநாளென்னுஞ்
சந்ததமுஞ் சவியாம லப்பியாசித்தே
துகளில்பர ஞானமடைந் ததனாலிந்தத்
துயர்மயமாம் பவபீதி தொலைக்கவேண்டும்.

305. ஈதுமுதற் பலவிதமாய்ப் பகுத்தங்கங்கே
யியம்பியதா மெப்பொருளுஞ் சுத்தப்பொய்யே
பேதமுறு மிவற்றையெலாம் பகுத்தங்கங்கே
பேசியிடுஞ் சொலவுகளுஞ் சுத்தப்பொய்யே
மாதவனே யப்பொய்யு மாயுங்காலை
மன்னுமதிட் டானபரப் பிரமந்தானு
மாதலினா லகண்டபரப் பிரமந்தானே
யநவரத மகமென்று நிதித்யாசிப்பாய்.

306. எப்போது மொருபொருளு மிலையேயில்லை
யிருப்பதெனக் கற்பிதமாய்க் காண்பதெலாஞ்
சற்போத சுககனமாம் பரமேயென்றுஞ்
சந்ததமு மப்பரம நானேயென்னுங்
கற்போல வசைவற்ற நிச்சயத்தைக்
கலங்காம லெப்போது மப்யாசித்தே
தற்போத சூனியனாய்ப் பரமேயாகித்
தளர்வுதரும் பவபந்தந் தவிர்ந்துநிற்பாய்.

307. அகமென்றுந் தேகமல பொறிகளல்ல
அகமென்று முயிர்களல வுள்ளமல
வகமென்றும் புத்தியல சுத்தமல்ல
வகமென்றும் புன்மையகங் காரமல்ல
வகமென்று மிதன்மூலாஞ் ஞானமல்ல
வகமென்று மித்துவித மெவையுமல்ல
வகமென்று மத்துவிதப் பிரமமென்னு
மகம்பிரம நிச்சயமே யகண்டசங்கம்.

308. அகமென்று மூன்றுவித தேகமல்ல
வகமென்று மூன்றுவித வவத்தையல்ல
வகமென்று மைந்துவித கோசமல்ல
வகமென்று மவையினபி மானியல்ல
வகமென்றுஞ் சமட்டியல வியட்டியல்ல
வகமென்றுஞ் சகசீவ பரங்களல்ல
வகமென்று மகண்டபரப் பிரமமென்னு
மகம்பிரம நிச்சயமே யகண்டசங்கம்.

309. அகம்பிரம மென்றுரமா நிச்சயித்தே
யாக்கைமுத லகமென்னு நினைவைத்தள்ளு
சகம்பிரம மென்றுரமா நிச்சயித்தே
சகத்தெல்லா முண்மையெனு நினைவைத்தள்ளு

வகம்பிரமஞ் சகம்பிரம மென்றிவ்வண்ண
    மவ்வரதந் தொடர்பாக நிச்சயிக்கிற்
செகம்பரநா னென்னுமய றுயில்வோன்கையிற்
    செறிகின்ற மலரெனவே சுயமாய்நீங்கும்.

310. பாகமுற வகத்துணரு மகம்விருத்தி
    பலவிதமாய்ப் புறத்துணரு மிதம்விருத்தி
தேகமுக னெனென்னுந் துவிதவிர்த்தி
    திகழ்சாட்சி நானென்னுஞ் சாட்சிவிர்த்தி
யேகபர நானென்னு மகண்டவிர்த்தி
    யிவ்விதமாம் விருத்தியெலாஞ் சுத்தப்பொய்யே
யாகுமொரு விருத்தியுமில் பரமேயுண்மை
    யதுதானே நின்னுடைய நிசசொரூபம்.

311. பாவனையாற் சீக்கிரமாய் முத்திபேறும்
    படிப்பதனு லடைவாக முத்திபேறு
மாவதனுன் முழுமுட்சுவெலாஞ் சீக்கிரத்தி
    லகண்டபர மோட்சத்தை யடையவேண்டிற்
பாவனமாம் பாவனையே யிடைவிடாமற்
    பல்காலு மாதரவாய்ப் பழகல்வேண்டுங்
கேவலமாம் பாவனையா லசத்தரெல்லாங்
    கிளத்தியவா சத்தத்தைப் படிக்கவேண்டும்.

312. இந்தவிதம் பாவனையே செய்ய்ச்ச[illegible]
    யிலரேதனு மகண்டபர விட[illegible]மான
சுந்தரமாஞ் சத்தத்தை வாக்கினு[illegible]லெ
    சோர்வறவே படி[illegible]காலு மத[illegible]னென்மெள்ளச்
சிந்தையுமே யடைவாக [illegible]வொருமை[illegible]ப்படுச்
    சின்மயமாம் பாவனையுஞ் சே[illegible]ருமத்தா
லூநதமிலா வகண்டபர ஞானமுண்[illegible]டா
    யகண்டமதா மோட்சநிலை யடையலாமே.

313. வசனத்தாற் சத்தத்தை யுணரப்பதற்கோர்
    வருந்தமிலை யாதலினு லசத்தரெல்லா
நிசவ்டிவின் பாவனையின் மனதுநின்று
    நிச்சலமா யநுபூதி நிலைக்குமட்டும்
பிசகறவே சுருவமுமே பிரமமென்றும்
    பிரமமதே நானென்று நானதென்று
மசலமதா மகண்டான்ம சொரூபந்தன்னை
    யறிவிக்குஞ் சத்தத்தை யுணரக்கவேண்டும்.

314. சாசுவத வநுபூதியன்றி வாக்காற்
சருவமுமே பிரமமெனச் சாற்றினுலு
மாசறவே யயமேதங் கோடிசெய்த
வறமொவ்வொர் நிமிடத்தி லடையலாமே
மாசத்வே யகம்பிரம மென்றுரைத்தான்
மகாமேரு தானபல மருவலாமே
நேசமுடன் பிரம்மக மென்றுணர்த்தா
னிறைந்தபுவி தானபல நேரலாமே.

315. சனனமுதற் சட்பாவ விகாரமின்றிச்
சந்ததமுஞ் சின்மாத்ர சொரூபமாகி
மனமுதற் கெட்டாத வத்துவாகி
மாயைமுத லுபாதிகளோ ரணுவுமின்றிப்
பனுவியிடு மீசத்வ சீவத்வங்கள்
பற்றியிடா வகண்டபரப் பிரமந்தானே
யநவரத மகமெனவே யிடைவிடாம
லத்யந்த வாதரவோ டநுசந்திப்பாய்.

316. ஓதியிடு முடன்மூன்று மவத்தைமூன்று
முணர்த்தவவற் றபிமானி மூன்றுமின்றிச்
சாதிகுல முதலியதா முபாதித்தன்மஞ்
சற்றுமொரு காலத்தும் பற்றுதாகி
வேதமுதற் பல்விதமாஞ் சாத்திராதி
வி[illegible]க்கியிடும் விபுவென வறிவாய்நின்ற
வேதமிலா வகண்டபரப் பிரமந்தானே
யெப்போது மியானெனவே யநுசந்திப்பாய்.

317. மனதையலாற் சகமுதலோ ரணுவுமில்லை
மனததுவே சகமுதலாய்த் தோன்றுநிற்குஞ்
சொனமனது சங்கற்ப வடிவேயாகுஞ்
சோதிக்கிற் சங்கற்பஞ் சித்தாய்த்திரு
மனதினுடை சங்கற்பஞ் சித்தாய்த்திரின்
மனததுதான் சின்மயமாஞ் சிவமேயாகுஞ்
செனனமிலச் சின்மயமாஞ் சிவநானென்றே
சிந்தித்துச் சிந்தித்துச் சிவமேயாவாய்.

318. அநவரத மாதரவா யிடைவிடாம
லத்துவித சிந்தனையே செய்வாயாகின்
மனதினுள சங்கையெலா முடனேதீர்ந்து
மகத்தான சொரூபசுக மருவிநிற்பாய்

சொனவிதமாயச் சொருபசுகஞ் சார்வதற்கே
சோர்வுதருஞ் சங்கமெலாந் தூரத்தள்ளி
அனகமின தான்மாவுக் கபின்னமான
வகண்டபரப் பிரமத்திற் சங்கஞ்செய்வாய்.

319. எப்போதுந் தைரியமா யிடைவிடாம
லேகபர சிந்தனையே செய்வாயாகிற்
சற்போத சுககனமாம் பரமேயாய்ச்
சங்கற்ப விகற்பங்க ளனைத்துந்தீர்ந்து
தற்போத சூனியனாய் தானே தானாய்த்
தனித்திந்தப் பவபாச முத்தனாவா
யிப்போதிங் கியம்பியுவிவ் வர்த்தந்தன்னி
லெள்ளளவு மையமிலை யுறுதியிதே.

320. அகிலமுமே யகண்டபரப் பிரமமென்று
மப்பிரம நீயென்னுந் துணிவுகொண்டே
யகமுறவே திடமான வநுபவத்தை
யடைந்தவனவ் வகண்டபர வடிவேயாகி
யிகல்மனதின் சங்கற்ப விகற்பமெல்லா
மிழந்துடனே பவபாச முத்தனாவான்
பகர்பொருளி லநுவேனு மையமில்லை
பரமசிவன் றன்னாணை பரமார்த்தந்தான்.

321. எல்லாமாம் பிரமமது நானேயென்னு
மேகபர ஞானத்தை யிசையாமுடன்
கல்லாத கல்வியெலாங் கற்றபோதுங்
கரையில்லாப் பவக்கடலைக் கடவானென்றுஞ்
சொல்லாலுஞ் சொல்லவொணு மகிமைகூர்ந்த
சுத்தபர ஞானத்தைப் பெற்றவன்றான்
பொல்லாத பவக்கடலை யெளிதாய்த்தாண்டிப்
பூரணமாம் பரப்பிரம தீரஞ்சார்வான்.

322. இருக்குமுதல் வேதாந்த வசனத்தாலு
மிவையருளு மாசிரிய வசனத்தாலுந்
தருக்கமெனுந் திடமான மனனத்தாலுந்
தஷ்டயறவே செய்கின்ற தியானத்தாலு
மருக்கன்முதற் சோதிக்குஞ் சோதியான
மறிவுருவாம் பரமசிவ மறிந்தவன்றான்
றிருக்குருவ மகண்டபர சிவமேயாகித்
திரிசியமாம் பவபந்த மனைத்துந்தீர்வன்.

323. புத்திரனே தனுமன முயற்சியொன்றாற்
பூரணமாம் பரப்பிரம ஞானம்பெறு.
மித்தகமை ஞானத்தாற் பிரமாமுத்தி
யாவர்க்கு மிவ்விடத்தே யெளிதாயெய்து
மத்துவித ஞானத்தி னப்யாசத்தி
லன்னுவேனு மொருக்காலும் பயமுமில்லை
யித்திரமே யிருக்கையினு மிதனப்யாச
மியற்றுவதி லேதேனும் வருத்தமுண்டோ.

324. வருத்தமிலா திருக்கையினு வருத்தம்போல
வழுவுற்ற மகாபாவி மனதிற்றோன்றும்
விருத்தந்தாம் பாவமெலாம் விந்துமெத்த
விமலமதா மன்றுடையோர்க் கிவ்வப்யாசங்
கருத்திலுற மிகவெளிதா மாதலாலே
கலங்காம லெப்போது ஞானப்யாசந்
திருத்தமுறச் செய்வோர்க்குத் தேவதேவன்
றிருவருளாற் றிடஞானந் திகழுமன்றே.

325. ஒழியவில் வகண்டப்ரப் பிரமஞான
முழுதவனே மகத்தான பாவியானேன்
பேதமிலா வகண்டபரப் பிரமஞானம்.
பெறுதவனே மகத்தான ரோகியானேன்
சாதகமா மகண்டபரப் பிரமஞானஞ்
சார்ந்தவனே சம்சார முத்தனானேன்
றதலினன் முமுட்சுவெவர் மெவ்விதத்து
மகண்டபர ஞானத்தை யடையவேண்டும்.

326. அநந்தவித மறைந்தென்ன வர்சான்பாலு
மகிலசகன் னுபகனும் பரேசன்பாலுந்
தினந்தவிராப் பத்தியுட னிருப்போருக்கே
திகழ்த்தியவிந் நான்ஞானந் திடமாய்த்தோன்று
மனந்தனிலே தோன்றியவிஞ் ஞானங்கொண்டே
மகத்தான மோட்சசுக மருவலாகுங்
கனந்தவிராச் சிரத்தையுட னிதைக்கேட்போருங்
கிளங்கமெலாந் தவிர்ந்துபரப் பிரமமாவர்.

327. ஆசிரியன் முன்பாக வகண்டார்த்தத்தை
யடைவாக வறிவுற்ற மாணவனந்தத்
தேசிகனைத் திரவியமே முதலிருந்துந்
திடமான லோபத்தாற் பூசியேன்

மோசனமே யிலாதவனுக் கும்பிபாக
முதலியதில் வீழ்ந்திடுவ னுதலாலே
தேசிகனை யாவிபொரு ளாக்கையாலே
தினந்தினமும் பூசிக்க வேண்டுமாணுன்.

328. திருமலமா மிந்நூலைக் குருவின்முன்பாய்
நேசமுடன் கேட்கின்ற மாணுனந்தக்
குருவரனைத் தனக்குள்ள சத்திகொண்டு
கோ்நறவே பூசைசெயா திருப்பானுகிற்
புரைமருவு மம்மாணு னூறுசன்மம்
புன்மைமிகுஞ் * சுனகத்தின் யோனிசார்வன்
சருவவித சாதிக்கு மிகக்கீழான
சண்டாள சன்மமுகோமார் கோடிசார்வன்.

329. மொழிவுற்ற விந்நூலைக் குருவின்முன்பாய்
மோதமுடன் கேட்கின்ற மாணுனந்தப்
பழுதற்ற குருவரனைப் பழிப்பானுகிற்
பலசென்மம் வேசரியாய் நரகஞ்சார்வ
னழிவற்ற விந்நூலைக் கேட்டபின்ன
ராசானைப் பரசிவமாய்ப் பாவியாதோ
னிழிவுற்ற பாவத்தா லநேகசன்ம
மீனமுறுஞ் † சூகரமாய் நரகஞ்சார்வன்.

330. அரிதான விந்நூலை யருளிச்செய்து
மற்புதமா மாசானை மகிழ்ந்திடாமல்
விருதாவாய் மச்சரமே செய்வன்யாவன்
வெறுகற்ப மவன்மலத்திற் கிருமியாவ
னரிதான விந்நூலை யுபதேசிக்கு
மாசரிய னகண்டபரப் பிரமந்தானே
விருதாவா யன்னேனென்பான் மச்சரிப்போன்
விசித்திரமாம் பாவத்தை யென்சொலவேன்யான்.

331. சற்குருவின் முன்பாக விந்நூலின்
சாரமதாம் பரம்பொருளைக் கேட்டபின்னர்
துர்க்குணமா முலோபமெலாந் தூரத்தள்ளித்
தொடர்புற்ற திரவியமே முதலாலந்தச்
சற்குருவைத் தன்தேக முள்ளமட்டுஞ்
சலியாத பத்தியுடன் பூசிப்போர்க்கே
விக்கினமே யின்றியகம் பிரமமென்னும்
வேறுபடா வகண்டபா ஞானந்தோன்றும்.

---

* சுனகம் = நாய். † சூகரம் = பன்றி.

ஆசிரியர் உரைத்த அனுக்கிரகவியலில் சீடன் மற்கடநியாயம்போல் நிற்க, வதனாலுண்டான நிரதிசய சுகமகிழ்ச்சியினால் குருவை வியந்து போற்றுதல்.

---

332. அனாதிபவ வாரிதியி லழிந்தவென்னை
யகண்டபர ஞானமெனு நாவாய்க்கொண்டு
சனாதனமாம் பரப்பிரம தீரத்தின்கட்
சகசமதா யேற்றியசற் குருவேபோற்றி
வினாசமுறுந் தேகாதி நானென்றெண்ணி
விதம்விதமாந் துன்பமிகுந் திருந்தவென்னை
யனாமயமாம் பரப்பிரம நீயென்றோதி
யகண்டசுக நல்கியசற் குருவேபோற்றி.

333. அகிலமுமே யகண்டபரப் பிரமமென்று
மதுதானே நீயென்று முபதேசித்துச்
சகமுதலீ துண்மையதாஞ் சடனானென்றுஞ்
சங்கையெலா நீக்கியசற் குருவேபோற்றி
விகலமுறுங் கருமத்தாற் கதியுண்டென்று
வெகுகால மயக்கமுடன் சுழன்றவென்னைத்
தகைமைமிகு மகண்டபர ஞானந்தந்து
தற்பரமே யாக்கியசற் குருவேபோற்றி.

334. அருள்வடிவா யெழுந்தருளி யென்னையாண்ட
வகண்டபர வுருவான குருவேபோற்றி
சருவவித வுலகத்துஞ் சார்வதற்குச்
சாலவுமே [illegible]யபர குருவேபோற்றி
நிருமலமாய் நிட்களமாய் நிகரில்லாதாய்
நீக்கமற நிறைந்தபர குருவேபோற்றி
பரசிவமாய்ப் பராற்பரமாய் பரமான்மாவாய்
பரப்பிரம மானபர குருவேபோற்றி.

335. விமல[illegible]ாய் வேறற்ற வகண்டாகார
[illegible]த்தியினில் விளங்கியசற் குருவேபோற்றி
யமல[illegible]தா யகண்டபர வித்தையாகி
யவித்தையெலா நீக்கியசற் குருவேபோற்றி
நிமல[illegible]தாம் வித்தைக்[illegible]ப்பாலாகி
நிச்சலமாய் நின்றபர குருவேபோற்றி
சமமதுவாய்ச் [illegible]ற்றுமொரு சங்கமின்றிச்
சன்மாத்ர மானபர குருவேபோற்றி.

336. சத்தியசிற் சுககனமாங் குருவேபோற்றி
சலனமிலாச் சாந்தபர குருவேபோற்றி
நித்திய நிர்க்குண்மான குருவேபோற்றி
நிரஞ்சனமாய் நின்றபர குருவேபோற்றி
சுத்தபர வெளியான குருவேபோற்றி
சூட்சுமமாய் நிறைந்தபர குருவேபோற்றி
யத்துவித பூரணமாங் குருவேபோற்றி
யகண்டமதாஞ் சற்குருவே போற்றிபோற்றி

337. அகிலவதிட் டானபர சொரூபம்போற்றி
யினைத்துமிலா வத்துவித சொரூபம்போற்றி
துகளணுகாத் துரியபர சொரூபம்போற்றி
துரியத்து மதீதபர சொரூபம்போற்றி
யகமருவா வகண்டபர சொரூபம்போற்றி
யான்மாவுக் கபின்னபர சொரூபம்போற்றி
நிகரில்தாய் நின்றபர சொரூபம்போற்றி
நீக்கமற நிறைந்தபர சொரூபம்போற்றி.

338. சற்போத சுகக்னமாஞ் சொரூபம்போற்றி
சலனமிலாச் சாந்தபர சொரூபம்போற்றி
தற்போத சூனியமாஞ் சொரூபம்போற்றி
தன்மயமாய்த் தனித்தபர சொரூபம்போற்றி
கற்போல நிச்சலமாஞ் சொரூபம்போற்றி
களங்கமிலா நிட்களமாஞ் சொரூபம்போற்றி
யெப்போது மிருமையிலாச் சொரூபம்போற்றி
யேகமதாம் பரப்பிரம சொரூ[illegible]போற்றி.

339. சத்தியஞா னனந்த சொரூபம்போற்றி
சகலபரி பூரணமாஞ் சொரூபம்போற்றி
நித்தியஞா னனந்த சொரூபம்போற்றி
நிரஞ்சனநிர்க் குணமான சொரூபம்போ[illegible]ற்றி
யித்துவித லேசமிலாச் சொரூபம்போற்றி
யேகசித்[illegible] காயபர சொரூபம்போற்றி
யத்துவித மானபர சொரூபம்போற்றி
யகண்டமதாம் பரசொரூ[illegible]ம் போற்றிபோ[illegible]ற்றி.

340. [illegible]முறவே யிந்நூலை யுப[illegible]த
சூதமகா முனிவனிரு பதங்கள்போற்றி
விகலமற வன்னேனுக் குபதேசித்த
வியாசமகா முனிவனிரு பதங்கள்போற்றி

யகமறவே விளைவியிடுஞ் சைகீஷவ்ய
ஞாநிமகா முனிவரரின் பதங்கள்போற்றித்
திகழ்வுறவே யன்னோருக் குபதேசித்துத்
தெரிவித்த சண்முகவன் பதங்கள்போற்றி.

சிறப்பு விதி.

341. அகண்டசுக வான்மாவை யறியவேண்டி
யடைவாகச் சிரவணமுன் செய்யவேண்டு
மகண்டசுக வான்மாவை யறியவேண்டி
யநுதினமுந் திடமனனஞ் செய்யவேண்டு
மகண்டசுக வான்மாவை யறியவேண்டி
யநவரதந் திடத்தியானஞ் செய்யவேண்டு
மகண்டசுக வான்மாவை யறியவேண்டி
யகம்பிரம மென்றனிசம் பழகவேண்டும்.

நூற்பயன்.

342. சிற்ககன நிட்டையினை யளிக்குமின்னூல்
சின்மயமா னிற்கவரு ளுதவுமின்னூல்
பற்பலவாம் பரிச்சின்ன பிராந்தியெல்லாம்
பங்கமுறப் பரப்பிரம மாக்குமின்னூல்
அற்புதமா மின்னூலின் வழிநிற்போர்க்கு
அளிப்பதுவு நிரதிசய சுகமேயானால்
பற்பலவா நூலையெலாம் விட்டின்னூலை
பரிவுடனே முமூட்சுவெலாம் பார்க்கவேண்டும்.

வாழ்த்து.

வாழி சேதனம் வாழிநல் லன்பர்கள்
வாழி வாக்கியா தீதநிட் டாவரர்
வாழி நாயேனை யாண்ட குருவரன்
வாழி யின்னூல் கருத்து[illegible]களே,

சொரூபம்.
தற்பதம்
பிரமம்
மாயை
ஈஸ்வரன்
துவம்பதம்
கூடஸ்தன்
அவித்தை
ஜீவன்
சொரூபம்.

விளம்பரம்.

"வேதாந்த மனன சிந்தாமணி"

எனப் பெயரிய

"உவமானப்பொக்கிஷம்"

என்னும் ஓர் அரிய பெரிய நூலானது பல ஞானசாத்திரங்களினின்றும், நீதி நூற்களினின்றும், ஆகம புராண இதிகாசங்களினின்றும், மனோலய சாதகர்களுக்கு வெகு அனுகூலமாம்படி முக்கியமான அமிசங்களை தேர்ந்தெடுத்து, சுமார் 10,000 செய்யுள்களுக்கு குறையாமல் 180 பாரங்களாக, அச்சிடப்பட்டு கூடிய சீக்கிரம் வெளிவருமாகையால் வேண்டியவர்கள் மதராஸ் ரிப்பன்பிரஸ், K. R. பிரஸ், முதலிய விடங்களுக்கு எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.